

REDD. No. 10000

ANANDA BODHINI.

Vol. 17. பொதுவுடைமை No. 8.

7 MAR 1932

1. கடவுள் வளம்	581
2. அரும்பொருள் விளக்கம்	582
3. ஆடம்பர வாழ்க்கை	583
4. பறவையின் நினைவுகள்	588
5. ரொமானிய ஆட்சியின் பரிபீலிப்பாணி	589
யர் தடைத்த தன்மை தீமை	579
6. ஈனோக் ஆர்டன்	577
7. ஸ்ப் இன்கியூரென்ஸ் பருதி	583
8. மேனாட்டு விழுச் செல்வம்	587
9. கானாமற் போகாத பணப்பை	592
10. உலக அதுபவம்	595
11. கௌஸல்யா மகாராணியார்	602
12. ஸ்ரீ வேமன சுவாமிகள் பாடல்	608
13. மொழிநூற்புதிருமுத்தமொழியும்	612
14. வேதார்த ஐயவினாவுள் விடையும்	616
15. கடவுள்—கந்தழி	622
16. காளிதாசன்	625
17. ஓர் அரிய செய்யுளின் பொருள்	631
18. விசித்திர கிளோதம்	636
19. நாவல்:- நீல் அறையின் மர்மம்	640
20. பஞ்சாங்கம்	

211, N15AB
N32-17-8
198543

ஆனந்தபோதினி

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு	{ இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் }	1—0—0
தபாங்குலி	{ சீனா, ஸிங்கப்பூர், தென்ஆபிரிக்கா, பசரா, மெ }	2—0—0
யுள்பட	{ சிபோடோமியா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு }	2—0—0
கடந்துகொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0—2—0
சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விலை		0—3—0

ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெயரை எழுதி யனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. யில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எப்போது சேர்ந்தாலும், அவ்வருட ஆடிமாத முதல்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடிமாத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. யில் வாங்குபவர்கள் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 3-அணுவோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபா வரை யில் 2-அணுவாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2-அணு, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-5-6-அதாவது 3-அணு சேர்த்து ரூபா 1-8-0 கட்டி வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே யாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெறக் கொள்வதே சலம். இதைக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்களுக்கு 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே தமிழ்நாடு முடிவிற்குள் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரி விப்போர் கிளையு் யனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாபிலோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு நமக்குப் புது விலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் நேரிடும் தவறுதல்களுக்கு நாம் பொறுப் பாளியல்ல. பதிலை விரும்புவோர் ரிப்பை கார்டாவது தபாந் பில்லையா வது அனுப்பினாலன்றி விடை யளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) வியாசங்களை எழுதுவோர் சுத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத னுஷணை, பிறர் னுஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கடியானவாக லும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription	{ இந்தியா, பர்மா, சிலோன் }	ரூபா 15—0—0
ஜீவிய சந்தா	{ அன்னிய நாடுகளுக்கு }	25—0—0

Telephone No. 3005. Telegram: "Ananda Bodhini," Madras.

விநாசம்:—நா. முனிசாமி முதலியார் "ஆனந்தபோதினி"

6, லாகர் சிவசுந்தரி முதல் தெரு, தபாந் பெட்டி No. 167, மதராஸ்.

ஆயுரணக் கற்கள்

2. த் த ர வா த மா ய்

7-MAR 1933

அனுப்பப்பட்டு ம்.

அனுப்பப்பட்டு ம்.

டாஸ்லோடைமண்டு, ரங்கோன் கமலம், செயற்கைபுஷ்யராகம், இம்டேஷன்புஷ்யராகம், இம்டேஷன்புட்கியு குச்சை, நீலம், பச்சை, தங்கரேக், வெள்ளிரேக், முதலியவைகள் விஸைகாயமாய்கொ டுக்கப்படும். கேட்டாக்இனும்.

பி.கோபாலஸ்வாமிநாயுடேசன்ஸ்
யுராகம்லயோஸ்ட் (மதராஸ்)

புதிய நாவல்!

புதிய நாவல்!!

கிருஷ்ணாஸிங்

அல்லது

தப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

தப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்திமத்களும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க நீதிமதியோடு கூட்டமுட அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அனா 14.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-8-32 வரை அனா 10.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மாணம்

அறிவைப்புகட்டும் ஓர் அருமையான தப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாக்களுள் கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினனை அவன் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி அவனை இறத்தவன்போல யாவரும் கம்பும்படியான சூழ்ச்சியை, ஏற்கனவே அவனுக்குச் சிகாதான் முறையும் அவனால் காத்திக்கப்பட்டவனுமான மனோகரன் என்பவன்மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகாவீரதீர சிங்கமும், ஆபத்தான அணுவனவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை ரூபவனுமாகிய தப்பறியும் ஆனந்தசிங்கை ஏற்படுத்தவதும், கண்டசியில் ஆனந்தலிங்க உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டுபிடித்தும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்டபதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கண்டசியில் அவனை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் தப்பறியும் ஆனந்தசிங் வெற்றிமாலை ரூப தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப்படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-8-32 வரை விலை அனா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தால்பேட்டி ரூ. 167, மதராஸ்

ஆனந்தபோதினி

“எப்பொரு ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பிரஜோற்பத்தினு மாசிமீ ௧௨	பகுதி
-17	1932ஆம் பிப்ரவரிமீ 18௨	8

கடவுள் வணக்கம்.

வட்ட மிட்டொளிர் பி ராணவாயுவெனு
நிகளமோ டுகம னஞ்செயு
மனமெ னும்பெரிய மத்த யானையென்
வசமடக் கின்று மண்டலத்
திட்ட முற்றவன ராஜ யோகமிவன்
யோக மென்றறிஞர் புகழவே
ஏழை யேனுலகி வீடு வாழ்வனினி
யிங்கி தற்குமனு மானமோ
பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்ரதா
பாக்ய மானசுத யோகமும்
பாச காவிய கவித்வ கான்மறை
பராய னஞ்செய்மதி பூகரு
மட்ட சித்தியு வன்பருக்கரு
விருது கட்டியபொ னன்னமே
அண்ட கோடிபுகழ் காவை வாழும்பி
லாண்ட எய்தியெ னம்மையே.

(1)

வைத்தபொரு ளுடலாவி மூன்று கிண்கை
வசமெனவே யான்கொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்தததான் மெய்யோ பொய்யோ
சிதியேற்கிங் குளவுரையாய் திகையா வண்ணம்.

(2)

கட்டுங் கனமும்பத் காலவரும் போதெதிர்த்த
வெட்டுத் தனமோ வினம்பாய் பாரபாமே.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் மனத்தை அடக்கி யருளவேண்டும் என்ற அகிலாண்ட நாயகியை வேண்டுகின்றார்.

(இ-ள்.) மன்னர்கள் துதிக்கத்தக்க—சக்காவர்த்தித்துவம் என்கிற—பாக்கியமான சகயோகத்தையும், பெருங் காவிய கவித்துவத்தையும், நான்கு வேதங்களையும் பாராயணம் செய்யும்படியான மதி துட்பத்தையும், அட்டமா சித்திகளையும் நல்ல அடியார்களுக்கு அருள்செய்ய விருது கட்டிக்கொண்டிருக்கும் பொன் அன்னம் ஒப்பவனே! உலகனைத்தும் புகழ்கின்ற திருவானைக் காவில் வாழும் அகிலாண்ட நாயகி என்னும் என் தாயே! (ஒரு விண்ணப்பம் கேட்பாயாக.) சுழன்று ஒளிரும் பிராணவாயு வென்கிற விலங்குடன் நடக்கின்ற மனமாகிய பெரிய மதயானையை அடியேன் வசம் அடங்கச் செய்யின், மூன்று உலகங்களிலும் விரும்புதற்குரிய வனமான ராஜ யோகமே இவனது யோகமென்று அறிஞர் புகழமுதா எளியேன் உலகில் கெடுங்காலம் வாழ்வேன். இனி, இதற்கும் இவ்விடத்தில் அதுமான மாகுமா? என்பதாம்.

சுவராஜ யோகத்தினுக்கு முக்கிய சாதனம் மனவொடுக்க மாதவினாலும், மனவொடுக்கம் பிராண வாயுவின் அடக்குதலினால் உண்டாகு மாதலானும் மனமென்னும் யானைக்கு நிகனமா யிருப்பது பிராணவாயு என்றனர். இச்சாதனத்தினையே பிராணயாமம் என்பர். ஜீவான்மாவின் கண்ணுள்ள அறியாமையினைச் சிறிது சிறிதாக அகற்றி, அதனறிவை விளக்கி, இறைவனுடைய ஞான சக்தியில் தோய்விக்கு முயற்சியே ராஜயோகம் எனப்படும். கோடச்சரத் தன்மையும், கவிச்சரத் தன்மையும், யோகச்சரத் தன்மையும் தன்னுடைய அன்பருக்கு முதல்வி உபகரித்து வருதல் திண்ணமாகலின் “அன்பருக்கருள் விருது கட்டிய பொன்னன்னமே” என்றனர்.

2. இதனால் “உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் உனக்கே உரிமையாக்கி யிருந்தும் அடியேனைத் துன்பம் தொடர்வது ஏன்?” என்று வினவுகின்றார்.

(இ-ள்.) தேடிவைத்த பொருளும், உடலும், ஆவியும் ஆகிய மூன்றையும் அடியேன் தேவரீர்வசம் தத்தம் செய்து ஒப்படைத்து விட்டேன். தேவரீரும் அடியேனது சித்தமிசை புகுந்து குடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது மெய்யோ பொய்யோ என்பதை இங்குச் சிறியேன் மயங்காவண்ணம் உண்மையை உரைத் தருள்வீராக என்பதாம்.

3. இதனால் திருவருளன்றி உறவினரின் கட்டுறவும் செல்வமும் எம்படரைத் தடைசெய்வன அல்ல என்பதை விளக்குகின்றார்.

(இ-ள்.) ஜனக்கட்டும் ஏனைய உலகியற் பெருமைகளும் அந்த எம்படர்கள் வருங்காலத்தில் அவர்களை (உனது திருவருளல்லது) எதிர்த்து வெட்டுகின்ற படைகளாமோ? ஆகா என்பதாம்.

நலசுழல்பவன் தானியும் சுழல்வதாய் என்னுகிருன், ஷேக்ஸ்பியர்.

ஆடம்பர வாழ்க்கை

மக்கள் வாழ்க்கையின் நோக்கம் வாளா உண்டு, உடுத்து, உறங்கிக் கழிதல் அன்று என்பது சர்வ சமய சம்மதமான முடிவு. மக்கள் ஆறுவதற்காகிய பகுத்தறிவு—காரண காரிய உணர்ச்சி விளங்கப் பெற்றவர். இதனால் இம்மை இன்பத்துடன் மட்டும் நில்லாது, மறுமை இன்பத்தையும் நாடி அடையும் தகுதி வாய்ந்தவராவர். உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிரினம் உயரிய நிலையில் உள்ளவர் மக்கள் என்பதைக் கூறவேண்டுவதில்லை. இத்தகைய மக்கள் இப்பொழுது எத்தகைய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் மக்கட்குரிய நல்வாழ்க்கைமுறை எது என்பதையும் ஒருவாறு ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உலகில் எந்நாட்டை நோக்கினும் அந்நாட்டில் மக்கள் வாழ்க்கையில் அமைதி நிலவுவதாகத் தோன்றவில்லை. உலகமே இப்பொழுது வறுமையில்—பொருண்முட்டில் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சுருங்கக்கூறலாம். இவ்வறுமைக்கு—பொருண்முட்டுக்குரிய மூலகாரணம் என்ன என்பதை நோயர்கள் கூர்ந்து சிந்தித்தல் வேண்டும். சூரியன் உதிக்கவில்லையா? மழை பொழியவில்லையா? காற்றடிக்கவில்லையா? நிலம் விளையவில்லையா? மக்கள் உழைக்கவில்லையா? எல்லாம் நிகழ்ந்தவண்ணமாகவே இருக்கின்றன. ஐம்பெரும் பூதங்களும் தத்தம் கடமைகளினின்றும் ஒரு சிறிதும் தவறுவதில்லை. விதிப்படி அவை நடைபெற்றே வருகின்றன. எனினும் மக்கள் வாழ்க்கை அமைதிக்குறைவு—இன்ப வறுமையில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றது. மக்கள் வாழ்வைக்காட்டினும் மக்கள் வாழ்வு பன்மடங்கு இழிந்துவிட்டது என்று கூறுவது மிகையாகாது. பகுத்தறிவுள்ள மக்கள் வாழ்க்கை இவ்வாறு இழிநிலை எய்தக் காரணம் என்ன? மக்களின் ஆடம்பரம்—“சாகரிகம்” என்பதே எமது கருத்து.

இக்காலத்தில் “உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்” என்ற அவ்வையின் அமுத வாக்கு ஆகாயத்தில் பறந்துவிட்டது. உண்பதில் ஆடம்பரம்! உடுப்பதில் ஆடம்பரம்! உறங்குவதில் ஆடம்பரம்! கடையில் ஆடம்பரம்! “சர்வம் ஆடம்பர மயம் ஜகத்” என்ற நிகைக்கு மக்கள் வாழ்க்கை உயர்ந்துவிட்டது. இந்த ஆடம்பரத்தான் நாகரிகம் என்ற நன்மொழியால் இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் நாகரிகம் என்பதின் உண்மைப்பொருள் வேறு. நாகரிகம் என்பது கண்ணோட்டம். தாக்ஷண்யம். அதாவது அன்பும் அருளும் உடையா யிருத்தல் என்று பொருள்கொள்ளலாம். ஆனால் இப்பொழுதைய ஆடம்பர நாகரிகம் மக்களிடையே கண்ணோட்டத்தை—தாக்ஷண் யத்தை வளர்க்கின்றதா என்று கேட்கின்றோம். ஆடம்பரமோகம் மக்களிடையே போரகை பொருமை முதலிய இழிந்த தீக்குணங் களையே மேன்மேலும் வளர்த்து வருகின்றது. ஐம்பொறி வேட் கையை அளவுக்குமீறி உண்டாக்கி வருகின்றது. இன்று மக்கள் வாழ்க்கையை அல்லலுக்குப்படுத்தியிருப்பது ஆடம்பரம் ஆடம் பரம் என்று அஞ்சாது கூறிவிடலாம். மன்பதைக்கு ஆடம்பரத்தில் மோகம் குறையும் என் எந்நாளோ—அந்நாளே உலக அமைதிக்கான ஆரம்ப நன்னாளாகும்.

மேனாட்டு ஆடம்பர நாகரிக வெள்ளம் நமதுநாட்டில் பெருக் கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மேனாட்டாரிடமிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அரிய குணங்கள் பலவுண்டு. ஆனால் நம் நாட்டு மக்கள் அவற்றில் கருத்தைச் செலுத்தாது அவர்களிடம் காணும் வெறும் வெளிவேடங்களிலும் ஆடம்பரங்களிலுமே கருத் தைச் செலுத்திக் கண்ணிழந்து தவிக்கின்றனர். இப்பொழுது மேனாட்டாருக்கே தங்கள் ஆடம்பரவாழ்வில் அருவருப்புத் தோன்றி வருகிறது என்னும் உண்மையைப் பத்திரிகைகளின் வாயிலாகப் படித்து வருகின்றோம். ஆடம்பர நாகரிக உச்சியில் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்த மேனாடுகளில் இப்பொழுது நிருவாண சங்கங்கள் தோன்றத் தொடங்கியிருக்கின்றன. செயற்கை வாழ்வை வெறுத்து இயற்கை வாழ்வுக்குத் திரும்பவேண்டும் என்று பல அறிஞர்கள் சங்கவாயிலாகவும், பத்திரிகைவாயிலாகவும், புத்தகவாயிலாகவும் பிர சாரம் செய்துவருகின்றனர். ஆங்காங்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மக் கள் ஆடம்பரச் செயற்கை வாழ்வை நீத்து எளிய இயற்கைவாழ்வை மேற்கொள்ளத் துணிந்துவிட்டனர் என்றும் அறிகின்றோம். இவை பெல்லாம் எதை விளக்குகின்றன? மேனாட்டாரிடையே ஆடம்பர வாழ்வின் மோகம் புனித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை விளக்க வில்லை?

இத்தாலிய சர்வாதிகாரியான முனோவினி அவர்கள் தமது நாட்டு மக்களுக்கு இயற்கையோடியைந்த வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளு

மாறு உபதேசம் செய்து வருகிறார். சமீபத்தில் ஒரு வைத்திய சபை யில் பேசியபோது வெளிச்சம், காற்று முதலியன இன்பவாழ்க் கைக்கு இன்றியமையாதன என்றும், உண்டி, உடை, உழைப்பு, உறக்கங்களெல்லாம் இப்பொழுது இயற்கை நெறிவினின்றும் பிறழ்ந்து செயற்கை வழியிற் சென்றகொண்டிருக்கின்றன என்றும், இவற்றை மீண்டும் இயற்கை நெறிக்கே திரும்பவேண்டும் என்றும் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறார். தமது நாட்டு மக்கட்குப் பழ உணவு கற்பலன் அளித்துவருதல் அதுபவத்தில் விளங்கி வருகிறது என்றும் தெரிவித்தார். பெரும்பான்மையான மக்கள் வறுமையால் வாடுதற் கும், பிணிக் கூட்டங்களின் தோற்றத்திற்கும் மூலகாரணமாய் விளங் கும் ஆடம்பரச் செயற்கை உணவுகளைக் கைவிட்டு, சுவையும் கலமும் கலந்த இயற்கையுணவாகிய பழமுதலியவைகளையே மேற்கொண்டு, காற்றாக்கும், வெளிச்சத்திற்கும் தாராளமாக இடந்தந்து, மக்கள் இயற்கை நெறியில் ஈடுபட்டால் உலகவாழ்வில் இன்பமும் ஆரோக் கியமும் குதிகொண்டாடும் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. செயற் கையுணவும் வாழ்வுமே மக்களை மருத்துவர் இல்லங்களை நாடச்செய் கின்றன. மருந்துகளாலும், சத்திர சிகிச்சைகளாலும் மக்கள் சுகவாழ் வடைதல் அரிது என்னும் உண்மை நாளுக்குநாள் தெளிவாகி வருகி றது. நமது நாட்டுமக்கள் பண்டைக்காலத்தில் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தமையால் நூறாண்டளவும் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தனர். அத்தகைய பெருமை வாழ்ந்திருந்த நமது நாட்டில் தற்கால சராசரி மாணவிகிதமும், ஆயுளளவு விகிதமும் மிகவும் அஞ் சத்தக்க முறையில் இழிவடைந்து கிற்கின்றன. இதற்கென்ன கார ணம்? மேனாட்டு ஆடம்பர நாகரிகமோகம் என்பதில் உள்ளளவேனும் ஐயம் உண்டோ.

மக்களின் உடலை அரிக்கும் பிணிக் கூட்டத்திற்கும், துன்பப் பெருக்கத்திற்கும், உலக வாழ்வின் அமைதியைக் கெடுக்கும் போரகை பொருமைமுதலிய தீக்குணங்கட்கும் அடிப்படையாய்—மூதற்காரணமாய் விளங்கும் ஆடம்பர நாகரிகமோகத்தை மக்கள் அறவே வெறுத்து நீத்தல்வேண்டும். மனிதனுக்கு மனிதன், சமூகத் திற்குச் சமூகம், நாட்டுக்குநாடு பகைமை பாராட்டச் செயலப்போர் தொடக்கத் துண்டிப்பேய் இவ்வாடம்பர நாகரிகம் என்னும் உண் மையை ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்து உணர்தல்வேண்டும். ஆடம்பர நாகரிகம் பிறர்நலம்பேணி விடுவதில்லை. நமது நாட்டுச் சமயசாஸ்திரங்களெல்லாம் அவாவறுத்தலை—புலனடக்கத்தைப் பெரிதும் வற் புறுத்தி நிற்கின்றன. பற்றறுத்தலே வீடுபேறு என்று பாரித்து விளம்புகின்றன. துறவுநிலையைத் தூய அறமாகத் துதிக்கின்றன. இவ் வாறு கூறும் சாஸ்திரங்களின் உண்மைக்கருத்து என்ன? மக்கள் சுயநலத்தில், ஆடம்பரத்தில், போரகையில், பொருமையில், போராட் டத்தில் இறங்கி வாழ்க்கையைத் துன்ப மயமாக்கச் செய்து கொள்

ளக்கடாது என்பதேயன்றோ? மக்களை விலங்குத்தன்மையினின்றும் நீக்கித் தெய்வத்தன்மையை—துன்பமற்ற இன்பவாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுமாறு செய்யவே நம் நாட்டுச் சான்றோர் அவாவறுத்தலை—துறவறத்தை அளவுகடந்து வற்புறுத்திப் போற்றி விதித்தனர். இவ்வுண்மை உணராமல் “நமது சமய சாஸ்திரங்கள் எல்லாமக்களும் சந்நியாசிகளாகுமாறு உபதேசிக்கின்றன, மண் பெண், பொன்களை வேண்டாம் என்கின்றன—ஆதலால் உலகத்தில் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு அவை பயன்படா” என்று சாஸ்திரங்களைப் புறக்கணிப்போர் அறியாதவரே என்பது எமது துணிவு. சமய சாஸ்திரங்கள் ஆடம்பர—அநாகரிக—அநியாயங்களை அழிக்க எழுந்த அற்புத வாளாயுதங்கள் என்றே நாம் போற்றுகின்றோம்.

தற்கால மக்கள் வாழ்க்கையில் தேவையல்லாத தேவைகள் மலிந்து பெருகிவிட்டன. இத்தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளச் செய்யும் முயற்சிகளிலேயே எல்லாச் சங்கடங்களும் தலைபெடுக்கின்றன. இக்காலத்தில் மனிதன் தன் வாழ்வுக்காக ஆகாயத்தில் பறக்க வேண்டி யிருக்கிறது. கடலைக் கடக்கவேண்டி யிருக்கிறது. நாட்கணக்காக, வாரக்கணக்காக, மாதக்கணக்காக, ஆண்டுகணக்காக மனைவி, மக்கள், விடு, வாசல்களைத் துறந்து வருந்தவேண்டி யிருக்கிறது. சுருங்கக்கூறின் மனிதன் ஒருசாண் வயிறு வளர்க்க—மானகாக்க உலகத்திலுள்ள புவேறுகளையுமே எதிர்போக்கி ஏங்கவேண்டியவனாகிவிட்டான். பண்டைக் காலத்தைப்போல தன்னுரை—தன்னுடையமட்டும் நம்பி ஒருவன் இக்காலத்தில் தனது வாழ்க்கையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் நிலையில் இல்லை. இவ்வளவுக்கும் மனிதன் தற்கால விஞ்ஞானசாஸ்திர உதவியை எதிர்பார்த்து தன் துன்பப் பெருக்கையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றான். இதன் முடிவு என்னும் என்பதை ஆண்டவனே அறிவான்.

உலகம் எல்லாவளங்களும் நிறைந்தது. தன்னிடம் தோன்றும் உயிர்களை உலகம் தாங்கத் தயாராயிருக்கிறது. தன்னால் தாங்கமுடியாத உயிர்களை அது உற்பத்திசெய்வதில்லை. மனிதனது கண்ணுக்கே உலகம் துன்பமயமாகத் தோன்றுகிறது. “நான் ஏன் பிறந்தேன்?” என்று மனிதன் ஏங்கித் தவிக்கின்றான். மற்ற உயிர்கட்கு உலகம் துன்பமயமாகத் தோன்றுவதில்லை என்று எளிதில் ஊகிக்கப் பலகாரணங்கள் உண்டு. விலங்கு பறவைமுதலிய உயிர்களெல்லாம் மனிதனை விட உற்சாகமாய் உண்டு களித்து இன்பவாழ்வு நடத்துகின்றன என்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு வேண்டும் நாளைக்குவேண்டும் என்ற போகைக் கவலை அவைகட்கில்லை. ஆனால் இவ்வுயிர்களின் வாழ்வை மனிதன் மதிப்பதில்லை. தன் வாழ்வே பெரிதென்று மனிதன் இது மாந்து பெருமை பேசுகின்றான். “விலங்கு வாழ்க்கை” என்று அவைகளின் செயல்களை இழித்துரைக்கின்றான். அவைகட்குப் பகுத்தறிவு

இல்லை என்று ஏளனம்செய்கின்றான். உண்மையில் இக்காலத்தில் விலங்கினவாழ்வு சிறந்ததா மனிதவாழ்வு சிறந்ததா என்று சற்றே சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு வேர்களை வேண்டுகின்றோம். பகுத்தறிவுள்ள மனிதவாழ்க்கை பகுத்தறிவற்ற விலங்கின வாழ்விலும் பன்மடங்கு துன்பம் நிறைந்தது என்னும் உண்மை சிறிது சிந்திப்பார்க்கும் நன்கு விளங்கும்.

ஆடம்பரத்தைக் கண்டிக்கும் முகத்தான் மேனடுகளில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும் நிருவாணவாழ்வை நமது நாட்டுமக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றோ, பகுத்தறிவற்ற விலங்கு வாழ்வில் ஈடுபடவேண்டும் என்றோ நாம் கூறுவதாக வேர்கள் பொருள் கொள்ளக்கூடாது. ஆடம்பரத்தின் அநாகரிகத்தை விளக்கவே அவைகளை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டினோம். பகுத்தறிவு படைத்த மக்களிடையே இன்பவாழ்வு மறைந்துவிட்டது என்று ஏங்கியே அவைகளைக் குறிப்பிட்டோம். உலகில் எங்கு நோக்கினும் வேலையில்லாத திண்டாட்டங்கள்—கிளர்ச்சிகள்—போர்கள் செறிந்துகிடக்கின்றன. ஒரு சிலர் இந்திரபோகம் நுகரப் பெரும்பான்மையோர் உண்டிக்கும் உடைக்கும் ஏங்கித்திரியும் நிலைமை நீடித்திருக்கும் வரை உலகில் அமைதி நிலவல் அரிதினும் அரிதாகும். பொருள் படைத்தவர்கள் எல்லோரும் பொதுநலத்தைப் பேணல்வேண்டும். அவர்கள் ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்வை வலிந்து மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆடம்பரம் நீங்கினால் உலக வறுமையும்—இதுகாரணமாகத் தோன்றும் தொல்லைகளும் நீங்கும். பாரதத்தாயின் உத்தம புதல்வராகிய மகாத்மா காந்தியடிகள் அரைத்துணியுடன் வாழும் உண்மையை ஒவ்வொருவரும் கூர்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். காந்தியடிகள் ஆடம்பரத்தை அறவே வெறுக்கின்றார். எளியவாழ்வே இனியவாழ்வு என்று மனமொழி மெய்களால் உலகமக்கட்கு உபதேசித்து வருகிறார். “நாகரிக” நாடுகளெல்லாம் காந்தியடிகளின் பொன்மொழிகளை எதிர்போக்கி நிற்கின்றன. நம் நாட்டுச் சமய அறிஞர் எல்லாரும் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்த முற்படவேண்டும். மடாதிபதிகள் இத்துறையில் தொண்டாற்றினால் பெரும்பயன் விளையும். ஆண்டவன் அருள்புரிவானாக. தெய்வத்தன்மையுள்ள எளிய இனிய வாழ்வு ஓங்குக.

ஓம் தத் ஸத்.

சூரணியால் கண்ணீர் வடிக்கும் முகத்தினும் உண்மை வாய்ந்த முகம் கிடைப்பது. கண்ணீர் விடுதல்கண்டு ஆர்த்திப்பதிலும் கண்ணீர் விடுதல் எவ்வளவு நலம்.

பறவையின் நினைவுகள்

(சத்தியமங்கலம்-க-சு. கோபாலகிருஷ்ணன்.)

(இஃது 'Bird's Thoughts' என்ற ஆங்கிலப்பாவினை
ஒட்டி வரையப்பெற்றது)

உலகம் எல்லாம் உருண்டே சிறியதாய்
இலகிய தென்றே எண்ணியான் பலநாள்
நான் முட்டையுள் இருந்து வந்தே
நன்றே என்றன் நாட்களைக் கழித்தேன்.

பின்னர்,

புவனம் எல்லாம் புற்களின் சருகால்
கவனமோ டொன்றாய் கட்டிய தென்றே
நினைத்தேன் கூட்டினுள் நெடுநாள் வாழ்த்தேன்
அனைத்து மின்னதென் றறியா திருந்தேன்.
கண்ணொலா மெனக்குத் திண்ணமாய்க் குருடென
எண்ணினேன் யான்! ஏனெனில் ஓர்நாள்,
வெளியே வந்தேன் வேட்கை தீரக்
களியுட னிருந்து காற்றையுட் கொள்ளக்
கூட்டினை விட்டுக் குதித்தனன் மரத்திலென்
வீட்டினைச் சுற்றிலும் விந்தையாய்ப் பச்சை
இலைகள் பரவி யிருத்தலைக் கண்டுநீர்
அலைகுழி புலியிது ஆகும் என்றநான்
எண்ணிச் சிலநாள் இருந்து வந்தேன்.
நண்ணிய தென்வாழ் நாட்களின் முதிர்ச்சியும்
மற்றோர் நான்யான் மரக்கிளை விட்டு
உற்றேன் இந்த உலகமாம் மண்ணிலே
உலகின் பாப்பினை உணர்ந்தனன் பின்னரே
பலகாற் பறந்தும் பாப்பதை அறிந்திலேன்
ஆதலின்,

உலகெலாம் உணர்ந்த ஒதுதல் அரிதாம்
பலகற் றுர்க்கும் பன்மடங் கண்டு
அவர்பெருக் கலையில் வலனியி னுளதாய்
இவையெலாம் நாம்கொன எழுதுவோம் வாரிர்!

ரோமானிய ஆட்சியில் பிரிட்டானியர்
அடைந்த நன்மை தீமை.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.,)

பொ உவியா கலகத்தினால் விழிப்படைந்த ரோமானியர் சுமார்
கி. பி. 150-450-வரையில் சுமாதான முறையில் பிரிட்
டானியரை ஆளத் தலைப்பட்டனர். ஜனங்கள் பெரும்பாலும் சுமாதானத்தை
யனுபவித்தனர். நாகரிகத்தில் தேர்ச்சிபெற்றனர். நாட்டின் பொருளாதார
நிலையிலும் விசேஷ அபிவிருத்தி யேற்பட்டது. அக்காலத்திய பிரிட்டனுக்கு
நம் நாட்டில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்குத் தென்னிந்தியாவின் சிங்காரத்தோட்
டம் என்ற சிறப்புப்பெயர் ஏற்பட்டதே போன்று, “வடபாகத்தின் தானியக்
களஞ்சியம்” என்ற சிறப்பும் உண்டாயிற்று. முதலாவதாக ரோமானியர்
தங்கள் ஆதிக்கத்தில் இருந்த நிலங்களைச் சார்ந்த காடுகளை யறித்து, சதுப்பு
நிலங்களைப் பண்படுத்தி, விவசாய யோக்கியமுள்ள நிலங்களாகச் செய்து
கொண்டனர். அதே போன்று பிரிட்டனியத் தலைவர்கள் பலரும் தத்தம்
காடுகளில் செய்யத் தலைப்பட்டு விவசாய யோக்கியமான நிலங்களின் பரப்
பளவு அதிகம் ஆக்கினர். அடுத்த ரோமானியரின் தேர்ந்த விவசாய முறை
கள் பிரிட்டனில் பிரிட்டனியரால் அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு
தானிய விளைவு அதிகமாக வேறுதகரமாயிற்று.

முன்னுவதாக ரோமானியர் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் பட்டணங்கள்
உண்டாகி, புதிய புதிய நாகரிக வீடுகள் கட்டப்பட்டதைப்போல் பிரிட்டா
னியத் தலைவர்களுடைய பிரதேசங்களிலும் பட்டணங்களும் நாகரிக வீடுகளும்
ஏற்பட்டன. அதற்கு மேலாக, ஒவ்வொரு பட்டினத்திற்கும் போக்கு
வரவு செலவுகளையாக இருக்க நல்லசாலைகள் போடப்பட்டன. கதிகளுக்குப்
பாலங்கள் கட்டப்பட்டன. சாலைகளில் பிரயாணம் செய்வதற்கு பத்தோ
பத்துகளும் உண்டாயின. இவ்விதமாகப் போக்குவரவு சாதனங்கள் சரியா
கவே வியாபாரம் அபிவிருத்தியாகிச் செல்வப் பெருக்கம் ஏற்பட்டது. இதில்
பிரிட்டானியருக்கு உண்டான சந்தோஷம் அளவிலில்லை.

ஆளுவதாக, செல்வப்பெருக்கம் உண்டாகவும் ஏற்பட்ட பணத்திற்
குச் செலவு வகை உண்டாகுமாறு நாகரிகவாழ்வில் ஈடுபட விரும்பிய பிரிட்
டானியர், ரோமானியரைப்போல உடுக்கவும், ஆபரணங்கள் செய்துகொள்ள
வும், பொருது போக்கவும், உண்ணல் ஆடல் பாடல்களில் ரோமானியரைச்

கைப்பற்றவும் தொடங்கி, அதிலும் தேர்ச்சி பெற்றனர். மேலும் தங்களை ஆளுபவருடைய மதமான கிறிஸ்தவ மதத்தை யணுகுடிக்கத் தொடங்கி அவர்களைப்போல மாதா கோவில்களைக்கட்டி, பள்ளிக்கூடங்களையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவர்களுடைய பாஷைகளையும் கலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து வரலானார்கள்.

இவ்வாறு நாகரிகத்தில் தேர்ந்து சிறந்த பிரிட்டானியர்களிடம் மலை வாசிகளாகிய பிரிட்டானியரும், ஸ்காட்ஸ், பிக்ட்ஸ் என்ற ஆதிதாயானிகளும் இந்தப் பண்பணப்பு பிரிட்டானியரிடம் பொருமை கொண்டு தங்கள் மலை வாசங்களிலிருந்து அடிக்கடி இவர்களுடைய பிரதேசங்களைத் தாக்கிக் கொண்டு யடித்து வரலாயினர். அவ்விதம் அவர்கள் வராதவாறு ஆளும் ரொமானியர் ஆங்காங்கு கோட்டைகளையும், அரண்களையும் மதில் சுவர்களை யும் கட்டி ஆயுதபாணிகளான வீரர்களை வைத்துக் காவல் காத்து வந்தனர்.

தவிரவும் கடைசியாகப் படித்துத் தேர்ந்து, யுத்தப் பயிற்சியிலும் சிறந்த பிரிட்டானியர்கள் ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் இதர பாகங்களைக் காக்க உத்தியோகங்களில் எடுக்கப்பட்டனர். பிரிட்டானிய வீரரடங்கிய சிறந்த சேனைகளும் அப்படியே அயல்காடுகளில் சம்பளம் பெற்றுவந்தன. ஆனால் எவ்வித ஈனமையும் உட்கர்ந்த தீமையின்றியிருப்பது கிடையாதென்பது வெளிப்படடை. காடுகள் அழிக்கப்பட்டு நிலங்களைப் பண்படுத்தும் காரியங்களில் அநேக ரொமானிய புத்திசாலிகளுக்குப் பெரிய சம்பளங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடாயிற்று. ஒரு உபத்திரவ காலத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருக்கடிய இயற்கைப் பாதுகாப்புக்களைப் பிரிட்டானியர் இழந்தனர்.

விளந்த தானியங்களை செனகரியமான விலை கிடைக்கும் பிரதேசங்களில் விற்கச் சுதந்தரமின்றிப் பெரும்பாலும் ரோமுக்கே அனுப்பப்பட்டு வந்த தனல் ரொமானியரால் கொடுக்கப்பட்டதே விலையாகும். ஆனால் பேர் மட்டும் "பெத்தபேர்" கிடைத்தது.

போக்குவரவு சாதனங்களினால் தானியம் சுலபமாக காட்டைவிட்டு வெளியேறி உள்நாட்டு ஏழைக் குடிகளுக்குத் தானியப் பொருள் விலை கிராக்கி ஏற்பட்டது சகஜமும் பிரத்தியக்ஷ அனுபவமுமன்றோ? தவிரவும் போக்குவரவுக்குரிய சாதனங்கள் சேனைகள் நடத்துவதற்கும் சுலபமாக இருந்ததோடு அரைகுறையாகக் கிடந்த தேசாபிமானம் எரிக்கவும் ஹேதுவாயிற்று. பின்னென்னதான் ஆகும்?

புதிய பட்டணங்கள், புதிய வீடுகள், புதிய உடைகள், புதிய ஆபரணங்களை யுடைய, ரொமானிய கட்டட வேலைக்காரர்கள், ரொமானிய உடைதையோர், ரொமானிய தங்க வேலைக்காரர்கள், ரொமானிய கட்டட கிர்மானஞ் செய்பவருக்கு வந்த கொஞ்ச லாபமும் பங்கிடப்பட்டது! நாகரிகத்தின் விலை கொஞ்சமாயிருக்குமா? ரொமானியப் பழக்க வழக்கங்கள் மலிந்து பிரிட்டானியர் பூராவும் உருமாறினர். அந்நிய நாகரிகப் பித்தம் தலைக்கேறிவிட்டது.

அன்னிய நாகரிகப் பித்தத்தினால், ஏற்பட்டகடிய திடபல கஷ்டம், சோம்பல் வாழ்வில் ஆசை, கனியாட்டங்களில் பொழுது போக்க இச்சை முதலிய அன்னன் தம்பிமார்களும் சேர்ந்தனர். ஏதேனும் கொஞ்சம் இருப்பி

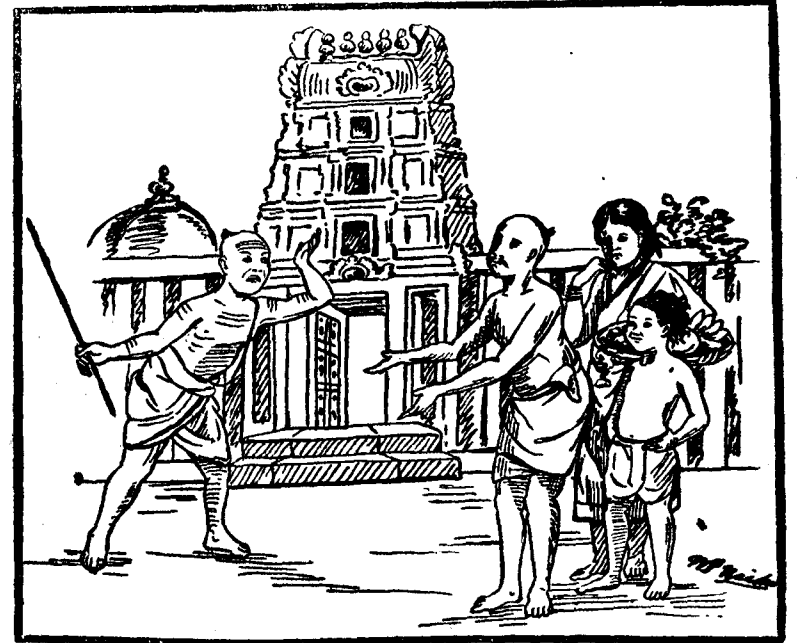
னும் கல்லியபிவிருத்தியில் உண்டான உத்தியோகப் பைத்தியம், பிரதேசப் பிரயாண இச்சை, ஸ்வதேச வெறுப்புக்கள் பூர்த்தியாகக் காலியாக்கின.

இதைக் கண்டு புழுங்கும் சில தேசாபிமானிகளின் கொதிப்பைப் பயமுறுத்தியடக்க ஆங்காங்கு கட்டப்பட்ட அரண்களும் அவைகளிலுள்ள வீரர்களும் தயாராயிருந்தனர் என்பதைச் சொல்லாமலே வாசகர்கள் அறிவர்.

ஆகப்பலமிழந்த கோழையாகி, தாய்த் திருநாட்டுக்கு இன்னல் வந்துற்றபோது கையை விரிக்கவும், தற்காப்பு இன்றி அநாதைகளாய்ப் பரிதவிக்கவும் நேர்ந்த விபரம் அடுத்த கதையில் வினங்கும்.

(நன்னம தீமையொன்றும் ஆய்ந்துபாராது தேவலம் சுண்முடித்தனமாக நவ நாகரிகப் பித்தத்தில் மூழ்கிவரும் நம் ஆண் பெண் இளைஞர்கள் சரித்திர உண்மையை நன்குணர்வார்களாக! உள்ளதை உள்ளவாறு உரைத்து பாரத நாட்டின் சீரையும் சிறப்பையும் சிதையாது காக்கப் பாடுபட்டுவரும் ஆனந்தனும் அதன் அன்பர்களும் சிறந்துவாழ இறைவன் திருவருள் புரிக!)

இந்தியாவில் பிறமதம் பரவியதேன்?

இந்தியாவில் பிறமதம் பரவியது ஏன்?—இப்படித்தின் மூலம் அதைக் கண்டுபிடிக்கும் சிரமத்தை நீங்கவே மேற்கொள்ளுங்கள்.

துக்கத்தை அடக்காதே, மொழிந்துவிடு. இல்லை எனில் இருதயத்தை உடைத்து விடச் செய்யும்.

ஈனோக் ஆர்டன்.

(T. ஸ்ரீனிவாஸ ராவ்., பி. ஏ.)

(436-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பிலிப் அன்னியின் மனதை நன்கறிந்தாளில்லை. அன்னிக்கும் பிலிப் பின் எண்ணத்தை அறியக் கூடவில்லை. ஆனால் குழந்தைகளுக்கு மிகவும் வேண்டியவனாய் விட்டான். அவனது வீட்டிற்கும் ஆலைக்கும் அவர்களே எஜமானர்களாய்போல் விளங்குகிறார்கள். அவனைக்கண்டால் போதும், அவர்கள் பாடு குடிபிதான். 'அப்பா! அப்பா!' என்று இடை விடாமல் ஆசை ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஈனோக்கைப் பற்றிய எண்ணமெல்லாம் மறைய ஆரம்பித்தன. பத்து வருடங்கள்—ஈனோக் தன் காட்டை நீத்து, மக்களையு நல்லாறையும் பிரித்து, வீடியூந்து வெளிகாட்டுக்குச் சென்று பத்து வருடங்கள்—பறந்து சென்றன. அவனைப்பற்றி ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை.

ஒருகாள் மாலை அன்னியின் அருங்குழந்தைகள் மற்றவருடன் காட்டை யடைந்து பழங்கன் பொறுக்கச் செல்ல விரும்பி அன்னியையும் அழைத்தனர். 'அப்பா, நீரும் வாரும்' என் பிலிப்பையும் சட்டையைப் பிடித்திழுத்தனர். சற்றுத் தயங்கினான். ஆயினும் அன்னி செல்கிறாள்லவா! அதனால் 'சரி வருகிறேன்' என்று இசைந்தான். அனைவரும் காட்டைத்தனர். உயர்ந்த பிரதேசத்தில் மேலே ஏறிச் சென்றனர். பாதிதூரம் சென்றதும் அன்னிக்கு அசதி ஏற்பட்டது. 'நான் சற்று இளைப்பாறவேண்டும்' என்று உட்கார்ந்து விட்டான். பிலிப்பும் மனமகிழ்ச்சியுடன் அமர்ந்தான். குதகலமாய் குழந்தைகள் பன்னத்தாக்கில் ஒடிப் பிரிந்து சென்று விளையாட ஆரம்பித்தனர்.

பிலிப் தன் பக்கவில் அன்னி இருப்பதையே மறந்தான். முன்னொரு நாள் அதே இடத்தில்தான் படுகாயப்பட்ட மிருகமொன்று வருத்தத்துடன் மறைந்ததை நினைத்தான். 'அன்னி! அதோ! அக்காட்டில் அவர்கள் எய்வளவு சளிப்புடன் இருக்கிறார்கள் பார்த்தனியா! என்ன ஒருவாறு இருக்கின்றீர்களே! களைப்பா?' என்றான். பதிலேயில்லை. 'களைப்பா?' என்றான் மறுபடியும். அன்னிதன் முகத்தைக் கையால் பொத்திக்கொண்டான். சற்றுக்கேள்ய முற்றவன்போல் பிலிப் 'சப்பல் காணாது போய் விட்டது. அந்த எண்ணமேன் இன்னும்? வருத்தி உன் உயர்ந்த உயிரை மாய்த்துக்கொண்டு குழந்தைகளைத் திக்கற்றவர்களாகப் பார்க்கிறாயே?' என்றான். 'அந்த நிலைவில்லை' என்றான் அன்னி, சற்றுக்கிட்ட நொருங்கினான் பிலிப். 'அன்னி, என் மனதில் எப்பொழுது ஏற்பட்டதென்று எனக்குத் தெரியாமல் வெகு காலமாக

ஒன்று இருந்து வருகிறது. அது கடைசியாக வெளிவந்த விஷமென என்னு னிறேன். அன்னி! பத்து வருடங்களுக்கு முன் உன்னைப் பிரிந்து சென்றவன் இன்னும் உயிருடன் இருப்பான் என்று எண்ணுவது பெரும் பேதைமை நீ ஏழைமைப்பட்டு உதவிபற்றிருப்பதைக்காண என் மனம் வருத்துகின்றது. நான் உனக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமாயின்—பெண்கள் வெகு யூகசாலிக ளென்பார்களே!—நான் நினைப்பது என்னவென்று உனக்குத் தின்னமாய்த் தெரியுமடி—நீ என் மனையினால் இவ்வளவு நான்ப்பட்ட கஷ்டமிருக்கட்டும்—நாம் கடவுள் கிருபையால் சந்தோஷமாகக் காலம் கழிக்கலாமே—எனக்கு நோ உற்றாரில்லை. உறவினரில்லை, கவலையுமில்லை, ஒரு சமையுமில்லை. உனக்காக வெகு கவலைதான். காமிருவரும் ஒருவரை யொருவர் என்றும் அறியோமா? அன்னி! உனக்குத் தெரியு முன்னரே, வெகு காலமே நான் உன்னை மன மாரக் காதலித்து வருகிறேன்' என்றான் பிலிப்.

மெல்லென அன்னி 'பிலிப், தேவதூதன்போல் கருணை வள்ளலாய் என் னீட்டித் திருந்துவந்த சீமானே! உன்னைக் கடவுள் ஆசீர்வதிக்கட்டும். என்னை விட உயரிய பரிசை உனக்கவ ரளிக்கட்டும். ஒருத்தி இருமுறை காதலிக்க முடியுமா? நீ வேண்டுவ தென்னி?' என்றான். 'அவனைவிடச் சற்றுக் குறை வாய் என்னைக் காதலித்தல் போதுமானது' என்றான் பிலிப். 'ஐயோ, அன்பு! சின்னான் பொறு! ஈனோக் வந்தால்—அவன் வரமாட்டான்—ஆயினும் ஒரு வருடம் பொறு—அவ்வளவு நீண்டகால மல்லவே—சற்றுப் பொறுக்க மாட்டாயா? என்றான். 'நான் கடமைப்பட்டவன்தான்' என்றான் பிலிப். 'சத்தியமாகக் கூறுகிறேன் ஒரு வருடத்தில்—நான் ஒரு வருடத்தைக் கழிப் பது போல நீயும் கழித்துவிடு' என்றான் அன்னி. நான் அவ்வாறே செய் வேன்' என்றான் பிலிப்.

சற்றுகேள்ய மெனனம். கதிரவனும் சிவந்த மேனியனும் மேற்கடவில் மூழ்கும் கேள்ய வந்தது. பிலிப் குழந்தைகளைக் கூவ அவர்களும் கை நிறை யக் கொட்டைகளை அள்ளிக்கொண்டு ஒடிவந்தனர். வீட்டை நோக்கி அனைவ ரும் புறப்பட்டனர். அன்னியின் வீட்டுவாயில் அடைந்ததும், பிலிப் அன்னி யின் காதலைப் பற்றிக்கொண்டு, "அன்னி நீ மனமிடித்திருக்கையில் என் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தேன். நான் செய்தது தப்பிடமே. நான் உண்மை யில் கடமைப்பட்டவனே. ஆனால் நீ சுயேச்சை பெற்றவன்தான்!" என்றான். 'இல்லவே இல்லை' என்று அழுதுகொண்டே கூறினான் அன்னி.

நான்கன் கழித்தன. பிலிப்பின் வார்த்தைகள் அன்னியின் காதில் ஒலித் துக்கொண்டே யிருந்தன. மறுபடியும் அறுவடை காலம் நெருங்கிற்று. வெகு வேகமாய் ஒருவருடம் கழித்துவிட்டது. பிலிப்பும் அன்னியின் முன் சென்று நின்றான். 'அதற்குள்ளாகவா ஒரு வருடம் கழித்துவிட்டது' என்று திகைப்புடனவன் கூற, 'ஆம்' என்றானவன். 'பிலிப்! இன்னுமோர் மாதம்—நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன். அதற்குமேலில்லை—நான் உண்மையில் உனக்குக் கடமைப்பட்டவன்தான்—ஒருமாதம் பொறுத்துக்கொள்' என்றான். 'உன் னிஷ்டம் போல் எவ்வளவு நாளாயினும் சரி' என்று நான்குநாள் கூறினான்

உயிர் போருமுன் பலமுறை இறப்பர் கோழைகள். கிரகக் இறப்பது ஒரு முறையே.

விரும்ப வேண்டியவற்றை விரும்பவும் வெறுக்கத் தகுந்தவற்றை வெறுக் கவும் செய்யுமாறு என்னெநியில் செலுத்தப்படும் அன்பே அறமாகும்.

பிலிப். இவ்வாறு ஏதேதோ சாக்குப் போக்குகள் கூறி அன்னி ஆறுமாதம் களைக் கழித்துவிட்டான்.

ஊர்வாயை மூட முடியுமா? தங்களுக்கே நேர்ந்த குற்றமென அனைவரும் அலட்ட ஆரம்பித்தனர். பிலிப் அன்னியைத் துச்சமாக எண்ணுகிறானென்றார் சிலர். அன்னிதான் பிலிப்பிற்கு இணங்கமாட்டேனென்கிறார். அது அவன் தப்பிதம் என்றார் மற்றாரு சிலர். இருவரையும் கண்டு ஏனெனம் செய்தார் பலர். ஆனால் அன்னியின் மகனோவெனில், பிலிப்பின் எண்ணத்திற்கிசைவதே அன்னிக்கு என்மை என்று எண்ணினாலையினும் வெளியே கூறினானில்லை. தமக்கு ஆபத்துக் காலத்தில் ஆறுதலும் வேண்டிய உதவியும் அளித்த பிலிப்பை மணம் செய்து கொள்ளென அன்னியை வற்புறுத்தினான் பெண். விசேகரத் தோற்றத்துடன் விளங்கிய பிலிப்பின் முகம் வருத்தத்தால் வாடி வந்தகிறது. இவையனைத்தும் அன்னியின்மேல் அம்புபோல் ஐதத்தன.

ஒருகாளிரவு அன்னிக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. 'கடவுளே, ஈனோக்கைப் பற்றி ஏதாவது ஓர் அறிவுறியேனும் கிடக்குமா? அவன் இருக்கிறானா? இறந்து விட்டானா?' என்று நினைத்துப் பிரார்த்தித்தான். படுக்கையை விட்டெழுந்தான். விளக்கேற்றினான். வேதப் புஸ்தகத்தை விரைவினிலெடுத்தான். ஒரு பக்கத்தைத் திருப்பி அதிலோர்புறம் கையை வைத்தான். 'பன்னியினடியில்' என்ற எழுத்துக்களின்மேல் கையை வைத்திருந்தான். ஒன்றும் அவளுக்கு விளங்கவில்லை. புஸ்தகத்தை மூடிவிட்டுத் தூங்கினான். கனவுகண்டான். 'ஆ! அதுவென்ன! ஈனோக் அதோ ஒரு பன்னியின்மீது உட்கார்ந்திருக்கிறான். அவன் தலைக்கு மேலே சூரியன். சரி, அவனிறந்துவிட்டான். ஆனந்தமாய்ச் சுவர்க்கத்திலிருக்கிறான். அங்கு பிரகாசிப்பது ஞான சூரியன். சட்டென விழித்தான். பிலிப்பை அழைத்துவரச் சொன்னான். கடிதம் கடிமணம் நடந்தேற வேண்டுமெனக் கூறிவிட்டான்.

பிலிப்பிற்கு இரட்டைச் சந்தோஷம். மணிகள் ஒலிக்க மணம் நிறைவேறியது. ஆனால் அன்னியின் உன்னத்தில் அந்தகாரமே அமைந்திருந்தது. அது முதல் யாரோ தன்னைத் தொடர்ந்து வருவதுபோல் அவன் மனதிற்பட்டது. தனியே இருக்கவே பயந்தான். கதவைத் திறந்துகொண்டு விட்டான். தனியே தழையவே நடுங்குவான். அவன் கருவுற்றிருக்கும் காரணத்தினால் அவ்வாறு நடுங்குகிறானென நினைத்தான் பிலிப். பத்தாமாதத்தில் அதிசேனத்தர்யமானதும் அவனை எல்லாவிதத்திலும் ஒத்ததுமானதோர் குழந்தை அவனுக்குப் பிறந்தது. பழைய பயமெல்லாம் பறந்து சென்றன. புதுத்தாயினும் எண்ணம் தோன்றவே பிலிப்பின்மீது காதல் வளர்ந்தது. பழைய உணர்ச்சி மறைந்தது.

* * *

ஆனால் ஈனோக் எங்கே? 'நற்பாக்கம்' எனும் கப்பல் வெகு சகமாய்க் கடலைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றது. உஷ்ணப் பிரதேசத்தை அடைந்தது. வழியில் பல அல்லல்களேற்படினும் அவையனைத்தையும் பொருட்படுத்தாது 'நற்பாக்கம்' பொன் விளையும் புனிதமான கிழ்காட்டை அடைந்தது.

செல்வத்திலோ களியாட்டிலோ புகழிலோ பற்றுடையவன் எவனும் ஐயங்கனிடம் பற்றுடையவனானான்.

அதில் பிரயாணம் செய்த ஈனோக் சொந்த வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினான். பல விசித்திரமான பண்டங்களை வாங்கிக் கொண்டான். அழகான தோர் பொம்மையைத் தன் பாலனுக்கு வாங்கிக் கொண்டான். பாவம்! பின்னால் வரப்போகும் கூற்றை அவனால் எவ்வாறு அறியக்கூடும்! தன்னார் கோக்கிப் புறப்பட்ட கப்பல் பன்னாட்கள் கஷ்டமெதுவுமின்றிக் கம்பிரமாய்ச் சென்று கொண்டிருந்தது. ஒருநாள் திடீரென எங்கும் அமைதியேற்பட்டது. சட்டென அது மாறிற்று. வான மிருண்டது. வைய நடுங்கிற்று. காற்றடித்தது. கடல் குமுறிற்று. அலைகளின் வாய்ப்பட்ட மரக்கலம் கண்டவாறு சென்று கடைசியில் ஒரு பாறைமீது மோதிப் படாலென உடைந்தது. ஈனோக்கையும், மற்றிருவரையும் தவிர அனைவரும் அலைநிலை ஆழ்ந்து அழிந்தனர். குடிந்த கட்டை யொன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு, தண்ணீரில் தத்தளித்துக் கொண்டு தனித்ததோர் நீலின்கரையில் ஏறினர் அம்மூவரும்.

அத்தீவில் எங்கு நோக்கினும் அபரிமிதமான உணவுப் பொருள்கள் காணப்பட்டன. பிராணிகளைத் தும் மனிதரின் கொடுமையை அறியாதன வாதலின் அச்சமின்றி அலைந்து திரிந்தன. சமுத்திரக்கரையை நோக்கிநின்ற மலைப்பாங்கில் பனை இனையால் வேய்ந்த குடியில் அம்மூவரும் மனதில் கவலை பாதித்து நிற்க சுவர்க்கபோகம் நிறைந்த அத்தீவில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

அவர்கள் மூவரிலும் இளையவன் கப்பல் மோதுண்ட இரவு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியால் ஐந்து வருடம் படுத்த படுக்கையாயிருந்து முடியில் மடிந்தான். அவனிறந்த சின்னாட்களில் மற்றொருவன் ஒரு பெரிய மரத்தினடியைப் பொசுக்கி ஓர் படகுபோல் ஆக்க முயல்கையில் உஷ்ணத்தால் தாக்கப்பட்டு இறந்தான். எஞ்சியவன் ஈனோக்தான். 'சரி இன்னும் சற்றுப் பொறுக்க வேண்டுமென்பது நான் திருவுணம் போலும்' என்று எண்ணினான்.

மலையின் உச்சிவரை அடர்ந்த மாங்களும், புல்வெளிகளும் வளைந்து வளைந்துள்ள பூங்காவனங்களும், விண்ணைத்தொடும் விரகூ வகைகளும் செறிந்து விளங்கின. இயற்கை வனப்பு நிறைந்த அத்தீவு முழுவதையும் ஈனோக் சுற்றிப் பார்த்தான். ஆனால் அன்பு ததும்பும் மனிதன் முகத்தைக் காண முடியவில்லை. ஓர் இனிய குரலேனு முண்டா? ஏது! எண்ணற்ற கடற்பறவைகள் கத்தும் ஒலியும், பலகாததாம் நீண்டு நிற்கும் அலைகள் பாறைமீது மோதும் சப்தமும், உயர்ந்து செறிந்த மாங்கன் காற்றிலசையும் ஒசையும், நீரோடையின் சலசலப்பும் தவிர வேறு குரலேயில்லை. ஏதேனுமோர் கப்பல் வருமாவென நான் முழுவதும் நீலநிறக்கடலை இமை கொட்டாது பார்த்து நிற்பான் ஈனோக். அவ்வாறு காட்கள் பல சென்றன. மரக்கலமும் வருவதாயில்லை. அனுதினமும் வழக்கமாகக் கதிரவன் குண திசை தோன்றி வானவீதியில் ஏறிச்சென்று குடதிசை மலைமீது வீழ்வான். மறுபடியும் குணதிசையி லுதிப்பான் இதைத்தவிர வேறு மாறுதலேயின்றி காலச் சக்கரம் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

ஒன்றுத் தோன்றாமல் சில வேளைகளில் வெறும் வெளியை விரைக்கப் பார்த்து நிற்பான். அவ்வேளை, தோற்றத்தின்பின் தோற்றமாகப் பல அவன்

மனிதனால் இயல்வதெல்லாம் இயற்றத் துணிவேன். அதற்கு அதிகம் செய்யத்துணிபவன் மனிதன் அல்லன்.

மனக்கண்முன் தோன்றி மறைபும். இல்லாவிடில் மானசேமாவே மனிதர்க ளிடையிட, கணாசாளுக்குக் கட்டுக்கப்பா லுள்ளதோர் தீவினிகே, தனக்கு அறி முகமான பிரதேசங்களில் கடமாடுவது போலவும், தன் குழந்தைகளின் மழ லைச் செற்குணக்கேட்டு மகிழ்வது போலவும் நினைப்பான். அன்னி, சிறுவீடு, உயர்ந்தமேலே செல்லும் வீதி, மாவாலை, மாமடார்த சோலைகள், தேக்கு மரம், தான் விற்படகு, ஜில்லென்றிருக்கும் நவம்பர் மாதத்திய காடு, கிருது ளான தாறல், மச்சிக்கிடக்கும் இலைகளின் காற்றம், மங்கிய கடலின் ஆழந்த ஓசை—இவ்வாறு பல எண்ணங்கள் அவனுக்கு முன் துள்ளிக்குதித்து மறை யும். ஒரு தடவை இவ்வாறிருக்கையில், மெல்லென வெகு தொலைக்கப்பால், தோலாகலமாய் கலகலக்கும் மணியின் ஓசை அவன் செவிகளில் விழவே அது எங்கிருந்து வருகின்றதென்று அவனுக்கு விளங்கவில்லை. அவனுடம்பு புல்லரித்தது. துள்ளி எழுந்தான். மண்டியிட்டு இறைவனை வணங்கினான்.

பட்டதாரியின் பரிதவிப்பு!

“அடடா! என் கரைத்துக் குடித்த புத்தகங்களுக்குக் கணக்கு வழக் குண்டா? டிப்ளோமாத்கள், டிக்ரீசை, சர்ட்டிபிகேட்டுகள், தனிப் பரிசுகள் எல்லாம் பெற்றேன். பெற்றும் பயன் என்? எக்போரூலும் “காலி இன்ஸ்” “காலி இன்ஸ்” அந்தோ ஆங்கிலமே! இதனா உன்மனமே!”

கைப் இன்ஷியூரென்ஸ் பகுதி

(இன்ஷியூரென்ஸ்.)

நான் பிரயாணம்

திரித்திரம் என்று ஒரு பட்டணமுண்டு. எல்லா விதத்திலும் அது நன் பெயருக்குத் தகுந்தாற்போலவே யிருந்தது. சதா அகால மழை அல்லது மழையின்மை, வீடுகளிலெல்லாம் ஒன்றிரண்டிற்குத் குறையாமல் நோயாளிகள், போதுமான வுணவின்மை—இவைவையே அதன் குணதீசயங்கள். ஜனங்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர் பரம ஏழைகள். வீதிகளில் நடந்தால் வியாதி வரும்படி அவ்வளவு அசுத்த ஆபாசங்கள் கிடந்தன. சம்பாதிக்கும் சொற்ப சம்பளம் வைத்தியர்களுக்கே சரியாக விருந்தது. ஜனங்களுக்கு நாளாளுக்கு நான் கடன் ஏறிக்கொண்டு வெகுநிரமமாக விருந்தது.

இவ்வூரில் நான் என்ற மனிதன் இருந்தான். அவனுக்கு மாதம் இரு பத்தைந்து ரூபாய் சம்பளம். இச் சொற்ப சம்பளத்தில் அவன் தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவது வெகு கஷ்டமாக விருந்தது. மனைவியோ அடிக்கடி கோயுடன் அவஸ்தைப்பட்டு வந்தான். குழந்தைகள் போஷிப்பில்லாமல் மெலிந்திருந்தன. கடன் காரர்கள் தொந்தரவு அதிகமாக விருந்தது. உத்தியோகம் காயமாயிற்றே யொழிய சம்பளம் உயரவில்லை. பணக்கஷ்டம், வியாபாரமின்மை ஆகையால் சம்பளம் அதிகமாக்க முடியவில்லை யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். என்ன செய்வான் பாவம்! தன் மனைவியோடு அடிக்கடி தன்னுடைய கஷ்டங்களைக் குறித்துச் சொல்லி வருந்துவான். “பெண்ணே! இக் கஷ்டங்களைப் பார்ப்பதற்கு வெகு சங்கடமாக விருக்கின்றது. நமது சிறிய குழந்தைக்கு வைத்தியர் கிச்சிலிப்பழங்களைப் பிழித்து ரசம் கொடுக்கச் சொன்னாரே. அப்பழங்களை வாங்கவும் பணமில்லையே. பட்டணத்தைவிட்டு வெளியூர் சென்று இரண்டுமாத மிருந்தால் தேகாரோக்கியமாயிருக்கு மென்கிறார்கள். நான் எப்படி இதற்கு ஏற்பாடு செய்வது?” என்று துக்கிப்பான். அவன் மனைவி இருபத்தைந்து வயதுள்ளவள். அதிகுப்படிப்பில்லாவிட்டாலும் புத்திசூலி. குடும்பம் அப்போதிருந்த சில மையையிட இன்னும் சீழான நிலைமையி லில்லாத காரணம் அவளுடைய செட்டான குடித்தனந்தான். அவன் கணவனுக்கு அவ்வப்போது தேறுதல் சொல்லிக்கொண்டு உற்சாகப்படுத்துவான். ஒருசமயம் நான் கடன்காரர்களுடைய தொல்லை பொறுக்கமாட்டாமல் தற்கொலை செய்துகொண்டுவிடலாமென்று உத்தேசித்து, தனது அறையில் கயிற்றை மேலேகட்டி அதிலிருந்து தொங்க எண்ணினான். ஆனால் அறையில் குழந்தைகள் நடமாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். சரி, ஏதேனும் குளமிருந்தால் அதில் விழுந்து உயிர் துறப்போமெனத் தீர்மானித்து, இரவு 9-மணிக்குக் கிளம்பினான். சந்தடி செய்யாமல்

தெருக் கதவைத் திறந்துகொண்டு இங்குமங்கும பார்க்காமல் வேகமாய் நடந்தான். ஒரு மைலுக் கப்பால் குளம் தோன்றிற்று. கரையில் நின்றுகொண்டு "ஏ கடவுளே! உம்மை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அது வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காய் போலும். இவ்வுலகத்தில் இருபத்தாம் சென்கியமில்லை. இதோ என்னுடைய உயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறேன். இனிமேலாவது என் குழந்தைகளும் மனைவியும் படும் அவஸ்தைகளைக் கண்ணுறாம லிருப்பேன். அவர்கள் எப்படியாவது பிழைத்துப் போகட்டும்." என்று பாயப்போனவன் தனக்குப் பின்னால் "எப்படி" என்று ஒரு ரூலக்கேட்டு திடுக்கிட்டு நின்றவிட்டான். பின்னால் தன் மனைவி விழுந்தடித்து ஒடிவருவதைக் கண்டான். "ஐயோ! என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்தீர்! நீர் இறந்துவிட்டபின் மனைவி மக்கள் எப்படியாவது பிழைக்குமுடியுமா? இப்போது அரையிறு கஞ்சியாவது குடித்துக்கொண்டிருப்பது போய் உறவினரிடம் வசைமொழி கேட்கவும் வேண்டுமா? யார் எங்களை ஆதரிப்பார்?" என்றழைத்தான்.

நானுக்குத் தக்கமுண்டாயிற்று. மறுமொழி கூறாமல் மனைவியோடு வீடு திரும்பினான். திரும்பியவுடன் வெகுநேரம் மெத்தைமேல் உலாலிக்கொண்டு தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டிருந்தான். பின் ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். இத்தனை வான்மீன்கள் உலாவகின்றனவே. இவ்வுலகங்களில் என்னைப்போல் திண்டாடுபவர் இருக்கின்றார்களா வென யோசித்தான். திடீரென்று மேற்குத் திக்கைப் பார்த்தான். வெகு தூரத்தில் ஒரு பிரகாசமான விளக்கு எரிந்துகொண்டிருக்கக் கண்டான். இதென்ன புதுமை! இதுவரையில் தீம்மாடியமேல் பலமுறை உலாலிக்கொண்டிருந்திருக்கிறோம். ஆயினும் இவ்விளக்கைப் பார்த்ததில்லையே. இன்று ஏதேனும் திருவிழாவாக விருக்குமோ? விளக்கு என்னவோ அருகாமையிலிருக்கிறது என்று யோசித்தான். பன்னிரண்டு மணிக்குப் படுத்தறக்கிக் காலையில் எழுந்தவுடன் மறுபடியும் விளக்கு எறிந்த திக்கை நோக்கினான். தான் முன்னால் இரவு கண்டது கனவோ என்று யோசித்தான். தூரத்தில் விளக்கைக் காணேன். ஆனால் ஒரு ஸ்தூபி தோன்றிற்று. சூரியனுடைய கிரணங்கள்பட்டு அதன் உச்சியிலிருந்த தங்கக்கூண்டு பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அது என்ன ஸ்தூபி என்று அவனுக்குப் புலப்படவில்லை.

அன்று உத்தியோகத்திற்குச் செல்லும் வழியில் தன்னுடைய நண்பர்களைக் கேட்டான். அவர்களில் சிலருக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு மனிதன் "அதுதான் ஐயா, ஐசுவரியம் என்னும் தீவ்ய நகரம். அந் நகரத்தைப்பற்றி நீர் இதுவரையில் கேள்விப்படாதது ஆச்சரியம் யிருக்கிறது" என்றான்.

"நான் இதுவரையில் கேட்டதேயில்லை" என்று பதிலளித்தான் நான்.

"அந் நகரம் தேவலோகம் போன்றது. வீதிகளெல்லாம் சுவைவக் கற்களால் கட்டப்பட்டிருக்கும். வீடுகள் தங்கக் கூரைகளோடு கூடியிருக்கின்றன. ஒருவருக்கும் கவலை கிடையாது. எல்லோருக்கும் போதுமான உணவு இருக்கிறது. அந் நகரத்தை யடைந்தவர் மறுபடியும் இவ்வுருக்குத் திரும்பமாட்டார்கள். அந்நகரத்தை யடையும் பாக்கியம் பெற்றவர்களே புனிதவான்கள்" என்றான்.

"அவ்வுருக்குச் செல்ல வழியாது?" என்றான் நான்.

"அவ்வுருக்கு இருப்புப் பாதை கிடையாது. வண்டிகள் போகக்கூடிய ரஸ்தாக்களும் கிடையா. காட்டிலும், மேட்டிலும், ஆழ்களைக் கடந்துகொண்டும், மலைகள்மேல் ஏறியும் செல்லவேண்டும்" என்றான் அந் நண்பன்.

அன்றிரவும் விளக்கு ஐக்க ஜோதியாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது. "எப்படியாவது அங்கேயே போய்விடுவோனில் நலமாக விருக்கும். என் மனைவி உழைக்கவேண்டாம். என் மக்கள் வயிறு நிறைய உண்ணலாம். ஆனால் ஒருவருக்கும் அங்குப் போவதற்குத் தக்கவழி தெரியாதுபோலிருக்கிறது" என்று வருத்தினான்.

பிறகாட்காலையில் கடைவீதியில் நானே ஒரு மனிதன் சந்தித்தான். அவன் வெகுநாட்களாக நானே யறிவான். அன்றையதினம் "அன்பே! உன் மனதிலிருப்பதைச் சொன்னால் எனக்கென்ன கொடுப்பாய்?" என்றான். தீம் மனிதன் பெயர் ஏஜெண்டு. "நீ சொல்வது சரியாயிருந்தால் பின்னால் யோசித்துக் கொள்வோம்" என்றான் நான். "உனக்கு இத்தகஷணம் ஐசுவரிய பட்டணத்திற்குப் போகவேண்டுமென் றிருக்கிறது" என்றான். நான் திடுக்கிட்டு, "எந்தயகஷணி அதை உனக்குச் சொல்லிற்று?" என்றான். ஏஜெண்டு சிரித்துக்கொண்டு "எப்படியாவது ஆகட்டும். நான் சொன்னது உண்மையானே. உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற நான் உதவி செய்கிறேன்" என்றான். நானுக்கு உளம் பூரித்தது என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? "நீர் எது சொன்னாலும் நான் செய்யத் தயாராயிருக்கிறேன்" என்றான்.

"நீர் வழியில் ஏற்படும் துன்பங்களுக்குத் தயாராயிருக்க வேண்டும். நேர் வழி யில்லாததால் மலைகள்மீதும் பள்ளத் தாக்குகளிலும் முட்கள் நிறைந்த பாதைகளிலும் போகவேண்டும். இவ்வுருக்கு வெளியில் ஒரு கிழவனார் இருக்கிறார். அவர் பெயர் இன்ஷியூரன்ஸ். அவருக்கு இவ்வழி முழுவதும் தெரியும். அவரிடம் உன்னை அழைத்துச் செல்கிறேன். அவர் உன்னை அழைத்துக்கொண்டு ஐசுவரிய பட்டணத்தில் சேர்த்து விடுவார்" என்றான்.

பிரயாணம் அதுவும் தாரதேச பிரயாணமெனில் எல்லோரிடமும் சொல்லிக்கொண்டல்லவா போகவேண்டும். ஆகையால், நான் மறுநாள் அவ் வேஜெண்டைக் காண்பதாகச் சொல்லிவிட்டு வீட்டிற்குச்சென்று மனைவியைக் குறித்து "பெண்ணே, நான் ஐசுவரிய பட்டணத்திற்குப் போகலாமென்றிருக்கிறேன். விடை கொடு" என்றான்.

பிரயாண மென்றவுடன் அவளுக்குத் திடுக்கிட்டது. என்ன பட்டணம்? ஏன் போகிறீர்? யாருடன் போகிறீர்? வழிச் செலவுக்குப் பணம் ஏது? என்றான்.

நான் "ஐசுவரிய பட்டணமென்பது இங்கிருந்து வெகுதூரத்தி லிருக்கிறது. அப்படி. ணத்தை யடைந்தால் நமக்கெல்லோருக்கும் கேஷமுண்டாகும். நான் ஒரு தக்க மனிதனைப் பிடித்திருக்கிறேன். அவன் பெயர் இன்ஷியூரன்ஸ். அவனுக்கு வழி நன்றாய்த் தெரியுமாம்" என்றான்.

மனைவி உடனே "ஐசுவரிய பட்டணத்திற்கு இருப்புப் பாதை யில்லையா? வேறு மனிதர் யாரும் போகவில்லையா?" என்றான்.

கிறேன்." "நான் உச்சைவரவரையே நம்பி யிருக்கிறேன்" என்று பல விதமாக சொல்விக்கொண்டு போனார்கள். நான் சிறுசிறு கூட்டத்தோடு கலந்து கொண்டான். அங்கு நடந்த சம்பாஷணையினின்றும் அவர்களுக்கெல்லாரும் ஐசுவரிய பட்டணத்திற்குப் போகவே உத்தேசித்திருக்கின்றனர் என்று தெரிய வந்தது. சோதனை சொல்லியது சரியாகவே இருக்க வேண்டுமென்று நான் பூர்ணமாக எண்ணினேன்.

சிலர் முதல் நெம்பர் வாயத்திற்கும், சிலர் இரண்டாம் நெம்பர் வாயத்திற்கும் சிலர் மூன்றாம் நெம்பர் வாயத்திற்கும் சென்றார்கள். சோதனை குறித்த இடத்தில் நின்றிருந்தான். அவனைக்கண்டவுடன் நான் உணம் பூரித்தான். சோதனை நானே அழைத்துக்கொண்டு வாயத்திற்குள் சென்று வாயத்திற்குச் சொந்தக்காரனிடம் ஏதோ சொல்ல, அவனும் நானேயே யோடு வரவேற்று "நான்கு ரூபாய்கள் கொடும் நல்ல குதிரையைத் தருமேன். ஒரு ரொடியில் போய் விடும்" என்றான். அவ்வாறேதானும் கூசாது கொடுத்து விட்டான். இரண்டு ஆட்கள் ஒரு குதிரையைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்கள். நானும் ஏறிக் கொண்டான். "உன் கண்களை மூடிக்கொள் குதிரை வாயுவேகமாய்ப் பறக்கும். வேண்டுமென்றால் உன்னுடைய பணம் முதலியவற்றை குதிரையின் சேணத்தில் வைத்து விடு" என்று சோதனை போதித்தான். நானும் தன்னுடைய சம்பளத்தை முழுவதும் உறையில் போட்டு வைத்தான். குதிரையும் ஓட ஆரம்பித்தது. கடிவானத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த நான் சிறிது தூரத்திற்குள் அவற்றையிட்டுக் குதிரை கழுத்தைப் பிடித்துக்கொண்ட வேண்டியதாயிற்று. குதிரை அவ்வளவு வேகமாய்ப் போயிற்று. ரஸ்தாவையும் காணேன். வேறு ஜனங்களையும் காணேன். அங்கு மிகவும் அலைத்து நிரிந்து விட்டுக் குதிரை ஒரு பன்னத்தாக்கில் நானே உதறித் தள்ளிவிட்டு ஓடிவிட்டது. நான் மூர்ச்சையாய்க் கிடந்தான். கண் விழித்துப் பார்த்தபோது இரவு வெகுதூரம் ஆயிருந்தது. உடம்பெல்லாம் காயங்களும் அசாதாரண வலியுமாக விருந்தது. நான் எங்கிருக்கிறேன் என்பதையும் அறிந்திலன். மெல்ல மெல்ல நடந்து சிறிது தூரத்தில் ஒரு வெளிச் சத்தைக் கண்டான். அங்குச் சென்றதும் ஒரு மனிதன் உட்கார்ந்திருப்பதைக்கண்டு தாக்கத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்டுக் குடித்து, தான் தரித்திர பட்டணத்திலிருந்து மூன்று மைலுக்கப்பா விருப்பதாகத் தெரிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு திரை பன்னிரண்டு மணிக்கு வீட்டை யடைந்தான். வீட்டின் முன்பு வஜெண்டு நின்றிருந்தான். "அன்பனே! குதிரை வழி சரியான வழியல்ல, நான் சொன்ன வழியே தக்கவழி" என்று சொல்லிப் போனான்.

நான் மனைவி "என்ன புதுமையைக்கொண்டு வந்தீர்?" என்றான். நான் துக்கமேலிட்டால் அழ வாரம்பித்தான். நடந்ததை யெல்லாம் ஆயோடந்தமாய்ச் சொல்லி "அத்தோ! இந்த மாதச் சம்பளமெல்லாம் அந்தக் குதிரையிலேயே வைத்து விட்டேனே!" என்றழைக்கான் "இது வியப்பையுண்டாக்கும் சமாச்சாரமே" என்று மனைவியும் கருதி அவனைத் தேற்றினான்.

(தொடரும்)

மேனாட்டு விழுச் செல்வம்

(பா. திருக்கூடகந்தாம் பிள்ளை, எம். ஏ., பி. எல்.)

- ஆண்டவன் சித்தப்படி நடப்பதிலேயே நாம் ஆன்மசாத்தியைக் காண முடியும். தார்த்தே.
- பொதுப்பணம் புண்ணிய தீர்த்தத்தை ஒக்கும். ஒவ்வொருவரும் தம் மால் இயன்றமட்டும் அதில் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள்வர்.
- கோழையா யில்லாதவன் வீரனுயிருக்க முடியாது. பெர்கார்டு ஷா.
- வோர்ட்ஸ் வொர்த் என்னும் கவிஞர்பெருமான் இறந்தவுடன் ஒரு குடியானவன் "அவர் செய்து வந்த காரியத்தை அவர் மகன் நடத்தட்டிமே" என்று கூறினான். சூவன் கவி யிலக்கணம் ஆறியா மூடன் என்று நாம் நகைக்கின்றோம்—ஆனால் "தந்தையின் சமயத்தைத் தனயனும் தழுவிட்டிமே" என்று கூறும் நாம் மூடர் அல்லமோ? பெர்கார்டு ஷா.
- எவனும் இன்னொருவனுடைய எஜமானனாயிருக்கப் போதுமான சற்குணம் பொருந்தியவனாகான். வில்லியம் மாரிஸ்.
- உண்மை உரைப்பதே என் ஹாஸ்யமுறை. அதனிலும் அதிக ஹாஸ்ய ரசம் அமைந்தது அவனியில் கிடையாது. பெர்கார்டு ஷா.
- வறுமையே தீமையில் தலைசிறந்ததும் குற்றத்தில் கொடியது மாகும். பெர்கார்டு ஷா.
- மனிதரைச் சுதந்தரத்திற்குத் தகுதியாக்குவது சுதந்தரம் ஒன்றே. க்னாட்ஸ்டன்.
- சிறு சீர்திருத்தங்கள் பெரியவைகளின் ஜன்ம விரோதிகளாகும். மார்லி.
- என் தலைசிறந்த நண்பனிடம் எனக்கு அன்பு அதிகம். அவன் எவன்? வீரம் நிறைந்த பகைவனே. என் சக்திகளை எல்லாம் உபயோகிக்கும்படி என்னை எப்பொழுதும் தயாராய் வைத்திருப்பவன் அவனே. பெர்கார்டு ஷா.
- தினந்தோறும் சிறு நன்மைகளுக்காக ஆன்மாவை விற்பதைத் தவிர வேறு என் செய்கின்றனர் மனிதர்? பெர்கார்டு ஷா.
- நற்செயலை நாடிக்கொள். வழக்கம் அதை மனத்திற்கு ஒத்ததாகி விடும். புளூட்டார்.
- சிறு தொகையால் ஏற்படுபவன் கடனாளி. பெருந்தொகையால் ஏற்படுபவன் பகைவன். ஸெனீக்கா.

- 14 கடவுள் பார்த்தாலொப்ப மனிதரோடு வாழ்க. மனிதர் கேட்டா லொப்ப கடவுளோடு பேசுக. ஸெனீக்கா.
- 15 பிறர் நம்மை அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி நடந்து கொள்வது நம் வழக்கம். அதன் முடிவு யாதெனில்—நாமே நம்மை அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி நடக்கப்பயின்று விடுகிறோம் என்றதே. பிரஞ்சு பழமொழி.
- 16 உலகத்தாரைக் கவனியாது தன் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுவது பெரும் பிழை. ஆனால் தன்னைக் கவனியாது உலகத் தார் எதையும் சாதித்துக்கொள்ள முடியாது என்று கருதுவது அதனி லும் பெரும்பிழை. பிரஞ்சு பழமொழி.
- 17 கண் குருடு என்று இரங்குவது போலவே அறிவு குன்யம் என்றும் இரங்க வேண்டும். செஸ்டர் பீல்டு.
- 18 மனிதர் இம்மைக்காக மறுமையையும், மறுமைக்காக இம்மையையும் ஒரு பொழுதும் முழுவதும் வேண்டாம் என்று விட்டுவிட மாட்டார் கள். ஸாமுவேல் பட்டர்.
- 19 பிறர் அறியாததை வைத்து அவர்களை மதித்தல் ஆகாது. அறிந்துள்ளதை எவ்வாறு அறிந்திருக்கின்றனர் என்பதை வைத்தே அவர்களை மதிக்க வேண்டும். பிரஞ்சு பழமொழி.
- 20 காலச் செலவும், வேலை செய்தலுமே உண்மையான துக்கத்திற்கு மருந்து. செஸ்டர் பீல்டு.
- 21 ஒரு சின்னஞ் சிறுதுசி கண்ணுக்கு வெகு சமீபத்தில் இருக்குமானால் அது உலக முழுவதையும் மறைத்து தன்னை மட்டுமே காண இடம் கொடுக்கு மன்றோ? “நான்” என்பதைப்போல எனக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும் துசி வேறு அறியேன். ஜார்ஜ் எலியட்.
- 22 நமது உணர்ச்சியின் தன்மை விசாலம் இரண்டின் அனுவே நமது ஒழுக்கமாகும். ஜார்ஜ் எலியட்.
- 23 உன் வேலையிலும், உன் வேலையை நன்றாய்ச் செய்யக் கற்றுக்கொள்வதி திலும் பெருமை அடைதல் வேண்டும். ஜார்ஜ் எலியட்.
- 24 நமது நன்மையை அடையத் தவறி விட்டாலும் பிறர் நன்மை இருக் கவே செய்கின்றது. அதற்காக முயலுதல் தக்கதே. ஜார்ஜ் எலியட்.
- 25 ஒருவன் அபிப்பிராயத்தைக் குறித்துப் பெரிதும் ரோஷம் கொள்வது பல வீணத்தின் அடையாளம். ஹோம்ஸ்.
- 26 பிறர் உலக்கும் வண்ணம் நடந்து கொள்வதற்கான ஆசையும் அறிவும் ஏற்படுத்தவதே குழந்தைகளை கௌரவமானவராக வளர்ப்பதின் சார மாகும். ஹோம்ஸ்.
- 27 சத்தியத்தைக் கூறச் சக்திபெற்ற நிருப்பதே சமத்துவத்தின் சாரம். ஹோம்ஸ்.
- 28 ஆன்மாவின் கதவை ஒரு விருந்தாளிக்கு ஒரு முறை திறந்து விட் டால் பின்யாரெல்லாம் உன்னை வந்து புருவர் என்று கூறிவிட முடி யாது. ஹோம்ஸ்.

- 29 ஆண்களைவிடப் பெண்கள் இருமடங்கு சமய உணர்ச்சி உடையவர். நாம் அவர்களிடமிருந்தே நமது மனித வுணர்ச்சியில் அதிகமான பாசத்தை அடைகின்றோம். அவர்கள் தருவது முக்கியமாக அவர்க ளுடைய அன்பின் மூலமாகவே. ஹோம்ஸ்.
- 30 அவளிடம் அளிப்பதற்கு அதிகமில்லை. ஆனால் அவள் கொடுக்கும் பொழுது அவள் கண்களில் ஒளி உலவுகின்றது. அதுவே ஆண்டவன் ஆசைப்படுவது. ஹோம்ஸ்.
- 31 அறிவிற சிறந்தவர் அறத்திற சிறந்தவரை மணத்தல் வேண்டும். ஹோம்ஸ்.
- 32 ஜலக்குமிழி தங்கக்கட்டிக்குச் சமான மாகுமானால் உயர்ந்த மூலையும் உண்மையான உள்ளத்திற்குச் சமானமாகும். ஹோம்ஸ்.
- 33 மேன்மை வேலையின் வெகுமதி. வேறெவ்விதத்திலும் அதை மனிதன் அடைய முடியாது. ஸர் ஜோஷுவா ரெய்னால்ட்ஸ்.
- 34 உண்மையே ஞானத்தின் உறைவிடம்.
- 35 தன்னை அடக்கிக் கொள்ளச் சக்தியற்றவன் சுதந்தரன் ஆகான். பித்தாகோரஸ்.
- 36 உண்மையாக இருக்கத் துணிக. ஒன்றிற்கும் பொய் வேண்டியதில்லை. பொய்யை விரும்பும் குற்றம் அதனாலேயே இரண்டு குற்றமாய் விடும். ஹெர்பர்ட்.
- 37 காலத்தை வீணைக் கழித்தது உயிருடன் இருப்பு மட்டுமே. காலத்தை உபயோகித்ததே உண்மையில் வாழ்வாகும். யங்.
- 38 நமது செயலின் விளைவுகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையே நமது ஆன்மாவின் உயர்வை அளக்குங் கோல். மார்வி.
- 39 தர்மநெறி தவறியவரே தனியா யிருப்பவர். டைடெரெட்.
- 40 நீச்செயல் நம்மைத் துன்புறுத்துவது செய்த காலத்தி லன்று. வெகு காலம் சென்று அது ஞாபகத்திற்கு வரும் பொழுதுதான். அதற்குக் காரணம் அதன் ஞாபகத்தை ஒருபொழுதும் அகற்ற முடியாததே. ரூஸோ.
- 41 தரித்திரன் சுதந்தரனு யிருப்பது எப்பொழுதும் ஜனங்கள் கிளைப்பது போல் அவ்வளவு எளிய தன்று. ரூஸோ.
- 42 வித்தையில் விருப்பமுடையவன் தன்னை முழுவதும் அதற்குத் தத்தம் செய்யவும் அதிலேயே தன் ஓவருமதியைக் காணவும் திருப்தியுடைய வனு யிருக்கவேண்டும். டிக்கன்ஸ்.
- 43 கல்வியின் லட்சியம் விஷயங்களை அடைவதன்று. ஒழுங்கு முறை அமைத்துக் கொள்வதே யாகும். தொழில் முறைக்கு அடிகோலுவது மன்று; உத்தியோகத்தில் முன்னேறுதல்படி செல்வது மன்று. சான்றோ ளாகவும் அறிஞனாகவும் செய்வதேயாகும்—அவ்விருவரில் ஒருவனாகச் செய்ய அவளிடம் ஏதேனும் இருக்குமானால். ரஸ்கின்.

- 44 நடை எழுத-இசைபாட-உருவத்திட்ட முழுவல்லமை பெற்றபொழுதே கல்வி முற்றுப்பெறும். ரஸ்கின்.
- 45 அறிவின் முதற்பாடம் ஐஸ்வரியத்தை வெறுப்பது. அன்பின் முதற்பாடம் ஐஸ்வரியத்தை அனைவருக்கு மாகச் செய்வது. ரஸ்கின்.
- 46 ஆன்ம அபிவிருத்தி அடைந்தவரே இயற்கை எழில் அனுபவிக்க இயலும். இசை, ஓவியம், இலக்கியம் மூலமாகத்தான் அந்த அபிவிருத்தியை அளிக்க முடியும். ரஸ்கின்.
- 47 ஜனங்கள் தம்மைப்போல் பிறரையும் "பாவிக்க" மட்டும் முடியுமானால் தம் விஷயத்தைப் போலவே பிறர் விஷயத்தையும் கவனிக்க பித்து விடுவர். ரஸ்கின்.
- 48 தொழில் இல்லாத வாழ்வு குற்றம்; கலையில்லாத தொழில் மிருகத்தனம். ரஸ்கின்.
- 49 மனிதனுடைய மனோசிறுக்கியில் தலை சிறந்தது வாக்குச் சூன்ருத வாழ்வுடைய மனிதனுடைய உருவமே. ரஸ்கின்.
- 50 சரியான ஊழியமே பரிபூரண சுதந்தரம். ரஸ்கின்.

‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பத்திரிகை.

மது ‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பதிப்பின் மூன்றாவதாண்டு நடைபெறுகிறது. 18 பக்கங்களுடன் வெளியான மது பத்திரிகை இவ்வாண்டு முதல் 20 பக்கங்களுடன் வெளியாகின்றது. நம் தேசமக்கள் அரசியல், சமயம், சமூகம், பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் தக்க அறிவும், அபிவிருத்தியும் பெறுவதற்காகவே பற்பல அறிஞர்களின் அரிய கட்டுரைகள் அதில் வெளியாகின்றன. நம் நாட்டிலும், உலகில் இதர தேசங்களிலும் நடைபெறும் எல்லாச் செய்திகளும் திரட்டி வெளியிடப்படுகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகை படிக்க வில்லையே என்னும் கவலையின்றி உலக விஷயம் முழுவதையும் மது வாரப் பத்திரிகையினின்றும் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடையலாம். இதன் வருஷ சந்தா உள் நாட்டுக்கு ரூபா மூன்றுதான். வெளிநாடுகளுக்கு ரூபா ஐந்து. உடனே எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

மாணேஜர்,
‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸ்,
செனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

“காணாமற்போகாத பணப்பை”

(கிருஷ்ணகாந்தன்.)

திவான் பகதூர் மாடசாமிக் கோனாரின் சிரம் ‘கிர்’ரென்று சுழன்று நது. கண்கள் நுருண்டைந்தன. அவருக்கு என்ன செய்வதென்று தோன்றவில்லை. ஆனால் எப்படித் தோன்றுமென்று நீண்டனே சொல்லங்கள். பணப்பை காணாமற் போய்விட்டால் எவருக்குமே கதிகலங்கிப் போய்விடாதா? அப்படியும் ஒரு ரூபாயா அல்லது இரண்டு ரூபாயா?—தொலைந்த போகிறதென்றிருப்பதற்கு. 6000 ரூபா அல்லவா, ஆ! பத்தொரு லட்சத்து ஐம்பத்திரண்டாயிரம் பைசா!! இதை வைத்தக்கொண்டு ‘ஸர்’ பட்டத்திற்கு வழிசெய்திருக்கலாமே! “தூதிரூஷ்டவசமாக” இந்தியாவிற்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்தால் பிரதிகாவலன்கூட ஒரு வருஷம் உழைத்தாலன்றோ அந்தத் தொகையைக் கண்ணால் பார்க்கலாம். இவ்வாறெல்லாம் நினைக்க நினைக்க அவரது தலை சுழற்றலின் வேகம் இடைவிடாது அதிகரித்துவந்தது.

பணம் என்றால் பிணமும் வாய்திறக்கும் என்பார்கள். இது வாஸ்தவம்தானா வெண்பதைப் பரிசுத்திக் இதுவரை எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததில்லை. வியவஹாரத்திற்காகப் பழமொழி பொய்யென்றே வைத்துக்கொண்டாலும் ‘பணம்’ என்றவுடனே உயிருள்ளவர்கள் வாயைத் திறப்பதை பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் மாடசாமிக் கோனார் சம்பந்தப்பட்டவரை அவரது சுவம் எரிக்கப்பட்டுவிட்டாலுங்கூட பண மென்றவுடனே அவரது அஸ்திகள் எழுந்து நின்று ஆனந்த கிரீத்தனம் புரியும் என்று வேண்டுகிறார். பணத்தாசையைக் கண்டு நகையாடுவதாக எண்ணிவிடவேண்டாம். தாரின் பணத்தாசையைக் கண்டு நகையாடுவதாக எண்ணிவிடவேண்டாம். வெற்றிலை பாக்குக்காக வைத்திருந்த காலணை மடியிலிருந்து விழுந்தவுடன் கடையில் காலணைவிற்கு மெழுகுவர்த்தி கடன் சொல்லி வாங்கி அரைமணி நேரம் தேடிய பிறகு “பிச்சைக்குப் பிச்சை போனது மன்றி அரைக்காக நாமமும் பேயுரை கதையாய்” அரையணை கட்டமடைந்த அடியேனுக்கு அந்த உரிமை என்னவும் கிடையா தென்பதை நான் என்கு அறிவேன்.

மறுநாள் சென்னையில் வெளியாகும் தினசரிப் பத்திரிகைகளெல்லாவற்றிலும் பின்வரும் விளம்பரம் காணப்பட்டது:—

“நானது ஜூன் மாதம் 9-ல் தேதி மாலை 7-30 மணிக்கு ஈசு தாப்பேட்டைக்கும் சென்டிமால் ஸ்டேஷனுக்கும் மத்தியில் என்னுடைய பணப்பை காணாமற் போய்விட்டது. அதில் 5000 ரூபா

நோட்டுகனாகவும் 1000 ரூபர ரொக்கமாகவும் இருந்தது. அதைக் கீழ்க்கண்ட விலாசதாரிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்குத் தகுந்த சன்மானம் அளிக்கப்படும்.

திவான்பஹதார், மாடசாமிக் கோனார்,
'மாடமஹால்'
சைதாப்பேட்டை சென்னை.

திவான்பஹதார் கோனாரை அறியாதார் சென்னைமா நகரிலேயே இல்லை. அப்பட்டணத்தில் அவர் மஹா பிரபலஸ்தர். பெரிய புத்தக வியாபாரி. நகரசபை, தாலுகாபோர்டு, ஜில்லாபோர்டு, ஏன் சென்னை சர்வகலாசாலை, சென்னை சபை, சைதாப்பேட்டை கருத்தடைலீச், ரிக்கிரியேஷன் கிளப் முதலியவற்றி லெல்லாம் அவர் அங்கம்வகிப்பவர்.

பணப்பை போன துக்கத்திலும் கோனாவர்கள் பத்திரிகைகள் படிப்பதை மிகுத்தவேயில்லை. மஹான் 'குதர்க்கயித்திரன்' பத்திரிகை வந்ததும் முதலில் 'சண்டெடுக்கப்பட்டவை' என்ற பத்தியை படிக்க ஆரம்பித்தார். அதில் தனது பணப்பையைப் பற்றிய செய்தி கட்டாயம் வந்திருக்குமென அவர் எதிர்பார்த்தார். ஆனால் அவரது ஆசையில் பாவம், மண்டான் விழுந்தது. சிலேட்டுக் குச்சி, பொடி மட்டை (டப்பிகூட இல்லை!) மில்லர் பூட்டுச் சாவி (ஓரத்தில் ஒடிந்தது) கைக்குட்டை, காலிலோப் பெட்டி முதலியவைகளைப் பற்றியே செய்திகள் வெளிவந்திருந்தன. கோனாரின் பணப்பையைக் குறித்து எவ்விடத்தும் எவ்விதத் தகவலும் காணோம்.

மஹாட் காலை 7-30-மணி கோனார் தனது இஷ்ட தேவதையாகிய கிருஷ்ணனுக்குப் பூஜை செய்துவிட்டு வெளியில்வந்தார். கோனார் சுயமரி யாதைக் கட்டுமையச் சேர்த்தவரென்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிடுங்கள். அப்பொழுது போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் துரை ராஜசுங்கம் அவருக்காக வெளியிற் காததுக்கொண்டிருந்தார். இன்ஸ்பெக்டரும் கோனாரும் பால்ய முதலேயே ஆப்த நண்பர்கள். துரை ராஜசுங்கம் மஹா 'ஷோக்' பேர்வழி. இப்பொழுதும் ஆனந்தவ்ருபம்தான். ஆனால் இன்றே அவரது முகத்தில் கடுகு வெடித்தது.

இதைக் கண்டதும் கோனாருக்குத் துக்கவாரிப் போட்டது. "அப்பனே உயிர்போவதானாலும் போலீஸான் கோபத்திற்கும், பார்ப்பார் கோபத்திற்கும் ஆளாகிவிடாதே" என்று அவரது தகப்பனார் மாணத்தமுவாயில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ரூபேபதேசம் ரூபகத்திற்கு வந்தது.

"குட்மார்னின் லார்" என்று துரைராஜசுங்கம் சிறிது கோபமாகவே கூறினார். அந்தப் பிரளய காலஞ்ஞாக்கு பதில் வந்தனம் செய்துவிட்டு "என்ன சமாசாரம்? ஏதோ வொரு மாதிரியாக விருத்திரே" என்று கோனார் ருசலப்ரான்ம் செய்தது துரைராஜ சிங்கத்திற்கு சரிசிற நெருப்பில் எண்ணெய் விட்டமாதிரி யிருந்தது.

"மாதிரி என்ன, எல்லாம் உங்கள் தற்கால தர்பார்தான் ஒருமாதிரியாக விருத்திரே. பணப்பை தொலைத்துபோனால் போலீஸில் எழுதிவைக்கக் கூடாதோ? நாங்கள் என்ன, சாம்பிரானிகள் தானே! அவ்வாறுதான் நாவ

லிஸ்டுகனெல்லாம் எங்களைப் பற்றி எழுதிவருகிறார்கள். அந்தக் கோஷ்டியில் நாவல்களைப் பிரசுரிக்கும் தாங்களும் சேர்ந்துவிட்டாற்போவிருக்கிறது" என்று இன்ஸ்பெக்டர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்.

கோனாருக்குத் தன் போலீஸ் நண்பனின் கோபத்திற்கு காரணமாய் நடந்துகொண்டதைப் பற்றி ஒரு பக்கம் வருத்தம்தான். ஆயினும் என்செய்வது? ஆகவே சிங்கத்தைச் சாந்தப்படுத்தி வெளியே அனுப்பினார்.

* * *

இன்ஸ்பெக்டர் வெளிச் சென்ற சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் சுதர்மாவில் பிரஹஸ்பதி துழைந்தார். என்ன விழிக்கின்றீர்கள்? அர்த்தமாகவில்லையா? சரி, கோனாரின் குடும்பப் புரோஹிதர் மர்க்கடேஸ்வர ஐயங்கார் உன்னே பிரவேசித்தார். ஐயங்காரைத் தரிசித்ததும் கோனார் வழக்கம்போல் 'மஹா பாக்ஜியம், மஹா பாக்ஜியம்' என்று கூறிக்கொண்டே கும்பிடுபோட்டார். புரோஹிதரும் 'தயாஸ்து' (கோனாருக்கு நல்ல வேளையாக சமஸ்கிருதம் தெரியாது. இல்லாவிட்டால்.....) என்று கூறிக்கொண்டே ஆசீர்வதித்தார்.

ஐயங்கார்:—என்ன பணப்பை காணுமற் போய்விட்டதாமே, என்ன கஷ்டம். கொஞ்சம் போதாத காலம். ராகு திசையில் கேது புக்கி. சனி அனுக்ரஹம். கொஞ்சம் பொருள் விரயம் ஏற்படவேண்டிய காலம். என்ன செய்வது?

கோனார்:—சுவாமிகன், பணப்பை எப்பொழுது கிடைக்கும் என்று குறி பார்த்துச் சொல்லுங்கள்.

ஐயங்கார்:—108-க்குள் ஒரு நம்பர் சொல்லும்.

கோனார்:—47.

ஐயங்கார்:—47 ஆ? சரி, 47-ல் இருப்பு 37. 37-ம் 18-ம் 56; 56-க்கு மீனம். மீனம் மேஷம் விருஷபம். 56-க்கு மேஷத்தில் ரூரியன் மீனத்தில் கேது. சரி, சரி, இன்னும் 3 தினங்களுக்குள் பணப்பை அகப்பட்டுவிடலாம். (இல்லாவிட்டால் போனதுதான்!)

* * *

ஐயங்கார் தகவிலை பெற்றுக்கொண்டு வெளியேறியதுதான் தாமதம். உடனே தபாற் சேவகன் உன்னேவந்தது 'அப்பாடா' என்று அலுப்புடன் சுமார் 100 அல்லது 150 கடிதங்களை கோனாரின் மேஜையீது போட்டான். கொஞ்ச நேரம் சென்றபின் தபாற்கார ராயரும் செலவுபெற்றுக் கொண்டு (அதாவது செலவிற்குப் பெற்றுக்கொண்டு) நகர்ந்தார். கடிதங்கள் என்னும் அவர் நண்பர்களிடமிருந்து வந்திருந்தன. திவான்பகதாருக்கு திரவிய வட்ட மேற்பட்டதைக் கேட்டு ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் அடைந்துள்ள துக்கத்தைப் பற்றி விவரமாக எழுதியிருந்தனர். தென்னை மாத்தில் தேர் கொட்டி னால் பனைமரத்தில் நெறி கட்டியே திருமன்றே!

கோனாருக்கு ஒவ்வொரு கடிதமாகப் பிரித்து படிப்பது பெருங் கஷ்டமாகத்தானிருந்தது. ஆனால் தொல்லை இத்துடன் ஒழிவதாகக் காணோம். 20 அல்லது 25 நிமிஷங்களுக்கு கொஞ்சநேரம் தந்திச் சேவகன் வந்து 4, 5 தந்திகளைக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தான். கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்தி

களை வாங்குவது கோனாருக்கு மஹா சிரமமாயிருந்தது. எல்லாம் துக்கம் விசாரிக்கும் தந்திகளே!

இரண்டு தினங்களாகக் கணவன் ஒருவாறிருந்ததையும், காலையில்போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கௌசிகாவதார மெடுத்துக் காட்சியளித்ததையும், பூசாரி ஐயங்கார் வந்து தரிசனம் கொடுத்துச் சென்றதையும், மற்றும் தந்திகளும், தபால்களும் ஏராளமாக வருவதையும் கவனித்த காளியம்மாளுக்கு (மன்னிக் கவும், தயவுசெய்து முன்னால் திவான்பகதாரினி என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்) அடிவயிற்றில் இடிவியூர்த் மாதிரியாகிவிட்டது.

அந்த அம்மான் எண்ணாது எண்ணமெல்லாம் எண்ணி ஏங்கித் தவிக்கலா னான். சீமையில் படிக்கச் சென்றிருக்கும் தன் மகனுக்கு என்ன கோரிட்டதோ, அல்லது அசௌக்கியமாயிருந்த தனது மாமனுக்கு யாதாரேரிட்டதோ, அன்றி அம்மாவும் அப்பாவும் வழக்கமாகப் பிடித்துக்கொள்ளும் சண்டை இந்தத் தடவை முற்றிப்போய் போலீஸ் வரையில் போய்விட்டதோ என்ன இழுவோ தெரியவில்லையே என்றெல்லாம் பிரலாபித்தான்.

மணி 3 அடித்தது. மாடசாயிக் கோனார் ஹாலு விட்டு வெளிக்கிளம்புவ தாகக் காணோம், ஏதோ அவசர அவசரமாக எழுதிய வண்ணமிருந்தார். இவ் வளவு துரிதமாக வேலை பார்த்தால் ஸென்ஸஸ் ஆஃபில்கூட மாதம் ரூ. 50 சம்பாதித்துவிடலாம்.

விஷயத்தை அறிய ஆவல்கொண்டு துடித்த திவான்பகதாரினி வேலைக் காரிக்குப் பதிலாக 'காபி' எடுத்துக்கொண்டு ஹாலில் பிரவேசித்தான். கோ னாரோ மெய்மறந்து வெள்ளைத்தாளை கருப்பாக்குவதிலேயே கண்ணும் கருத் துமாயிருந்தார். மனைவி நாலாந்து தடவை உரத்திக் கூப்பிட்ட பின்னரோ அவருக்கு பிரக்ஞை வந்ததென்று கூறலாம்.

கணவனிடம் காபி கோப்பையைக் கொடுத்துவிட்டு 'என்ன சமாசாரம் இவ்வளவு தடபுடல்' என்று கேட்டான் காளியம்மாள். கோனாரும் பணப் பை காணுமற் போனதிலிருந்து எல்லா விஷயங்களையும் ஆதியோடந்தமாகக் கூறித் துக்கம் விசாரித்த நண்பர்களுக்குப் பதில் எழுதிக்கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

ரோம்ப நன்றாயிருக்கிறது. என்ன மறதி, என்ன அசட்டுத்தனம். அன்று மாலை வீட்டைவிட்டுப் புறப்படும்பொழுது சருனம் சரியாயில்லை என்று சொல்லிப் பணப்பையை என்னிடம் கொடுத்து உன்னை பத்திரமாக வைக்கச் சொன்னீர்களே! இதோ அதைக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு திவான்பகதாரினி பணப்பையுடன் திரும்பிவந்து பையை நீட்டிக்கொண்டே "எங்கே நீங்கள் அளிப்பதாக விளம்பரம்படுத்திய பரிசு?" என்று கேட்டான்.

"இந்தா வாங்கிக்கொள்" என்று சொல்லிக்கொண்டே கோனார் ஆசனத் திலிருந்தெழுந்து தன் மனைவியை இறுகத் தழுவி முத்தமிட்டார்.

"பேஷ், நல்ல பரிசு. வேறேயாவது பையைக் கண்டெடுத்திருந்து அவருக்கு இந்தப் பரிசை நீங்கள் கொடுக்க முன் வந்தால் அப்பொழுது தெரி யும் சேதி" என்று நகைத்துக்கொண்டே கூறினான் காளியம்மாள்.

"ஏதேது, காளியம்மனும் சிரிக்குமா?" என்று நகைத்தார் கோனாரும்.

கதை இத்துடன் முடியவில்லை. மறுநாள் பத்திரிகைகளில் திவான் பகதார் தம் பணப்பை திரும்பக் கிடைத்துவிட்டதாகவும் அதைக் குறித்து துக்கம் தெரிவித்த நண்பர்களுக்கு தமது மனமார்த்த வந்தனத்தை தெரி விப்பதாகவும் பிரசுரித்திருந்தார்.

அவ்வளவுதான். இப்பிரசாரம் வெளியாகி 3-மணி கோரம் ஆகவில்லை. அதற்குள் மர்க்கடேஸ்வர ஐயங்கார் சன்மானம் பெறுவதற்கு வந்துவிட் டார். அவரது ஜோசியம் பலித்துவிட்டதல்லவா?

"பலிக்கவே இல்லை" என்று நீங்கள் கூறலாம். அப்படியானால் உங்கள் புத்தி கூர்மைக்கு நான் இரங்கவேண்டியதுதான். அவர் சொன்னபடி பணப் பை திரும்பக் கிடைத்துவிட்டது; பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்தது, பதில் கடிதங்கள் எழுதியது, ஐயங்காருக்கு தகவிலை கொடுத்தது இவையெல் லாம் பொருள் விரயமில்லாமல் வேறென்ன? ஆகவே ஐயங்கார் 15-9-4 ரூ. சன்மானம் பெற்றது முற்றிலும் நியாயம்தான். இன்னும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டீர்களா? சரி, நாம் துவந்துவயுத்தம் செய்து ஒருகை பார்த்துவிடுவோம். உங்கள் நிறை 85 பவுண்டுக்குட்பட்டிருந்தால் உடனே தெரிவிங்கள்!

"ஆனந்தபோதினி" மாத சஞ்சிகை தெலுங்குப் பதிப்பு.

(0)

நமது "ஆனந்தபோதினி" தமிழ்மொழியில் மாதப் பதிப்பும், வாரப்பதிப்பும் வெளிவந்து கொண்டாற்றி வரும் விஷயம் எல்லாரும் நன்கு அறிந்ததே. "ஆனந்த போதினி" தெலுங்கு மொழியிலும் ஒவ்வொரு இங்கி லீஷ் மாத முதல் தேதியில் வெளிவருகின்றது. இப் பொழுது அதற்கு இரண்டாவதாண்டு நடைபெறு கிறது. தமிழ் நேயர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த தெலுங் குப் பயிற்சியுள்ள நண்பர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்துச் சந்தாதாரர்களாகச் சேரும்படி துண்டு மாறு வேண்டுகின்றோம். மாதிரி காபி இலும்

வருட சந்தா தபாற்கலி உள்பட

உள் காடுகளுக்கு ... ரூபா 1-0-0

வெளி காடுகளுக்கு ... ,, 1-12-0

மானேஜர்.

உலக அநுபவம்

(கி. பாலசுப்பிரமணியம், M. A.)

இக்கட்டுரையில் இருப்பது மததுஷண யென நினைக்கவேண்டாம். எனக்கு மதத்தைப்பற்றி தெரிந்ததே வெகு. கொஞ்சம் அப்படி யிருக்க நான் துஷிப்பது எவ்வாறு? எதைத் துஷிப்பது, எதைப் போற்றுவது என்று தெரிந்தா லல்லவோ? அந்தோ! பாரத மாதாவே! உன் மக்களில் எத்தனை கோடிகள் எண்ணப்போல் மதத்தின் தாற்பரியத்தை யறி யாமல் ஏதோ மூட அபிப்பிராயங்களைக்கொண்டு காலங் கழிக்கிறார்கள்! ஆஹா! ஹிந்து மதம் பண்டைக்காலத்திலிருந்து வழங்கி வருவது எவ்வளவு மேன்மையானது! எத்தனை சாஸ்திரங்கள், எத்தனை அரிய பெரிய நூல்கள்! பிறருக்கு இம்மதத்தை அறிய முடியாது என்று மதது தேசத்தில் பலர் சொல்லிக்கேட்கிறோம். ஆயினும் இப்படித் திருவாய் மலர்ந்தருளும் மஹான் களில் எவரும் ஊர் ஊராகச் சென்று ஹிந்துமத மென்பது இப்படி, அப்படி யென்று தெளிவாக எடுத்துரைக்க லாகாதா!

நிற்க, மேலே கோரியபடி, தயவு செய்து நான் சொல்வதை பகட்பாத மில்லாமல் படிக்குமாறு மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வுலகம் தோற்றத்திற்குத் தட்டையாக விருந்தாலும் உண்மையில் உருண்டையா யிருக்கிறதென்று சிறுமுழந்தைகளும் அறிந்திருக்கின்றன. இவன் வெளிப் பாகத்திலேயே நாம் வசிக்கிறோம். பூமிக்குள் நெருப்பிருக்கிறதென்று நமக் குத் தெரியும். சிறிது தோண்டும் போதே உஷ்ணம் தெரிகிறது. இன்னும் அதிகமாகத் தோண்டினால் உஷ்ணம் அதிகரிக்கின்றது. உலகத்தின் வயிற்றில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருப்பதற்கு அத்தாக்வி எரி மலைகளை இவை பூமி யின் வயிற்றிலிருந்து அக்கினினயக் கக்குகின்றன. ஒரு நெருப்புத் தண்டை எடுத்து வைத்தால் சிறிது நேரத்தில் மேலெல்லாம் சாம்பல் மூடிக்கொள் சிறது. இச்சாம்பல் ஊதிவிட்டு வைத்தால், மறுபடியும் சாம்பல் தோன்று கிறது. இப்படியாக சில நிமிஷங்களில் நெருப்பு முழுவதும் அவிந்து குளிர்த்த விடுகிறது. நமது உலகமும் இவ்வாறே முதலில் முழுவதும் நெருப்பாக இருந்தது. அப்போது ஜீவராசிகள் எதுவும் தோன்றவில்லை. தோன்றுவது எங்ஙனம்? அனேக ஆயிர வருஷங்கள் பொறுத்த பூமி சுற்றே குளிர்த்தது, சுற்றவட்டமாக நிற்க நிழல் உண்டாயிற்று. பின்னும் பல ஆயிரமாண்டுகள் பொறுத்த சிறிது குளிர்ச்சி யுண்டாயிற்று. இப்போதும் சிறிது சிறிதாகக் குளிர்ச்சி வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. முடிவில் பூமி முழுவதும் குளிர்த்து போய் மனிதர், சஞ்சரிக்க முடியாமற் போகும்,

ஆகாயத்தை இரவில் பார்ப்போமாயின், நகூத்திரமண்டலம் தோன்று கிறது. எத்தனையோ நகூத்திரங்கள்! இவைகளைல்லாம் என்ன? ஒவ்

வொன்று ஒவ்வொரு மஹானு? உலகத்தில் நல்ல நடத்தை யுடனிருந்தால் நகூத்திர மாகிவிடலாமா? அன்று. அன்று ஒவ்வொரு நகூத்திரமும் ஒர் உல கம். நமது பூமியைப்போல் அதுவும் ஒன்று. அவ்வளவு சிறியதாக விருக் கிறதே! ஆம்! அது அனேக ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் இருக்கிறது. சூரியனின் வெளிச்சம் நமக்கு வருவதற்கு ஏழரை நிமிஷங்கள் ஆகின்றன. சூரியனுக் கும் நமக்கும் ஒன்பது கோடியே முப்பது லக்ஷம் மைல் தூர மிருக்கிறது. சூரி யன் நமக்கு எவ்வளவு பெரிதாகத் தோன்றுகிறது. நகூத்திரம் சூரியனைவிட தூரமாக இருக்கவேண்டும். சில நகூத்திரங்களிலிருந்து நமக்கு வெளிச் சம் வர மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. சில நகூத்திரங்களிலிருந்து வெளிச்சம் வர 200-வருஷங்கள் ஆகின்றன. சிலவற்றிலிருந்து வர, இரண்டு லக்ஷம் வருஷங்கள் ஆகின்றன! என்ன சுசனின் சக்தி! இப்படியெல்லாம் இருந்தால் நகூத்திரங்களில் சில சூரியனைவிடப் பெரிதாக இருக்கவேண்டுமல்லவா? அப்படியே சில பெரிதாக இருக்கின்றன. நமது சூரியன் சில சூரியன்களுக்குக் கடுகு தேங்காய்க் கிருப்பதுபோல் இருக்கிற தாம். ஆனால் நாம் நமது சூரியனைச் சுற்றும் நகூத்திரங்களையே கவனிப் போம். சூரியனை உலகம் சுற்றுகிறதென்று குழந்தைகளுக்கும் தெரியும். அதேபோல் மற்ற கிரகங்களாகிய சுக்ரன், குரு, செவ்வாய், புதன், சனி முத லியவும் மற்ற நகூத்திரங்களும் சூரியனைச் சுற்றுகின்றன. சூரியன் சுற்றுவ தில்லையோ? நமது பிரபஞ்சம், அதாவது மேற்சொன்ன கிரகங்கள் நகூத்திரங் கள் உட்பட எடுத்தக் கொண்டால் சுற்றுவதில்லை. ஆனால் நமது சூரியனும் வேறு சூரியனைச் சுற்றுகிறது. அச்சூரியன் தன் பரிவாரங்களோடு வேறு சூரியனைச் சுற்றுகிறது. அப்படியே எல்லாம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. நமது பூமி எதன்மேல் நிற்கிறது. பூமாதேவி யென்பவன் தோன் மீதா, அல் லது ஆதிசேஷனின் தலைமீதா, அல்லது கூர்மத்தின்மேல் நிற்கும் யானையின் மீதா? அப்படிக் கொண்டு மிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தால் உலகத் தைச் சுற்றிவரும் கப்பல்களில் செல்பவர் எவராவது கண்டுபிடித்திருப்பர். அவர்கள் இவ்விடத்திலும் ஆகாய விமானங்களில் சென்று உலகத்தைப் படமாகப் பிடிக்கும் எவராவது கண்டுபிடித்திருப்பர். இவர்களுக்கெல்லாம் தெரியாமல் இருக்கலாகாதா? தெய்வத்தை மனிதன் பார்க்கமுடியுமாவெனில் அது விஷயம் எனக்குத் தெரியாது. என் மூளைக்கு அது எட்டவில்லை. உலகத்தின் இரகசியத்தை அறியவே கண்களும் பூதக் கண்ணாடிகளும் இருக்க இவை யன்னியில் இருக்கக் கூடாதாவென்றால் என்ன சொல்வது? அப்படி யில்லாவிட்டால் எப்படி உலகம் நிற்கிறது? அந்தரத்தில் நிற்க முடியுமா? உலகத்திற்கும் மற்ற கிரகங்களுக்கும் ஒன்றை யொன்று இழுக்கும் சக்தியிருக் கின்றது. இச்சக்தியினாலேயே அவை விடாமல் நிற்கின்றன. மரத்தினின் றும் விழும் பழம் கீழேவிழுவானேன்? மேலே போகலாகாதா? பூமி சுற்றுகிறதே. நாம் ஏன் கீழே விழுவதில்லை? நம்மைப் பூமி இழுக்கிறது. அதே மாதிரி நகூத்திரங்களில் ஒன்றாகிய பூமியும் மற்றவற்றை இழுப்பதோடு இழுக் கப்படுகிறது.

நமது பூமிக்கு ஒரு சந்திரன் இருக்கிறது. சந்திரன் பூமியைச் சுற்றுகிறது. சந்திரன் ஏன் இவ்வளவு குளிர்ச்சி? ஒருகாலத்தில் சந்திரனும் உஷ்ண மாகவே இருந்தது. இப்போது முழுவதும் பனிச்சட்டியாகிவிட்டது. அதன்மேல் தோன்றும் உருவம் என்ன? மானு, மனிதனு? அன்று, அன்று, மலைகள்! ஒருகாலத்தில் நமது பூமியும் குளிர்ச்சியாகி ஜீவராசிகளற்றுப் போன

பிறகு, வேறு உலகத்தினின்றும் பார்த்தால் நமது இமயமலையும் அவ்வாறு தோன்றும் போலும்!

குருவுக்கு நான்கு சந்திரர்களிருக்கின்றன. குரு நமது உலகத்தைவிட மிகப் பெரிது. சூரியனுக்கு அடுத்தாற்போல் அதவே இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ளவற்றில் பெரிய உலகம். சனிக்கு எட்டுச் சந்திரர்களாம்! நஞ்சுடமை தானறிந்து நாகங்கார் துறையும் அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் கீர்ப் பாம்பு என்றார்கள். சனி நம் மானிடரைப் படுத்தும்பாடு நமக்குத் தெரியும். இவ்வளவு துஷ்ட சபாவமிருந்தும் இதோ இருக்கிறேன் என்று சொல்லி எட்டு சந்திரனைக் கொண்டு இடைவிடாது தன்னைப் பார்க்கும்படி செய்கிறதே போலும்! இக்கிரகங்களுக்கும் சீதோஷண ஸ்திதி, சமுத்திரங்கள், உயிருள்ள ஜீவங்கள் எல்லாமுண்டு என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஜோவியத்தாலல்ல, சாந்திர ரீதியாய்-நமது ஆறு சாந்திரங்களாலல்ல, கணித ரஸாயன முதலிய சாந்திரங்களால். பல விஷயங்களை நமது உலகத் தோற்றங்களைக் கொண்டே ஊகித்த அறியலாம். அவ்வுலகங்களிலும் நமது உலகத்திலிருப்பதுபோல் இருப்பதால் அவை நமது உலகத்திலுள்ள விஷயங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென நிர்மாணிக்கலாம். ஆனால் உயிருள்ள ஜீவங்கள் யாவும், நமது உலகத்திலிருப்பவைபோல் இருக்கவேண்டியதில்லை. அந்தந்த உலகத்தின் அமைப்பு சீதோஷண ஸ்திதி முதலியவற்றிற்குத் தக்கபடி தேக அமைப்பும் இருக்கும்.

நீற்க, ஒரு மரத்துண்டை ஜலத்தில் படும்படி வைத்திருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். சில தினங்களில் அக்கட்டையில் எத்தனை ஆயிரம் வெள்ளை எறும்புகள்! செல்லரிப்பதாகச் சொல்கின்றோம். இஃஜ்ஜுவாரிகள் எப்படி உற்பத்தியாயின? பிரம்மாவோ வேறு சிறுஷ்டிக் கர்த்தாவோ அல்லது விசுவாமித்திரரோ "என்ன ஐயாயிரம் ஆத்மாக்கள் கிற்கின்றனவே, எப்படி இவைகளை தேசங்களில் துழைப்பது? எந்த தேசங்களும் காணோமே!" என்று அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலம் "எல்லகாலம்! அதோ ஜலத்தில் யாரோ கட்டைபோட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றைச் செல்லாக மாற்றிவிடலாம்!" என்று சிறுஷ்டிக் காரர்களா? பூமியில் ஒரு பிணத்தைப் புதைத்து வைக்கின்றோம். சில தினங்களில் பல்வேறு ஜீவத்துக்கள் உண்டாகிவிடுகின்றன. இவற்றையார் சிறுஷ்டிக்கிறார்கள்? சிறுஷ்டிக் கர்த்தா எங்கே? எதுகிடக்கிறது? யாரைப் புதைத்தார்கள்? எறும்புகள் கணக்குக் குறைந்தவிட்டதே! ஈக்கள் இறந்துவிட்டனவே. வேறு ஈக்கள் வேண்டுமே. மழைகாலம் நெருங்கி விட்டது. கொசுக்கள் தயாராகவேண்டும். மூட்டுப்பூச்சிகள் இரண்டிலகும் தேவை," என்று கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்? அவர் செய்யாவிட்டால் அவருடைய குமஸ்தாக்கள் செய்யலாகாதா? குமஸ்தாக்கள் செய்யும் வேலைக்குத் தானே எஜமானனுக்குப் புகழ்ச்சி எனலாம்.

(தொடரும்.)

பெரிய மனிதர்:—"இந்த ரயில் உண்மையில் ஜோலார்பேட்டை போவதா?"

மிகக்கட்கெட்டவர்:—"போவதென்றே டீராவரும், கார்டும், ஸ்டேஷன் மாஸ்டரும், காணும் நினைத்தக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு அதிகமாக எனக்கு கொண்டும் தெரியாது."

கௌலல்யா மகாராணியார்

—•••—

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

(529-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நமது மாதாசியார் கணவன் நிலையையும், மைந்தன் உறுதியையும், அரசர்க்காசனுக்குப் பூர்வம் ஏற்பட்டதாகிய முனிசாப வரலாற்றையும் மனதிறொளிய வுணர்ந்த பின்பு ஊழின் தடுப்பரிய பயனை யெண்ணிப் பட்ட துயரத்தினைக் கவியரசர் ஆயிரம் ஆயிரம் நாவுகளாலும் அளவிட முடியாமை தோன்ற, ஆ! ஆ! உயர் கோசலையாம் அன்னம் என்னுற்றனனே என்று ஆற்றா துரைக்கின்றார்.

எண்ணத்தை எழுத்தில் சித்திரித்துக்காட்ட வல்லவராய கம்பகாடரே இவ்வாறுரைத்தாரெனில் அரசியார் நிலையை எவரே வினக்கவல்லார்?

மகவாசை எவ்வாசையினும் தலை சிறந்தது. அவ்வாறே மாங்கல்ய ஆசையும் மகளிர்க்குத் தலை சிறந்ததாகும். இவ்விரண்டாசைகளையும் அரசியாரிடம் ஸத்தியம் காப்பதில் எழுந்த உறுதி வென்றதென்பது இவ்விடத்தில் நன்றாக விளங்குகின்றது. என்னே பண்டைக்காலத்து இந்திய மாதர்களின் தாய்மையுள்ளத்தில் தோய்ந்து கிடந்த தியாக புத்தி. வாழ்க்கைத் துணையாக மாதரை தெய்வப் புலவர் கூறியதன் றுட்பம் இஃதேயன்றே? பண்டை தால்களில் காணப்படும் சரிதவரலாறுகளில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருஞ்ஞான்று வானம் அனாவச் செழித்தோங்கி வருவதை நாம் மறக்கவில்லை. எல்லாச் சரித வரலாறுகளிலும் இவ்விடர்ப்பாடு இயல்பே. தால் ஏற்பட்டகாலம் அக்கால மக்களின் கொண்கை இவைகளுக்கேற்ப எழுந்த தால்களை எத்தனை யெத்தனையோ மாறுபட்ட கொண்கைகளும், உணர்ச்சிகளும் வளர்ச்சியுறும் தற்கால நாகரிகர் எதிர்ப்பதும் ஆராய்ச்சித் துறையில் புதிதன்று. ஆனால் நம்பின்னால் வரும் சந்ததியர்களும் நமது தற்கால உணர்ச்சிகளை இசுழ்ந்து மேற்செல்வார்கள் என்பது நிச்சயம். உலகம் என்பது நிலையில்லாதது என்னும் கருத்தினை யுண்டாக்கிக் கொண்டிருப்பதற்கு இவ்வேறுபாடுகளே சான்றாகும். எனினும் நாம் வியந்து போற்றுவதெல்லாம் பண்டைக்

மனிதன் பிறந்துள்ளது உண்மையைத் தேடவே. ஆனால் அதை அடையம் பாக்கியம் வேறோர் பெரியசுத்திக்கே உண்டு.

கால மாதர்களின் பதிபத்தி, அல்லது தாம்பத்தியச் சிறப்பு என்பதையே யாகும். இந்நாட்டு மாதர்கள் நாயகர் கொள்கைக்குத் துணைபுரிவதில் கொண் டிருந்த உறுதியை எவ்வாறு பாராட்டலாம்.

சமீபத்தில் அறிவித் சிறந்த ஆங்கிலப் பெரியாராகிய லாரிட் ஜார்ஜ் என் பவர் “நகரத்திற்கே செல்வதாயினும் உரிமை வேண்டும். பிறர் ஆட்சியில் கூவர்க்கம் வருவதெனினும் சிறந்ததாகாது” எனக்கூறிய பொன்னுரைக் கிணங்க இவ்வாழ்க்கையில் வேற்றுமை பெண்ண்களால் இன்பம் எய்துவதை விட ஒற்றுமையினால் தன்பம் வரினும் பொறுப்பது மிக மிகச் சிறந்த தென் பதே எமது துணிபாகும். இதை நிரூபிப்பதே கௌஸல்யா மகாராணியா றின் வரலாற்றின் சிறப்பாகும். இனி இக் கற்புக்கடவுளின் அறிவின் பெரு மையைக் கவியரசர் குகப்படைத்தில் சிறப்புறத் தீட்டுகிறார்.

குருவாகிய வசிஷ்ட முனிவரால் பாதன் கேசய நாட்டினின்றும் அயோத்தியை யடைந்து நிகழ்ச்சிகளை யுணர்ந்து காலாக்கினி ருத்திரனைப் போல் கடுஞ்சினம் கொண்டு தனது உன்னத் தாய்மையைப் பெரியனைக் குணர்த்தி சுன்ற கொடியாளை வெறுத்துத் தனக்குத் தாயினால் விளந்த மாற் றெனாத் தன்பத்தினையும் பழியினையும் எண்ணி எண்ணி மனமறுகி இது தீர்த்தன் முன்னோனைத் தொடர்ந்து சென்று கண்டு வணங்கி, மன்றாடிச் குறையிற்று மனதைத் திருப்பி அழைத்து வந்து நெடுநகர்க் கரசனாக்கி முடி புனைவித்திடவே தக்கதென முடிவுசெய்து, இதனை நகரத்தாருணரப் பறை சாற்றுவீத்துத் தமையன் அணித்ததாகிய மாவுரியையும் சடை முடியையும் தானும் தாங்கிப் புறப்பட்டுச் சென்று கங்கைக் கரையினை யடைகின்றான். ஆண்டுத் தன் குல முதல்வனாகிய இராமபிரானிடம் உண்மையுயிர் நேயம் பூண்ட குகன் என்னும் வேடர் தலைவனால் முன்னர் வெறுக்கப்பட்டும் பின் னர் தோழமை கொண்டு நகர மாந்தர்களுடும் சேனைத்திராண்டுகளையும் ஆறு கடப்பித்துத் தானும் தம்பியும் தாய்மார்களுடன் தனித்தோணியில் ஏறுகின் றான். அதுபோழ்து குகன் தனதுன்னுறையுயிர்நிலையாகக் கொண்ட இராம னின் தெய்வத் தாயின் திருவுருவைத் தெரிசித்தவனவில் இவரீ யாவரீ? எனப் பாதனை வினவுகின்றார்.

பாதனும் கைகேசி உன்னத்தில் தைக்குமாறு புருஷபாக்கியத்திலும் புத் திர பாக்கியத்திலும் தலைமைப் பேற்றிலும் தனக்கினை பிறரில்லாத பெரியார் என விடையளிக்கின்றான்.

இதைக் கேட்டதும் ஆற்றப் பெருந்துயரின் அடக்க முடியாத குகன் அவனது கன்னமறியாவுன்னத்தியல்பிற்கேற்ப கௌஸல்யா தேவியின் திரு வடிகளில் விழுந்து வாய் திறந்தாற்றுகின்றான். அதுகண்ட அன்னை மனம் கரைந்து பாதனை நோக்கி,

“என்றதும் யடியின்மிசை நெடிது

வீழ்ந்தழுவானி யிவன் யார்?”

என்று கன்றுபிரிகராவின் துயருடைய கொடி வினவியதாகக் கவி கூறுகின் றார். இதுவே சுண்டு சிந்தித்து வந்திக்க வேண்டுவதாகும். என்னை?

கட்பு பழக்கத்தாலேயே வளரும். பழக்கத்தாலேயே கிலபெறும்.

அரசபத்தினி தம் பாதங்களில் வீழ்ந்து புலம்பும் அவ்வனசாளை அப்பா நீ யார்? என வினவினாரில்லை. காரணம் மிக மிக துட்பமான தொன்றும். முதலாவது அந்தப்புரவாசம் செய்யும் அரசகுல மாதர்கள் பாபுருஷர்க ளுடன் பேசுதல் இயற்கை விரோதம். வயதினால் மூப்படைந்தும் தன்பத்தி னால் உள்ளுடைந்தும், அந்தப்புரத்தினின்றும் காலவன்மையினால் காடு நோக்கி மைந்தனைக் காணப்போந்த இவர் தமது உயர் குடிப்பிறப்பிற்கும் கற்பின் கட மைக்கும் உள்ளடங்கிக் குகனை நீ யாரென்று வினவாமல் தமது உண்மைப் புதல்வனாகிய பாதனை முக நோக்கி இவன் யார்? என வினவியதாகக் கொண் ளுதல் ஒரு முறை.

இஃதன்றித் தம்பால் துயர்காட்டும் நிகழ்ச்சி தமது மைந்தன் பிரிவை யும் மன்னன் சாய்வையும் பற்றியதாகவேயிருக்கும் என்பது தம்முன் தெளிவே யாயினும், தாமே நேருக்கு நேராக துக்கோபகாந்தி செய்வின், இவ்விருமகத் தான துக்கங்களும் ஒருங்கே நிகழ்வதற்குத் தான் கைகேயின் கர்ப்பத்தில் பிறத்ததே காரணமென்ப பன்முறையும் புகன்று தன்னைத்தானே வெறுத்து மனம் கவலும் குணக்குன்றாகிய அப்பாதனை அந்நினைக்கித் தாமே குக னுடன் ஆறுதல் புகலத் தொடங்குவது பின்னும் பாதனைத் துன்புறுத்தும் குறிப்பாகும் என்னும் மதிதூப்பத்தினால் பாதனை நோக்கி வினவினர் என்று கொள்வது மற்றொரு முறை. இம்முறை முந்திய கருத்தினவிட மிக விழு மியதாகும். கௌஸல்யா மகாராணியாரின் எத்தனை இடரிலும் பதறாத, முறைவழாத, புண்பட மொழிய விரும்பாத உயரிய பண்புகளைக் கவியரசர் தீட்டியிருக்கும் திறமைதான் என்னே!

இவ்விரண்டு மன்றி இன்னொரு பொருளும் அடங்கி நிற்கின்றது. அதா வது நாடோ தலைவனிலுந்து அநாயகமாக நிற்கின்றது. பாதனே தாய்பெற்ற வரம் தவறாதவன் அவ்வரசினை ஏற்க மறுக்கின்றான். இந்நிலையில் மக்கள் குறைபாடுகளைக் கேட்கும் கடமை எவர்பாலில் உளது? மூத்த பட்டத்தாசியாகிய கௌஸல்யா தேவியிடமே அரசியல் அமைப்பு விதிப்படி அமைந்தன தாதலினாலும், அவ்வுரிமையைத் தமதாய்ப் பாவித்துத் தாமே உசாவுதல் பாதனை அதினின்றும் தாமே விலக்கியதுமாகும். அன்றியும் அப்படிச் செய் வது சக்கரவர்த்தி கொடுத்த வரத்தின் பயனை யவமதித்ததுவுமாகும். ஆதலின் தன்னுணையை மறும் புதல்வன் அக்கடமையை ஏற்குமாறு செய்தல் நல மெனும் துட்பத்தினையும் இராணியார் பின்பற்றினார் என்பதாவும் பொருந்தும். இவ்வாறு கேட்ட தனது தாய்க்கு குகன் தன் முன்னோனுடன் கொண்ட ஆழ்ந்த தாய்நட்புரிமையை விளக்கிப் பாதன் சிறப்புற உணர்த்துகின்றான். உடனே பேராசியார் குகனை நேரில் விளக்கி நைவிரீ அலிரீ மைந்தநீர் இனித்துயரால் என்று மக்களில் ஒருவனாக ஏற்றமை தோன்ற விளித்து, பா தனையும் சத்தருக்களையும் கூட்டி வருந்தாதீர்கள் மைந்தர்களே என ஆற்று கின்றார். என்னே தேவியாரின் சொல்வன்மை அன்பின் அழகு? தன் செல் வப் புதல்வன் இராமனால் சகோதரனாகக் கொள்ளப்பட்டவன் என்ற மாத் திரத்திலேயே தானே அதில் முானது ஈடுபடும் பண்புதான் என்னே தாய்த்தன்மை பெண்பது இதுவன்றோ? அற்பமான புசிய மாறுதல்கட்

தம்மை நாம் வெல்லாத வரை அறம் எதுவும் இல்லை. உழைப்பு வேண் டாத செயலெதுவும் மதித்தற் குரியதன்று.

கும் பெண்கள் உன்னம் அஞ்சிப் பின்வாங்குவ தியல்பு. இம்மகாராணியார் அத்தகைய பேதமையுமின்றி விரிந்த அன்பும் பரந்த சோக்கமும் பிறப்பி னாலோ செல்வத்தினாலோ உயர்வு தாழ்வென்று கருதும் அறியாமையை வென்று அன்பு ஒன்றே எல்லாவற்றிற்கும் உயிர்நிலை யென்று உட்கொண்ட பெருந்தன்மை நன்கு விளங்குகின்றது.

இம்மட்டோ அலகில்லாத பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் மகவின்றி வருந்திக் கலைக்கோட்டு முனிபுக்கவரால் புத்திர காமேஷ்டி யாகம் புரிந்து அரிதினு மரிதாக நான்கு புத்திரர்களை பெறவேண்டியிருந்தது. இராம லட்சுமணர்க ளாகிய ஸத்தியம் காக்கும் வீரப்புதல்வர்கள் அரசு சம்பத்தைத் தியாகம் செய்ததின் மூலம் ஐந்தாவது புத்திரனாகக் குகனையும் பெற்றேன். இப்பெரிய புத்திரலாபத்திற்கு ஏற்பட்ட சிரம காரியம் பெரிதன்று. ஆகலின் வாயுரிமையோடு மட்டில் சகோதரர் என்றிராமல் மன்னனாகக் குதயம் செய்த மக்கள் காலவருடன் ஐந்தாவது புதல்வனாகக் கருத்தொன்றுபட்டு இவ்வகன்ற புதியை நீடுழிகாலம் ஆன்விராக, என்று மைந்தன் எண்ணத்திற்கும் தமது எண்ணத்திற்கும் உள்ள அபேத நிலையை உறுதிப்படுத்துகின்றார். மைந்தன் தன் உரிமைத் தம்பியாக மட்டில் கொண்டான். அன்னையோ, அப்படிக் கொண்டதல்லாமல் அரசரிமையையும் பெறும்படி கூறுகின் றார். உத்தப் பெண்களின் உள்ளத்தின் மாசற்ற அன்புக்கு ஈடுகாட்ட உல கில் வேறு சான்றுதோ? அறிவுபெற இடமின்றி மாக்கள்போல் கட்டுண்டு கிடக்கும் சிற்சில பெண்கள் பொருட்பற்றே உயிர் நிலையெனக் கருதுகின்றனர். இந்நிலை ஆண்மக்கள் இனத்திலும் மிக மிகக் காணலாம். எனினும் பிறர்க் குதவறுதில் பொதுவாகப் பெண்கள் மனம் கொன்னார் என்று ஆடவர் பலர் கூறுவது சர்வ சாதாரணம். கம்பர் இத்தவறாகிய கருத்தினை இராணியாரின் குணலென்களை வினக்கும் முகத்தால் வெட்டித் தள்ளுகின்றார் என்றே மகிழ்ச்சி யுறுவோமாக. பின்னர் எமது கவியரசர் இராணியாரை மீட்சிப் படலத்தில் தான் சந்திக்கின்றார்.

குறித்த பதினான்காவது ஆண்டின் இறுதிகாள் போந்தது. நந்திக்கிரா மம் எனும் புறப்பதியில் தமையனாரின் பாதுகைகளைத் தலைமேற் புனைந்து நீரூறு தொழுகும் கண்களையும் நிலைபெறு துளையும் கருத்தினையும் கொண்டு மரவுரிபோல் உலர்ந்த யாக்கையுடன் தென்றிசை நோக்கி நோக்கித் தேம்பி நிற்கும் பரதன் அண்ணல் தனக்களித்த வாக்குறுதிப்படி போதரவில்லை யெனவே முடிவு கொண்டு நான் அவர்பால் மொழிந்த சூளிப்படி அனல் மூட்டி அதில் மூழ்குவதென உறுதிக்கொண்டு வேண்டுவன அமைத்திட்டான்.

இதனை அயோத்திமாநகரில் அந்தப்புரத்தில் வசித்த கௌஸல்யாராணி யார் கேட்கின்றார் அதனைக் கவி.

“அப்பொழுதின் இவ்வுரை சென்ற யோத்தியினில் இசைதலுமே அரியை [யின்ற

ஒப்பெழுத வொண்ணாத கற்புடையான் வயிறுபுடைத்தல மந்தேங்கி

இப்பொழுதே யுலகிற்கும் யாக்கையினை முடித்தொழிந்தால் மகனே

[யென்னு

வெப்பெழுதினான் மெலிவுடையான் கடிதோடி வினாந்து வந்தான்”

என்று கூறுகின்றார். என்னே கொடுத்தாய் இராமன் வனம் புருந்த காலை

யில் இவ்வன்னையார் தொடர்ந்து புறம் போந்து கதறினாநிலை. பின்னர் பஞ்சவடியில் பெறலரும்புதல்வினைப்பிரிந்து நகர் வரவும் முரண்பட்டாரிலை. சக்கரவர்த்தி விண்ணாடாளச் சென்ற பின்னரும் தானும் மைந்தனுடன் வனத்தில் வாழ்வேன் என வற்புறுத்தி யிருக்கலாம். அவ்வாறு செய்யின் நீதிக்கோர் நிலையமாகிய பரதன் உயிர் வாழ்த்துணியான் என்றஞ்சியே அத் தெய்வத்தாய் அயோத்தி போந்து இண்பிலா வாழ்காள் கழித்தனர் போலும். இவ்வணங்கு எம் மைந்தன் பொருட்டு கடலினைய கவலையை உள்ளத்தி லடக் கிப் புலியினைய பொறைதாங்கி இதுகாறும் உயிர் சமந்தனரோ அம்மாண்புறு புதல்வன் இன்று தீக்குளிக்கத் துணிவு கூர்ந்தான் எனக் கேட்டதும், தமது பதவி, தகுதி, முறைமை எல்லாவற்றையும் மறந்து இருகாங்கினிலும் வயிறு புடைத்து வாய்விட்டாற்றி மகனே நீ சரீரத்தை அனல்வாய்ப் படுத்தினால் இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாவுயிரும் மாண்டுபடும். உன்னை யிழந்து உலகம் உய் யாது உய்யாது எனக் கதறித் தமது பெண்மை, முதுமை யிரண்டிற்கும் ஒவ்வாதபடி நடந்து வராமல் எரியமைத்த மயானத்தை யடைய விரைந் தோடி வந்தார்” என்று கவி எடுத்துக் காட்டுகிறார். பன்னிரண்டு திங்கள் சுமந்து பெற்ற ஆடவரும் பெண்மையை யவாடும் தோளினனாகிய திரும் களை நாடிறக்கும்படி அரசர் கட்டளை யெனக் கூறக் கேட்டபோது “தன் மகன்வையும் ஆலிலையன்ன வயிற்றினைப் பெய்தளிர்க்ககயிறை பிசையும்” எனத் துன்பதைச் சிதித்து அடக்க முயன்ற பான்மையில் வருணித்த கவி யா சர் பரதன் நிலை கேட்டவுடன் வயிறுபுடைத்தல மந்தேங்கி எனக் கூறியதன் பேதத்தை நுண்ணறிவுடையோர் நோக்குவாராயின் இராம பரதர்க்குள் தர்க்க விலக்கண்ப்படி பரதனது நடையே சிறந்த தென்பது புலனாகும். இல்லையென்று சக்கரவர்த்தியினால் மறுக்கப்பட்ட அரசரிமையையும் வரம்பில் போகத்தையும் கவலாது துறந்தேகினான் இராமன். தன்னை நாடிவந்த அந்த அரசரிமைச் செல்வத்தினை நீதிக்கு ஒவ்வாததெனக்கண்டு உதைத்துத் தன்னி ணை பரதன். தந்தை தவறாய் விதியின்றினும் தாழ்மையுடன் ஏற்க விழைந் தான் இராமன். பிரகலாதனைப்போல் தந்தை சொல்லி யிருந்தாலும் குரவன் கூறி யிருந்தாலும் தன்னைப் படைத்த கடவுளே கட்டளை வழங்கி யிருந்தாலும் தன்மனத்திற்கு அநீதி யெனப்பட்ட முறையை ஏற்க மனமொழி மெய்கனாலும் மறுத்த உத்தம ஸத்தியாக்கிரகி பரதன்.

இது குறிப்பிற்கொண்டே குகன் ஆற்றைக் கடக்கையில் “ஆயிரம் இரா மர் நின்கேள் ஆவரோ தெரிபின்னம்மா” என்றும், “நம்மாபினோர் புகழ்கள் எல் லாம் உன் புகழாக்கிக்கொண்டாய்” எனவும் மனம் திதந்து கூறினான் எனில் பிறசான்றும் வேண்டுமோ? குகன் உள்ளத்தைக் கொள்ளுகொண்டது இராம பக்தி. பரதனைக் கண்டபிறகு பரதபக்தியே தலைநெய்த தாயிற்று.

இந்த கௌஸல்யா தேவியாரே முதற்கண் இராமனிடம் “உன்னைவிடப் பரதன் மும்மையின் நிறைகுணத்தவன்” எனப் புகன்றதும் இத்தகைச் சிறப்பு வாய்ந்த-நீதிக்கு உயிர் நிலையாகிய பரதன் தீக்குளிப்பான் எனக் கேட்ட

பெண்ணே! சுகமான காலத்தில் நிச்சய புத்தியில்லாய். காணமுடையாய், களிப்படையச் செய்வதும் கஷ்டம். துன்பமும் கவலையும் மாற்படைக் கும் காலத்தில் அவை துடைக்கும் தெய்வமாவாய்.

போது போறிவுடையதாய் ஆறாது கடிதோடி வந்தார் என்பதில் யாது வியப்பு? கூட மைந்தா, நீயுடைய வியப்பு என்று உரையாமல் நீ யாக்கையினை ஒழித்தால் என்று கூறும் துட்பம் கௌஸல்யா தேவியாரின் (ஆன்மா அழிவற்றதென்றும், சரீரமே அழியக் கூடியதென்றும் அறிஞர்கண்ட) ஆன்மா போதத்தின் தெளிவும் தெற்றென படிப்போர்க்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சக்காவர்த்தி பிரிவினாலும் இராமன் பிரிவினாலும் இறவாத உலகம் நீ பிரிந்தால் இறக்கும் என்று கூறுகின்றார். நீதி யழிந்தால் உலகெவ்வாறு நிலைநிற்கும் என்பதே இதன் உண்மை.

“மந்திரியர் தந்திரியர் வணக்கார்த்தவர் மறையோர் மற்றும் சுற்றச் சுந்தரியர் எனைப்பவரும் கைதலையிற் பெய்திரங்கித் தொடர்ந்து செல்ல இத்திரவே முதலாய இமையவருமுனி வாரும் இறைஞ்சி யேத்த அந்தரமங்கையர் வணங்க அமுதார்த்திப் பரதனை வந்தடைந்தார் அன்றே” எனக் கவி அங்குள்ள நிலையை எழுத்தோவியமாக வரைகின்றார். பின்னர் “எரியமைக்கு மயானத்தை செய்துகின்ற காதலனை இடையேவந்து விரியமைத்த செருவேணி புறத்தசைந்து வீழ்த்தசைய மேனிதன்னச் சொரியமைப்ப தரிதாய மழைக்கண்ணுள் தொடருதலும் துணுக்கம் [எய்தாப் பரிவமைத்த திருமனத்தான் அடிதொழுதான் அவன் புருந்து பற்றிக் கொண்டான்”]

என்பதனால் தன்னால் தந்தாய்க்கு தேர்த்தது யாம் கண்டபோது பரதன் உன்னத்திடுகிட்டான் என வறிகிறோம். ஏன், இவர்க்கு யாது விடை பகர்வது எவ்வாறு ஆற்றுவ தென்றே துணுக்கத்திற்குக் காரணமாகலாம். கண்டதும் திருவடிவளில் வீழ்த்து பரதன் வணங்குகின்றான். தாயாகிய கவுசலை கெட்டியாகப் பணிந்த மைந்தனைப் பற்றிக்கொண்டு கல்லும் கரையும்படி சில உரைகள் கூறுகின்றார்.

“மன்னுழைத்தது மைந்தன் இழைத்ததும்
முன்னிழைத்த விதியின் முயற்சியால்
பின்னிழைத்ததும் எண்ணில் அப்பெற்றியால்
என்னிழைத்தனை என்மகனே என்றார்”

நாண்டு கைகேயி மகனன்று என்மகன் என வலியுறுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நீயிது எண்ணினையெல் நெடுராடெரி
பாயுமன்னரும் சேனையும் பாயுமால்
தாயர் எம்மனவன்று தனியறம்
நீயின் விழும் உலகுந்திரியுமால்

நான் இயற்கையையும் சபிப்பதில்லை மாணத்தையும் சபிப்பதில்லை. எனெனில் நெறிபிறழ்ந்த தெதுவும் நிலையாது.

நகரமார்தர் சேனாமுகம் உட்பட தாய்மார்க்காகிய எங்கனோடு இவ்வுழிவு முடிவுறுது. ஐயனே தனி அறம் தீயின்விழும் என்கின்றார். இஃதன்றோ சிறப்பு! தோன்றிய உயிர்க்குலம் அனைத்தும் மடிந்தொழிவதும் பெரிதல்ல. அறக்கடவுள் அன்ன நீயே அறத்தை எரியில் வீழ்த்தலாகுமோ என உசாவுகின்றார். பின்னரும் தொடர்ந்து,

தருமநீதியின் தற்பயனாவது
கருமமேயன்றிக் கண்டிலம் கண்களால்
அருமை யொன்றும் உணர்ந்திலை யையநின்
பெருமை யூழிதிரியினும் பேருமோ.

எனவும்,

“எண்ணிக்கோடி பிராமர்கள் என்னினும்
அண்ணல் நின்னருளுக் கருகாவரோ
புண்ணியம் எனும் நின்னுயிர் போயினால்
மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வாழுமோ”

எனவும் பரதனது அருமையையும் பெருமையையும் உணர்த்துகின்றார்.

குடன் ஆயிரம் இராமர் நின்கேள் ஆவரோ?

எனப் புதன்றான். நமது தேவியாராகிய இராமனை யின்ற அன்னையார் கோடி பிராமர் கூடினும் நினது அருட்பெருங்குணத்திற்கு இணையாகார் எனப் பெருக்கிக் கூறுகின்றார். உதவாக்கரையான புதல்வனைப் பெற்றதாயும் தன் மகவே சிறந்ததெனக் கருதுதல் உலகியல்பு. உத்தமகுணத்திற் சிறந்த இராமனையே பெற்றெடுத்த இத்தவத்தாயோ, மாற்றான் மைந்தனாகிய பரதனைக் கோடிபங்கு சிறந்தவனாக மதிக்கின்றார். இத்தகைய நியாயபுத்தியுடைய சக்கிரவர்த்தினியின் குணச்சிறப்பை பொன்னுரைகளால் தான் புகழ முடியுமோ, பெண்மைத் தெய்வம் என்பது ஓர் சிறப்போ, தெய்வங்களிடனிடத்தும் இதற்கிணையான குணம் இருக்குமோ, என்பதும் ஐயமே. இடையில் புண்ணியம் எனும் நின்னுயிர் போயினால் மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வீயுமால் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

புண்ணியம் என்னும் புனிதப்பொருள் இறந்தால் பின்னர் மூவுலகங்கள் தானும் ஏது? உலகுயிர்கள் தான் உவ்வாறு நிலைபெறும்? என்பதில் எத்தனையோ விரிவான பொருள்கள் செறிந்து கிடக்கின்றன. விரிக்கில் பெருகும். இவ்வளவையும் கூறியபின் இவ்வனைத்தையும் நீ ஏற்காவிடினும் இன்றொரு பொழுதுதாமதி. உன் முன் பிறந்த இராமன் ஒருபோதும் சொல் தவறான். நானியாவது தவறாமல் வந்து சேருவான். என்று தடுத்தார்க்கின்றார். பின்னர் பரதன் விடையும் அவனது தடுக்கொடை உறுதியுடன் அதுமான் வரவும் தன்பமனைத்தும் தீயில் குளிக்க இன்பம் தனித்ததும் வாசகர்கள் அறிந்ததேயாகும். எடுத்துக்கொண்ட மாதிரியாரின் பெருமையை முற்றும் அளந்து காட்டும் வன்மை இன்மையால் இம்முடிவுரை இத்தனை முடிவுகின்றேன்.

உண்மையானார்க்கு உதவியின் மதிப்பு உதவுவார் மதிப்பு அனவேயாகும்.

ஸ்ரீ வேமன சுவாமிகள் பாடல்

(543-ம் பக்கத் தொடச்சி.)

(பண்டித. பூ. ஸ்ரீவாசன்.)

திருத்தம்:—சென்ற மாத விதழில் வெளிவந்த பாடல்களில், 9-வது பாட்டில், 4-வது வரியிலுள்ள, 'யாவார்' என்பதை 'யாவார்' எனவும், பாடல் 13, வரி 2-ல், 'தெரியுமே' என்பதை 'திரியுமே' எனவும், பாடல் 17, வரி 2-ல் 'ஒதவரி' என்பதை 'ஒதவரி' எனவும், பாடல் 18, வரி 3-ல், 'காரணம்தாமே' என்பதை 'காரணம்தாமே' எனவும், பாடல் 22, வரி 1-ல் 'பதிக்கலம்' என்பதை 'பதிக்காம்' எனவும் திருத்திக்கொள்க.

(26) பன்றியீ னுங்குருளை பாரீரைத் தோரைந்தே
அன்றியா னையீ னு மாராயி—னென்றன்றோ
உத்தமச் சேய நெருவனே சாலானே
இத்தரையி லார்க்கும்வே மா.

(அ-ரை) குருளை=பன்றிக்குட்டி, சேயன்=மகன், சாலானே=போத மாட்டானே.

(க-து) பன்றி பதினைந்து குட்டிகள் போட்டாலும் பயன் யாது? யானைக் கன்று ஒன்று போதாதோ? நற்குணமில்லாத பல பிள்ளைகளைப் பெறுவதினும் உத்தம புத்திரன் ஒருவனைப் பெறுதல் சிறப்பன்றோ?

(27) பாம்பத மேகோரும் பக்தனே யென்றும்
அரயன்றான் கோரு மமரில்—பெருவெற்றி
மூர்க்கனென் றுங்கோரும் வேசையர் சேர்க்கையே
பார்க்குளபி ராமவே மா.

(க-து) பகவத் பக்தன் எப்பொழுதும் பாம்பதத்தையே கோரி கிற்பான். அரசனே யுத்தத்தில் வெற்றியே கோரி கிற்பான். மூடனே தார்த்தங்களின் உட்பெருவையே கோரி கிற்பான்.

(28) அவனவ னாகா னவனு ளொளிநு
மவனவ னாகா னவனவன் மெய்யோர்ந்
தவனவற் கூட்டு மவனே பிரஹ்ம
மவனியி லாவன்வே மா.

(க-து) (நான் மனிதன் என்னும் போதமுள்ள வரையிலும்) மனிதன் ஈசுவர னாகமாட்டான். அந்த மனிதனுக்குள்ளிருக்கும் ஆத்மாவே ஈசுவான். ஆதலால் மனிதன் ஈசுவரனென் றெண்ணவேண்டாம். உண்மையறித்த ஆன்மாலைப் பரமான்மாவின் னிடத்தில் ஐக்கியப் படுத்துவோனே பிரஹ்ம மெனப் படுவான்.

(29) மாதொருத்தி வேதாவின் வாய்மே லுதைத்திட்டாள்
மாதொருத்தி விண்ணின் மார்மே லுதைத்திட்டாள்
மாதொருத்தி மாசிவனைப் பாதியுட லாக்கினாள்
ஒதவென்பி றர்க்குவே மா.

(அ-ரை) வேதா=பிரமன், விண்டு=திருமால்.

(க-து) ஒருமாத (சரஸ்வதி) பிரமனை வாய்மே லுதைத்தான், (வாயில் வசிக்கினாள்.) ஒருமாத (இலக்குமி) திருமால் மார்மே லுதைத்தான், (மார்பில் வசிக்கினாள்.) ஒருமாத (பார்வதி) சிவனை பாதி சரீர முடையவனுக்கினாள், (தான் பாதியுடலைப் பங்கிட்டுக் கொண்டாள்.) இவ்வாறு திரிமூர்த்திகளே அரிவைய ராசையிற் சிக்கி அவமான மடைந்தன றென்னின் சாமானியர்க ளின் நிலைமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

(30) பறையனென் போனையேன் பாரிற் பழித்தல்
சிறையுடலஞ் சோரிதகை செப்பில்—முறையொன்றே
அப்பறையற் குள்ளர ரவன்றன் குலமென்றோ
தப்பிலா தோதுவே மா.

(அ-ரை) பார்=பூமி, சோரி=இரத்தம், தகை=மாமிசம்.

(க-து) இவ்வுலகத்தில் பலர் பறையனென்று ஒரு சாராளைப் பெயரிட்டுப் பழிக்கின்றார்கள். அவ்வாறு பழிப்பது ஏன்? சிறைபோன்ற சரீரத்திலுள்ள இரத்தம் மாமிசம் முதலியவை யாவார்க்கும் ஒன்றாகவே இருப்பதன்றி ஒன்றற் கொன்று பேதமின்றே. நிற்க, பறைய னெனப்படுவோனுக்குள்ளே யொருவ னிருக்கின்றா னல்லவா? அவன் குலமென்னி ஆராய்ந்து பார்.

(31) விட்டிற்கு னேமறைப்பு வீக்குசே கைமறைப்பு
மேட்டிமை யாய்மறைப்பு மெய்குக்கி யின்மறைப்பு
எண்ணித்த னைமறைப்பு ளீசன் மறைப்படா!
மண்ணிலபி ராமவே மா.

(க-து) உலகத்தில் எல்லாம் மறைப்புகளே நிறைந்திருக்கின்றன. வீட்டின் வியலகார முழுதும் மறைப்பு. அவயவ முழுதும் ஆடைகளால் மறைப்பு. தாயின் கர்ப்பம் மறைப்பு. வயிறு மறைப்பு. இத்தனை மறைப்புகளை யுடையவனாக மனிதனுக்குக்கையில் பாமாத்மா மறைப்பென்பதி லென்ன அதிசய மிருக்கிறது?

(32) திருமகள் வாழிலங்கைச் செல்வன் பதியைச்
சிறுவான ஈக்குழுமேல் சென்று—நிறலழித்த
காலமனு கலமே வற்பர் கனம்பெறுவர்
ஞாலவி யல்புவே மா.

(அ-ரை) திருமகள்=இலக்குமி, குழு=கூட்டங்கள், நிறல்=போர், வலி.

(க-து) லக்ஷ்மி வாசஸ்தானமாயி ருந்த இலங்கேசனுடைய நகரத்தைச் சிறிய வானாக் கூட்டங்கள் சென்று முற்காலத்தில் தம் வலிமையால் அழித்து விட்டனவே. இதனால் அறியக்கிடப்ப தென்னவென்றால், காலம் அனுகூலமா யிருக்குமாயின் அற்புதம் மேன்மை பெற்று விடுவர். வலியோரும் மெலியோ ராவர் என்பதே.

(33) மாதரைக் கண்டாலு மாதனக் கண்டாலு
மோதுகவை யுன்பொருளைக் கண்டாலு—நீதகற்று
மாசாரி யர்க்கேனு மாசைதோன் ருதுகொலோ
மாசிலபி ராமவே மா.

(க-து) குருக்கள் ஆசாரியர்கள் சன்னியாசிகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளு கின்றவர்களுக்கும் பண ஆசை விடுவதில்லை. மாதரைக் கண்டாலும், சிறந்த செல்வத்தைக் கண்டாலும், உருசியுள்ள பதார்த்தங்களைக் கண்டாலும் ஆசாரியர்களுக்கு மாசை யுண்டாகா திருக்குமோ?

(34) நீரிற் பலகாத நீர்த்தித் திரிமீனம்
பாரி லொருமுழமும் பாறுமோ—தேரினிது
தன்பலம தாகுமோ தானபல மல்லவோ
வன்புலியு லாகும்வே மா.

(அ-ரை) பாறும்=ஒடும்.

(க-து) மீன் நீரில் பல காததாரம் செல்ல வேண்டுமாயினும் எளிதில் செல்லும். ஆனால் பூமியில் ஒருமுழ தூரமும் செல்லாது. ஆகவே, ஒருவர்க ளுச் செல்வாக்கும் வல்லமையும் இடத்தை யனுசரித் துண்டாகுமேயன்றி சொந்த பலத்தினாலல்ல. "தன் ஊரில் யானை அயலூரில் பூனை" யல்லவா?

அழகு அறம் அறிவு மூன்றும் சகோதரிகள். ஒருவர்க்கொருவர் உழுவலன் புடையார், மனிதர்க்கு உற்றதோழர். ஒருங்கு உடியே வாழ்வர். விழி நீர் பெருக்காது வேறு பிரித்தல் இயலாது.

(35) அறிவுடைய ரேபெரிய ராவரா லன்றி
அறிவிலா ராகார் வயதினால் வாசுதே
வன்பெரிய னன்றி வசுதேவ னாவானே
மண்புகழான் சாற்றுவே மா.

(க-து) அறிவினால் பெரியோராய் யிருப்போரே யாவராவும் செனரவிக் கப் படுவரே யல்லாமல், அறிவற்ற சிறியராயும் வயதிற் பெரியராய் யிருப்போர் செனரவிக் கப்பட மாட்டார். வசுதேவன் வயதிற் பெரியவனாயினும் அவனை ஒருவரும் வணங்குவதில்லை. அவன் மகனாகிய வாசுதேவன் (கிருஷ்ணன்) யாவராவும் பூசிக்கப்படுகிறான் எல்லவா?

(36) தத்துவங்க ளேபேசித் தர்க்கமிடு வோர்பலரால்
தத்துவத்தி லேநிற்போர் தாமரியர்—தத்துவமோர்
பீடுடையார் வைகினும் பெப்புடன் காண் டற்கரியர்
நேடிடினு மெங்கும்வே மா.

(க-து) உலகத்தில் தத்துவவாத மிட்டுத் தர்க்கித்துத் திரிவேர் பலர் கிடைப்பர். ஆனால், அத்தத்துவநெறி நிற்போர் மிக வரியர். இருந்தாலும் அவர்கள் புலப்படுவதில்லை.

(37) சலத்தின்மீ னைநயித் தன்வாய்த் தசையைச்
சலமுறவே போகட்டுச் சம்பு—நலமிழக்க
விண்பருந்து வேகமாய் மேலிக்கொண் டேகியதே
மண்ணிலிதை யாய்திலே மா.

(அ-ரை) சலம்=உறுதியின்மை. சம்பு=நரி.

(க-து) மாமிசத்துண்டை வாயிற்பற்றிய வண்ணம் ஆற்றங்கரையை யடைந்த நரியொன்று தண்ணீர்த் போய்க் கொண்டிருந்த மீனைப் பிடிக்கச் செல்ல அம்மாமிசத்துண்டு கீழே விழ அதனை ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டே பருந்து விரைவாக வந்து தாக்கிச் சென்றது.

சம்புவே யென்னபுத்தி சலந்தனில் மீனைநயி
வம்புறு வடத்தைப்போட்டு வானத்தைப் பார்ப்பதேனே.

என்னுஞ் செய்யுளோ டிதனை ஒப்பிட்டு சோக்கு.

(38) மாதாவின் கர்ப்பத்தில் மாம்சபிண்ட மாபிருந்து
பூதவினை பெண்ணிப் புலம்பியே—பேதாற்றுப்
பூதவத் துற்றளவில் பொச்சாந்து மோகிபாம்
காதலா லென்றும்வே மா.

(அ-ரை) பூதம்=இறந்தகாலம். பொச்சாந்து=மறந்து.

(க-து) மனிதன் மாதாவின் வயிற்றில் மாமிசபிண்டமாக விருந்த காலத் தில் தன் முன்னு வினையை எண்ணி யெண்ணி வருத்தி, இனி, வினைகளைச் செய்யாது கடவுள் திருவடியை யடைய முயல்வேன் என்று கருதுவான்.

ஆனால் பூமியில் பிறந்தவுடன் அந்நிலைவை மறந்து மேலும் ஆசைச் சேடது னாழ்ந்து பிறவிக் கே வழி தேடுகிறான்.

உற்றி டெங்குப் பாசயப் பையுறுத்துதல்முற்
சொற்றி டெந்தய ரழுந்திமுன் னிகழ்ச்சியுந் தோன்றப்
பற்றி டெம்புவிப் பிறந்தான் னெறிநின்ற பவநீர்
வற்றி டச்செய்வா மென்றுள்ளிப் பிறக்கும்பின் மறக்கும்.

என்னும் குசேலோபாக்கியானச் செய்யுளோடிதனை ஒப்பிடுக.

(39) வேம்பின்றோல் தின்றால் விடரோகம் போகுமே
ஆம்படிவந் தேசுதிட னாகுமால்—சோம்பின்றித்
தின்னத்தின் னத்தானும் தேக்கினிமை யாகுமே
மன்னவபி ராமவே மா.

(க-து) வேம்பு மிகவும் சப்புடையதாயினும் அதனைப் பொருட் படுத் தாது வேம்பின்பட்டையை இடைவிடாமல் தின்றால் சரீரத்திலுள்ள விஷ ரோய்களெல்லாம் நீங்கும், தேகத்தில் தேசுண்டாவதோடு சரீரதிடனு முண்டாகும், விடாமல் தின்னத்தின்னை கைப்பு நீங்கி இனிமையாகவு மிருக்கும். அதுபோல, சஷ்டமான காரியமென்று விட்டுவிடாமல் செய்தவரின் சலப மும் நன்மையுமாகும். அப்படியே பிரஹ்மோபாசனையும் முதலில் சிரமமா கத் தோன்றினும் இடைவிடாது அப்பியசித்து வந்தால் எளிதாகும்.

(40) நீரிலே மூழ்குவோன் நிர்மலான் மாவாகான்
பூரணமா முத்தி பொருந்தானால்—ஆராயின்
நீர்க்கோழி யெப்போதும் நீரிலே மூழ்காதோ
மார்க்கயீ தன்றுவே மா.

(க-து) ஒருவன் புண்ணிய நதிகள் எனப்படும் கங்கை முதலியவற்றின் நீரிலே மூழ்குவதனால் பரிசுத்தனாக மாட்டான். முத்தியை யடையான். ஆராயுமிடத்து நீர்க்கோழி எப்பொழுதும் நீரில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்காதோ! அதனால் அது பரிசுத்தத் தன்மையையும் முத்தியையும் அடைவதாமோ.

(41) தன்னை யறிந்தானேல் தானே பிரமமார்
தன்னுடனு ளேமுத்தி தானிறைந்—தென்றுமுள
தன்னையறி யான்பிரமந் தானுவ தெப்படியோ
மன்னவபி ராமவே மா.

(க-து) ஒருவன் தனதெதார்த்த சொருபத்தை யறிவானாயின் அவன் பிரஹ்மசொருபியே யாகிறான். தன்னை யறியாதவன் பிரஹ்மசொருபனாவது முடியாது. முத்தியானது வெளியில் ஓரிடத்திலிருப்ப தல்ல. எப்பொழு தும் தனக்குள்ளேதானே நிறைந்திருக்கின்றது.

தன்னறிவு அப்புடன் சேர்ந்து விட்டால் அதனால் அடைய முடியாத எதுவும் அவனியில் கிடையாது.

(42) தானந்தா வென்றிரப்போன் தாணியிற் கீழ்மகளும்
தானந்தா வென்றிரவான் றுந்தேவன்—மானுவனே
தானந்தா னியாதான் தன்னியனா கானரோ
ஞானவபி ராமவே மா.

(க-து) எவன் பிறரிடஞ் சென்று தானந்தா வெனக் கேட்கின்றானோ அவன் நீசனாவான். அவ்வா நிரவாமல் சீவிப்போன் தேவனுக்குச் சமான் மாவான். தானமியாதவன் எப்போதும் கடைத்தேறமாட்டான்; அவன் தன்னியனுமாகான்.

(43) தானங் களிலன்ன தானமே மேலாகும்
கானங் களிற்சாம கானமே லாமே
தியானத்தி லேசிவத்தி யானமே மேலாம்
தயானவபி ராமவே மா.

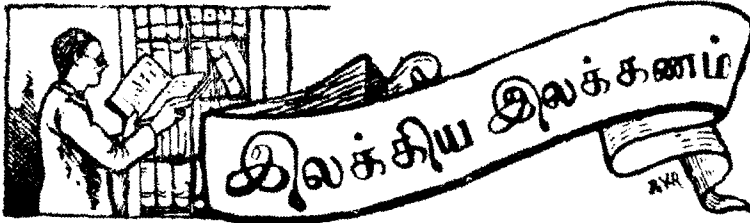
(க-து) தானங்களில் அன்னதானமே சிறந்தது. கானங்களில் சாம கானமே சிறந்தது. தியானங்களில் சிவத்தியானமே சிறந்தது.

(44) உதயத்திற் சூத்திரனே யுத்தமனா மாறென்
சதிசூத்தி ரத்தன்மை சத்தியமே யன்றோசொல்
தாய்சூத்தி ரச்சியார் தானெங்ஙன் பார்ப்பனன்
மாயமே யாகும்வே மா.

(க-து) பிரஹ்மணன் எல்லாரினும் உயர்குலத்தா னென்பர். அவன் பிறப்பில் சூத்திரனே யாகிறான். (உபநயனத்திற்குமுன் சூத்திரனேயாவான்) பிறப்பில் சூத்திரனாயிருப்பவன் எவ்வாறு உத்தமனாவான். அவன் தாய்க்கு (பிரஹ்மண ஸ்திரீக்கு) உபநயன மின்மையால் அவன் சூத்திர ஸ்திரீ யென் பதில் தடையென்ன? சூத்திர ஸ்திரீக்குப் பிறந்தவன் எவ்வாறு பிரஹ்மண னாவான். இவ்வாறு கூறுவதனைத் தும் உலகினரையேமாற்றும் மாய வார்த்தை களேயாகும்.

உங்களைத் தேடிவந்தால்

தமிழ் மக்களுக்கு ஆனந்தம் கொடுப்பதையே தன் முதற் பெருங் கடமையாகக் கொண்டுள்ள “ஆனந்த போதினி” உங்களைத் தேடிவந்தால் ஏதோ வழி தவறித் தெரியாமல் வந்துவிட்டதென்று நினைத்துவிடாதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கை கலத்தில் சிரத்தையுடனே உங்களைத் தேடி வருகிறது என்று நினையுங்கள். உங்கள் உதவி எல்லாம் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரே ரூபாய்தான்.

மொழிநூற் புலவரும் முதுமொழியும்

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி. ஏ. பி. எல்.)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பல ஐரோப்பிய அறிஞர் தமிழ் மொழியின் பல துறைகளையும் ஆராய்ந்து அறியத் தலைப்பட்டார்கள். மொழிநூல் முறையில் (Philology) தமிழ் மொழியை ஆராய்ந்து அதன் தனிப் பெருமையை உணர்த்தினர் சிலர். தமிழகத்தில் மூங்காலத்தில் வழங்கிய வட்டெழுத்தின் வரலாற்றையும் பிற்காலத் தமிழ் எழுத்தின் வரலாற்றையும் ஆராய்ந்து தமிழின் தொன்மையை விளக்கினர் சிலர். ஆழ்நெருத்திரை ஆழிவாய்ப்பட்ட பழந்தமிழ் நாட்டின் பரப்பையும் நிறப்பையும் ஆராய்ந்து அறிவித்தார் சிலர். கல்விலும் செம்பிலும் அமைந்த சாசனங்களைக் கற்றும், மண்ணுள் மூழ்கி மறைந்த பழம்பொருள்களை அகழ்ந்தெடுத்தும் தமிழகத்தின் பழைய வரலாற்றை அறியமுயன்றார் சிலர். தமிழ் மொழியிலமைந்த விழுமிய அறதூல்களை மேலை நாட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்த தலைவர்கள் சிலர்.

இவ்வறிஞர் வரலாற்றை அறிவதன் முன்னமே, அக்காலத்தில் தமிழ் இருந்த நிலையினை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். தொன்று தொட்டு இந்நாட்டில் வழங்கியதும் தமிழ் மொழியை ஆகிவிவன் தோற்றுவித்தான் என்று ஆன்றோர் கூறி மகிழ்ந்தார்கள். முத்தமிழ் முனிவராய் அகத்தியர், இறைவன் அருள்பெற்று மூன்று கவடாய் முனைத்தெழுந்த முதுமொழிக் கோர் விரிந்த இலக்கணம் அருளிப் போந்தார். அம்முனிவரது நன் மாண வராகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியனார், தொல்காப்பியம் என்னும் பெயரால் ஓர் நிறந்த இலக்கணம் செய்தருளினார். அகத்தியரும் தொல்காப்பியரும் தமிழ் மொழியில் எழுந்த காலத்து, ஆரிய மொழி பெரும்பாலும் பாரத நாட்டின் வடபால் அமைந்த நிலங்களிற் பரவி நின்றது. வடநாட்டில் வழங்கிய மொழியை வடமொழி யென்றும், தென் நாட்டில் வழங்கிய மொழியைத் தென்மொழி யென்றும், அழைத்தார்கள். வட மொழியையும் தென் மொழியையும் அக்காலத்து அறிஞர் இருவேறு தனிமொழிகளாகக் கருதினார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தென்மொழி போலவே வடமொழியும் தொன்மை சான்ற

கட்புண்டாக அன்பு மட்டும் போதாது. இலட்சிய ஒற்றுமையும் அவசியம்.

மொழியென்றும், செம்மைசான்ற மொழி யென்றும் கருதுவாராயினர். வட மொழியைப் பாணினி முனிவற்கு வகுத்தருளிய இறைவனே, தென் மொழியைக் குறுமுனிக்கு அறிவுறுத்தார் என்று கூறியமைந்தார்கள். தமிழ்மொழியில் ஒப்புயர்வற்ற நூலாய் வினங்கும் திருக்குறளைத் தமிழ் மறையென்றும், பொது மறையென்றும் போற்றினார்கள். இப்பொது மறையைப் புகழ்ப் போற்ற புலவரொருவர்,

“ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது
சீரி தெனவொன்றைச் செப்பரித்தால்—ஆரியம்
வேதமுடைத்து தமிழ்திரு வள்ளுவரை
ஒதுகுறட்பா உடைத்து.”

என்று புகழ்ந்துரைத்துப் போந்தார். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே என்று மற்றொரு புலவர் புகழ்ந்துரைத்தார். ஆகவே இருமொழியும் நிகர் என்னும் கொள்கையே சங்கத்துச் சான்றோர் கொள்கை என்பது இன்னோரன்ன மொழிகளால் இனிது விளங்கும். தமிழ் நாட்டிற் பரவிய சாக்கிய மதத்தையும் சமண மதத்தையும் வேறுபடுத்து மீண்டும் சிவசெறி பரப்பத் தோன்றிய சைவச் சான்றோரும், வைணவ செறியை நிறுத்திய ஆழ்வார்களும், ஆரியத்தையும் அருந்தமிழையும் வேற்றுமையின்றிப் போற்றுவாராயினர். பண்ணார்த் பைந்தமிழிற் பாமாலை பாடிய இப்பெரியார், “ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்” என்று இறைவனைப் போற்றும் முறையே இதற்குப் போதிய சான்றாகும்.

இருமொழியையும் நிகரென்று கருதிய இப்பெரியார் காலத்திற்குப் பின், வடமொழி தெய்வமொழியென்னும் கருத்து மெல்ல மெல்லத் தமிழ் காட்டில் றழைவதாயிற்று. வடமொழியில் அமைக்க இடிகாசங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. வான்மீக முனிவர் வடமொழியில் எழுதிய ஆதி காவியத் தைத் தமிழ் மொழியில் அமைக்கப் போந்த கல்வியிற் பெரிய கம்பர், “தேவபாடையின் இக்கதை செய்தவர்” என்று முதலில் செய்த முனிவரைப் புகழ்ந்துரைத்தார். வாங்கரும் பாதம் நான்கும் வருத்த வான்மீகியென்பான் தீங்கலி செலிகளாரத் தேவரும் பருகச் செய்தான் என்று வடமொழிக் கவிஞரை வாயாரப் புகழ்ந்துரைத்தார். வடமொழி தேவர் மொழியாதலால் விழுமிய மொழியென்றும், தமிழ்மொழி மக்கள் மொழியாதலால் தாழ்த்த மொழியென்றும் கருதும் முறை மெல்ல மெல்ல எழுந்தது. வடமொழியிலமைந்த புராண நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் புருத்தார் சிலர். வட நூல் முடிபுகளுக்கிணங்க வலிந்தும் கலிந்தும் தமிழ் நூல்களுக்கு உரை செய்யத் தலைப்பட்டார் சிலர். கன்னூல் செய்த பவணந்தியாரும், சின்னூல் செய்த குணவீரனாரும், வீரசோழிய மியற்றிய புத்தமித்திரனாரும் வடநூல் இலக்கணப் போக்கைத் தழுவி எழுதுவாராயினர். தமிழ் காட்டிலமைந்த ஊர்ப் பெயர், மலைப் பெயர்களையும் வடமொழியிற் பெயர்த்து வழங்கத் தலைப்பட்டார் பலர். இவ்வாறாக வடமொழி உயர்த்ததென்றும் தமிழ் மொழி தாழ்த்த

பெரியார் பேச்சு அறிவு தரும். பெரியோர் மெனனம் அன்பு பெருக்கும்.

தென்றம் கற்றாரும் கல்வாரும் கருதினமையால், தமிழ் என்னும் சொல்லே வட மொழியின் சிதைவென்னும் கொள்கை தமிழ் நாட்டிற் பரவலதாயிற்று. திராவிடம் என்னும் வடசொல்லே திராமிடம், திராமினம், திராமினம், தமிழ் ஆயிற்றென்று இலக்கண நூலோர் எடுத்துரைப்பாராயினர். தமிழ் இலக்கணம் வடமொழி இலக்கணத்தைத் தழுவி எழுந்ததே என்று பிரயோக விவேகம் கூறுவதாயிற்று. தமிழ் தனிமொழி யன்று என்றும், வடமொழி யே தமிழுக்குத் தாய்மொழி யென்றும் இலக்கணக் கொத்துரைத்த தேசிகர் எழுதுவாராயினர்.

“ஐந்தெழுத்தால் ஒரு பாடையும் உண்டென
அறையவும் காணுவர் அறிவுடையோரே
வடமொழி தமிழ்மொழி யெனாயிரு மொழியினும்
இலக்கணம் ஒன்றே என்றே எண்ணுக.”

என்று தமிழ் மொழியைத் தனிமொழி யென்று கருதும் கொள்கையைத் தேசிகர் இழித்துரைத்தார். பிரயோக விவேகமும் இலக்கணக் கொத்தும் பகினைமூலம் தாற்றாண்டில் எழுந்தனவாம்.

இத்தகைய கொள்கைகள் வேரூன்றி நின்ற தமிழ் நாட்டில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேல் நாட்டின் ஒளி வீசுவதாயிற்று. காலையில் எழும் கதிராவன்போல், காலுடுவெல் என்னும் மொழி நூற்புலவர் இந்நாட்டில் தோன்றினார். தென் தமிழ் நாடாய் திருநெல்வேலியலமைந்த இடையன் குடி யென்னும் சிற்றாரைத் தம் இருப்பிடமாகக்கொண்ட இவ்வறிஞர், உலக வழக்கினும் நூல் வழக்கினும் அமைந்த அருந்தமிழ் மொழியை ஆர்வமுறப் பயின்றார். இவ்வாறு காலுடுவெல் தமிழ் மொழியைக் கற்றுவருந் காலத்து மலையாள மொழியை ருந்தார்த்தார் என்னும் மேலை நாட்டறிஞர் மொழி நூல் முறையில் ஆராயத் தலைப்பட்டார். கர்னாடக நாட்டில் வழங்கிய கன்னட மொழியைக் கிட்டல் என்னும் கலைவாணர் கந்தத் தொடக்கினார். ஆந்திர மொழியின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்த கார்டுவெல்லாசிரியர், நாற்றிசையினின்றும் கல்லொளி வீசக் கண்டு மகிழ்ந்தார். தமிழோடு மிகுந்த னும் மொழிநூற் புலவர், மலையாள இலக்கணமும், மலையாள அகராதியும் எழு கலைவாணர் தாம் ஆராய்ந்தறிந்த உண்மைகளை அரிய கட்டுரைகளின் வாயி லாக வெளிப்படுத்தினார். ஆந்திர மொழியை ஐயங்கிரிபறக் கற்றுணர்ந்த ஆர்டன் என்னும் ஆசிரியர், தெலுக்கு மொழியின் இலக்கணம் தெரிவிப்பா ராயினர். இவ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக, கன்னடமும் களி தெலுக்கும் கவிந் மலையாளமும் தமிழ் மொழியோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய மொழிகள் என் பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குவதாயிற்று. இந்நான்கு சிறந்த மொழி களும் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளேயாயினும், அவற்றுள் மிகத்

தொன்மையும் செம்மையும் வாய்ந்த மொழி தமிழே என்பது ஆசிரியர் கால்டு வெல் உள்ளத்தில் தெள்ளிதின் விளங்கிற்று.

இவ்வாறு திராவிட மொழிகளின் ஒற்றுமை அறிந்த ஆசிரியர், உலகில் வழங்கும் மற்றைய செம்மொழிகளையும் பொதுவுற கோக்கிப் போந்தார். இவ் வுலகில் வழங்கும் மொழிகளை, மூன்று குடும்பங்களாக மாகஸ் முல்வர் என் னும் பேராசிரியர் முன்னரே வகுத்திருந்தார். ஆரியம், துரானியம், சிமிட்டி யம் என்னும் பெயர்கள் மூன்று குடும்பங்களுக்கும் முல்வரால் கொடுக்கப்பட் டன. இவ்வகையில், இலத்தீன் கிரீக், சமஸ்கிருதம் ஆதிக்மொழிகள் ஆரிய வகுப்பின்பாற்படும். துக்கேசியம், மங்கோலியம், துருக்கியம், பின்னியம் முதலிய மொழிகள் துரானிய வகையின்பாற்படும். அரேபியம், அரமேயம், ஈபிரேயம் முதலிய மொழிகள் சிமிட்டியவகையின்பாற்படும். இவ்வாறு மூன்று கிளையாய் முனைத்தெழுந்த முதுமொழிகளின் பாய்ச்சளை, ஆசிரியர் கால்டுவெல் ஆராய்ந்தபொழுது திராவிட மொழிகள் துரானிய மொழிகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இருக்கக் கண்டார். ஆரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளும் பல கூறுகளில் ஒத்திருப்பினும், அவற்றுள் அடிப்படை யான வேற்றுமை அமைந்திருக்கக் கண்டார். பாரத நாட்டில் வடமொழி யும் தென்மொழியும் கெடுங்காலமாக நெருங்கிப் பழகுவந்த பான்மையால் வடமொழியினின்றும் பல சொற்கள் தென்மொழியில் இடம் பெற்றாற்போல் தென்மொழியினின்றும் பல சொற்கள் வடமொழியில் வழங்குந் தன்மையை விளக்கிக் காட்டினார். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் விழு மிய நூலின் வாயிலாக ஆசிரியர் கால்டுவெல் இவ்வரிய உண்மைகளை வெளி யிட்டகாலத்து, மேற்கூறிய டாக்டர். குந்தார்த்தார் என்பவர், வடமொழியிற் காணப்படும் திராவிட அம்சங்கள், என்று ஒரு சிறந்த கட்டுரை வரைந்து வெளிப்படுத்தினார். டாக்டர் கிட்டல் என்னும் அறிஞரும், வடமொழி கிண்குளில் காணப்படும் திராவிட அம்சம், என்று ஒரு சிறந்த கட்டுரை எழுதிப்போந்தார். இவ்வாறு மூன்று அறிஞர் மூன்று திராவிட மொழிகளை முட்டாறுத்துக் கற்று, ஒரு முடிவிற்கு வந்த முறைமை அறிஞர் கருத்தைக் கவரவதாயிற்று.

வடமொழி அகராதியில் காணப்படும் சொற்கள் அனைத்தும் ஆரியச் சொற்களேயாம் என்று கருதும் கொள்கை மொழிநூல் முறைக்கு மாறுபட்ட நாகும் என்று இம்மூவரும் திண்ணமாய் எடுத்து மொழிந்தார்கள். ஆரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படாத சொற்களும், கூறுகளும், வடமொழியிற் காணப்படுமேயாயின், அச்சொற்களும் கூறுகளும் இந்நாட்டு மொழிகளினின்றும் வடமொழியிற் சென்று சேர்ந்திருக்கவேண் டும் என்று கால்டுவெல் ஆசிரியர் எடுத்துரைத்த காரணம் கற்றறிந்த மாந் தர் மனத்தில் பதிந்தது. ஒப்பிலக்கணமென்னும் நூலின் அனுபவத்தில், தென்மொழியினின்றும் வடமொழியிற் சென்று சேர்ந்தனவாகக் கருதக் கூடிய முப்பத்திரண்டு சொற்களை, ஆசிரியர் கால்டுவெல் மொழிநூல் முறை யில் ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார். இவ்வாராய்ச்சி மொழித் திறமுணரும் மாண வர்க்குப் பெரும்பயன் விளைவிப்பதாகும்.

வாய்மை வாய்ந்த வாலிபர் தம்புகழினும் பெரியோர் பக்கியையே பெரி தும் போற்றுவர்.

அறத்தில் ஆசையே உண்மைச் சதந்தாம். பிற ஆசைகளால் பிணிப் புண்டவனுக்குச் சதந்தாம் ஏது?

வேதாந்த ஐயவினாவும் விடையும்

(பண்டித. பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

வட ஆற்காடு ஜில்லா மேல்வாயில் கிராமத்திலுள்ள உபாத்தியாயர் திரு. ஏ. எஸ். காமம் ஐயங்கார் என்னும் கண்பரோருவர் வேதாந்த சம்பந்தமான சில கடைக்களை விடுத்து விடையளிக்குமாறு கேட்டிருக்கின்றார். அவர் எழுதிய கிருபத்தின் ஒரு பகுதியையும் அவ் வினாக்களையும் கண்டுக் காட்டுவாம்.

“தாங்கள் வைணவராயிருந்தும் ‘திருமழிசை ஆழ்வார்’ போல் அத்தைத மதத்தில் ஆழ்ந்து புகுந்தமையால் அம் மத சம்பந்தமான அடியிற்காணும் கண்டனங்களுக்குத் தக்க விடையைத் தாங்கள் அன்பன் தோரணையில் “ஆனந்த போதினி” யின் மூலமாய் பிரசுரிக்கும்படி செய்து அதன்மூலம் தங்கள் விரிவான விவரணைகளை வெளியிட்டாலும் சரி, அல்லது சொந்த கிருபத்தில் எனக்கு வெளியிட்டாலும் சரி மிக மகிழ்வுடன் வரவேற்றுக் கொள்ளுவேன்.”

கடாக்கள்

(1) ப்ரஹ்மம் கிருக்குணம் என்பது அத்தைத மதம். ஆனால் கருதிகளில் காணப்படும் இந்தப் பதத்திற்கு ப்ரகிருதியின் குணங்களால் தொடர்புபடாதது, ஹேய குணங்களற்றது, அனந்த கல்யாண குணங்களை யுடையது என்றே அர்த்தஞ் செய்யவேண்டும்.

(2) ‘ப்ரஹ்மம் மனோ வாக்கிற் கெட்டாதது’ என்ற அத்தைத கருதிக்கு ஜீவனுடைய மனஸால் அதைப் பூரணமாய் அறியமுடியாதது என்றும், மனுஷ்யனால் உபயோகிக்கப்படும் வாக்கால் அவரைப் பூரணமாய் வர்ணிக்கமுடியாதென்றமே தாற்பரியம்.

(8) ப்ரஹ்மம் இரண்டுவீத மென்றும் அபர ப்ரஹ்மம் அல்லது காரிய ப்ரஹ்மம் (ருபமுடையது விகாரமுடையது பரிச்சேத முடையது) என்றும், பாப்ரஹ்மம் அல்லது காரண ப்ரஹ்மம் (ருபமற்றது, விகாரமற்றது, அகண்டம்) என்றும் அத்தைதவிகளின் மதம். இந்த பேதம் கருதிகளால் ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. காரிய ப்ரஹ்மம் என்பது சதாநிதம் பிரம்மாவே. கிருஷ்டியின் ஆதியில் தோன்றும் ஹிரண்ய கர்ப்பமே.

(4) ப்ரஹ்மம் யாதொரு குணங்களற்றது என்பது அத்தைதக் கொள்கை. ஆனால், இது சேவலம் குனிய வாதமே, காஸ்திக மதமே. குணங்களற்ற தன்மையும் ஓர் குணமாகுமல்லவா? அப்படிச் குணங்க ளற்றிருந்தால்

ப்ரஹ்ம ஞான விஷயமாய் கோடானு கோடி கிரந்தங்க ளேற்பட்டிருப்பதும் மோக்ஷத்திற்கு ப்ரஹ்ம விசாரமே சாதனமென்பதும் பொய்யாகும்.

(5) ப்ரஹ்மம் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபம் என்றதற்கு அத்தைதவிகளின் விசித் திரமாய் அர்த்தஞ் செய்கிறார்கள். ‘ஸித்’ என்ற லக்ஷணம் வ்யாவஹாரிக, ப்ராதிபாலிக, பாரமார்த்திக மென்று மூவகைப்படுமென்றும், பார்ப்ரம்மமே பாரமார்த்திக ஸத்யம். ஸ்தூல ரூக்கும் காரண ப்ரபஞ்சம் யாவும் இந்திரியங் களால் அடையப்படும் வ்யாவஹாரிக ஸத்யமென்றும், மனஸால் கற்பிக்கப் பட்ட ப்ராதிபாலிக ஸத்யமென்றும் ஏற்படும். அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரத்தால் ஸ்நி வ்யாவஹாரிக ஸத்யம் நசிக்காது. ப்ரஹ்மத்துடன் ஐத்ய அனுபவத் தாலேயே இது அழியும். பொய்யாயும் கல்பிதமாயும் மாயையாயும் கயிற்றில் பரம்பைப்போலும் கிளிஞ்சலில் வெள்ளியைப்போலும் தோன்றும் ப்ராதிபாலிக ஸத்யத்திற்குக் காரணம் தூலாவியை, தத்வ ஞானத்தால் கயிறென்றும் கிளிஞ்சு வென்றும் நேசில் பார்ப்பதுபோல் இது அழிடம் என்பதும் அத்தைத சித்தாந்தம். ஆனால் இது கரியில்லை. கயிற்றில் தோன்றும் பாம்பு பிரமை கொண்டவனுடைய மனதில் தோன்றும் பொய்த்தோற்றமே. இதை எவ்வித சத்யமென்ற சொல்வதும் பொருந்தாது. ப்ரபஞ்சம் வ்யாவஹாரிக ஸத்யமென்றும் அபரோக்ஷ ஞானம் இதை அழிக்குமென்றும் சொல்வது கரியில்லை. இந்த விதமான சத்யமும் சத்யமில்லை. இந்த சாக்ஷாத்காரமும் பிரமாணத்தாலும் அனுபவத்தாலும் ஏற்பட்டதல்ல. இந்த ஞானத்தால் ஸத்யம் அழியும் என்பது முற்றிலும் பொருந்தாது. நமது இஷ்டப்படி இருட்டை ப்ரகாசமென்றும் ப்ரகாசத்தை இருட்டென்றும் சொல்வதால் அந்த வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபம் மாறுமா? ஒரு பதார்த்தம் ஸத்யமாயாவது அல்லது அஸத்யமாயாவது இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது ஸ்திதி இருக்க நியாயமில்லை. ஸத்யத்தினும் அசத்யத்தினும் படிசனும் ஏற்றத் தாழ்வுகளு மிருக்கமுடியாது.

(6) ப்ரம்மத்தைத் தவிர மற்ற யாவும் பொய்யென்றும் மித்தை யென்றும் அத்தைதவிகளின் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குப் பிரமாணமாய் வேத வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன வென்றால், அந்த வேதமே பொய்யாகிறது. இது ஒப்புக்கொள்ளத் தகாதது. பொய்யான சிஷ்யனுக்குண்டான பொய்யான அக்ஞானத்தை பொய்யான குரு பொய்யான வேத வாக்கியங்களால் போக்கி பொய்யான ஞானத்தை அனுக்ரமித்துப் பொய்யான பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துப் பொய்யான மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தார் என்றல்லவா ஏற்படும்? இதே ஸர்வ ஸூன்ய வாதம்.

(7) ப்ரஹ்மமும் அவிய்யையும் சேர்ந்து ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமென்பதும், குடம் மண்ணை மாறினதுபோல ப்ரஹ்மமே ப்ரபஞ்சமாய் மாறிற்றென்பதும் பரிணாம வாதம். இப்படியானால் காரணமும் காரியமும் ஒரே விதமான குணங்களை யுடைத்தா யிருக்கவேண்டும் அல்லவா? பிரம்மம் உபாதான காரணமா யிருந்தால் அதற்குள்ள சத்யகுணம் அதன் காரியமான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ஏற்படுகிறது.

(8) மாயை அல்லது அவிய்யை யென்பது பிரம்மத்தைத் தன்னிடத்தில் பிரதி பிம்பிக்கச் செய்து ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகிறது.

பெயரில் உள்ளது யாது? மல்விகை மலர்க்கு மாறு பெயரிட்டாலும் மணம் குன்றாது.

அன்பே அனைத்ததன். மனச்சான்றே மாண்புறு வழிகாட்டி.

அதனால் பிரதி பிம்பங்களுக்கு விகாரமுண்டாகுமே யொழிய மூலவஸ்துவிற்கு உண்டாகாது.

கானனீர் கிளிஞ்சல் வென்னி கந்தர்வ நகர்களுஞ்

வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முயலின்கோடு

பீனமார் தற்புமானில் பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யே.

ஞானம் மெய் என்பது விவர்த்தவாதம். இதை விசாரிப்போம். நித்திய சத்தமான வஸ்து எப்படி அசத்தமாகும்? அல்லது தோன்றும்? நித்யமுக்தமான வஸ்து எப்படி பத்தமாகும்? அல்லது தோன்றும்? மாயை காரணமென்றால் மாயையாவ தென்ன? அது ஞானத்தின் இல்லாமைமயல்ல; அபாவமல்ல. ஓர் இருக்கும் பதார்த்தமே (பாவரூபமே) பொய்யான ஞானம் (அக் ஞானம்) பிரமை என்று சொல்லப்படுகிறது. அது அனாதியான வஸ்துவென்றும் பாவரூபமென்றும் சொன்னால் அது ஸத்தா? அஸத்தா? சுத்தானால் அக்வைதம் நசிக்கிறது. அசத்தானால் பாவரூபமல்ல. இது ஸதஸத் என்றும் இரண்டும் கலந்ததென்றும் அநிர்வசனீயம் (இன்னதென்றும் சொல்லமுடியாதது) என்றும் வர்ணிக்கிறார்கள். வியவஹாரிக ஸத்யம் அய்யவயால் உண்டாகிறதென்றால் ஓர் அவித்யைக்கு வேரூர் அவித்யை காரணமாகிறது. மேலும் அவித்யை பாவரூபமானால் ஞானத்தாலாவது ஆதம் சாக்ஷாத் கார்த்தாலாவது எப்படி அழியும்? ஞானம் இல்லாததே அக் ஞானம். ஞானம் அக் ஞானத்தை அழிக்கும். அக் ஞானம் நசித்தால் ஞானம் விளங்குகிறது. ஆனால் இவ்விரண்டும் பாவரூபங்களானால் ஒன்றை யொன்று அழிக்கமுடியாது. ஒரே தேசத்திலும் இரண்டும் விளங்கினாலொழிய இப்படிச் சொல்ல முடியாது. இதை இப்படியிருப்பதால் அத்வைதிகள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். மேலும் அவித்யை இப்படி ஏன் செய்யவேண்டும்? பிரம்மஸ்வரூபமான ஜீவன் கிஞ்சித்தஞ்ஞையும் நானாபாவநியுடையவனையும் ஏன் இருக்கவேண்டும்? பிரம்மம் விகாரமுண்டா? விகாரமற்றதால் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான கீதித் த காரணங்களாய் எப்படியிருக்க முடியும்? இப்படி பரிணாமவாதம் பிரயோஜன மற்றதென்று ஏற்பட்டது. விவர்த்தவாதத்தில் பிரபஞ்சம் தனியாய் ஸத்யமாய்த் தோன்றவும் ப்ரமையென்றும் ஸ்வப்னமென்றும் சொல்லப்பட்டால் ஸ்வப்னத்தைக் காண்கிறவன் யார்? ஏன் காணவேண்டும்?"

(இவ்வினா இன்னும் தொடர்கின்ற தெனினும் கையெழுத்து விளங்காமையால் விடப்பட்டது. நண்பர் வினக்கமாக வரைந்தனுப்பின் பின்னர் வெளியிடப்படும்.)

நண்பர் இவ்வினாக்களைக் கண்டனமென்னும் பத்தாற் குறித்துள்ளார் கண்டனத்திற்கு மறுப்பெழுதும் முறை வேறு; ஐயவினாவிற்கு விடையிறுக்கும் முறை வேறு. ஆயினும் அன்பன் தோரணையில் அறிவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன் எனவும் எழுதியிருந்தலால் இருமுறையையும் தழுவி விடையிறுப்பாம். அன்றியும்,

இசை யுணர்ச்சி இல்லாதவனும், இன்னிசையால் இருதயம் இனகாதவனும் துரோகம் தந்திரம் திருட்டு முதலியன செய்யத் தகுந்தவர்.

அவர் "தாங்கள் வைணவராயிருந்தும் திருமழிசை ஆழ்வார்போல் அத்வைத மதத்தில் ஆழ்ந்து புருந்தமையால்" எனக்குறித்துள்ளார். இதில் வைணவர் என்னுஞ் சொற்குப் பொருள் இன்னதென நண்பர் நன்குணர்ந்தாரில்லைபோலும். என்னை? விஷ்ணு சம்பந்தமுடையோர் வைணவர் எனப்படுவர் என்பது வெள்ளிடைமலை. விஷ்ணு சப்தமோ வியாபகம் என்னும் பொருளது. அந்த வியாபகப் பொருளையே யாவரும் வழிபடுவோராயிருந்தலின் யாவரும் வைஷ்ணவரே யாவர். எனவே, யாமும் என்றும் வைஷ்ணவரே என்பதை அறிவிக்க விரும்புகின்றேன். நிற்க,

"திருமழிசை ஆழ்வார்போல் அத்வைதத்தில் ஆழ்ந்து புருந்தமையால்" என்கிறார். எனவே, திருமழிசை ஆழ்வார் அத்வைதியென்று இவரே ஒப்புக்கொண்டவராகின்றார். ஆகவே, அத்திருமழிசை யாழ்வாரை வழிபடும் இவரும் அத்வைதியே யாகிறார். எனவே அத்வைதமத கண்டனம் இவர்தம் மத கண்டனமே யாகிறது. இக்கண்டனத்தை இவரினத்தாரையே வினவியிருக்கலாமல்லவா? எது எவ்வாறாயினும் எமக்கு விடுத்த கடாவிற்கு விடை விடுத்தல் நமது கடமை யாகலின் இனி அவற்றை விடுப்பாம்.

—:(o):—

வக்கீல்:—"குற்றம் நிகழ்ந்தநாளில் நீ ஊரில் ஆஜர் இல்லை என்று ரஜஸ்செய்தால் உன் கேஸைத் தள்ளியிடுவார்கள். குற்றம் நடந்த நாளில் உன்னை யாராவது பார்த்தார்களா?"

குற்றவாளி:—"அதிகுஷ்டவசத்தால் குற்றம் நடந்தபோது என்னை யாரும் பார்க்கவில்லை.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஷிக்கீன்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

வாழ்வாகிய வஸ்திரத்தில் எப்பொழுதும் இருவகைதால் இருக்கும். கண்மை தீமையே அது.

கடவுள்—கந்தழி.

(பண்டித. இராமகப்பிரமணிய நாவலர்.)

அனந்தர் போதினியின் ஐப்பசித்திங்கன் வெளி யீட்டில் பதிப்பிக்கப்பட்ட “தமிழர் கடவுட் கொள்கை” என்னும் எட்டுரைகையக் கண்ணுற்ற அன்பர் சிலர், “தமிழர்க்குக் கடவுட் கொள்கை யுண்டென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு யாதானு முனதா? தமிழருடைய கடனின் பெயர் யாது? கடவுளை அன்னார் எம் முறையில் வழி பட்டனர்? தமிழர் தனிக்கடவுட் கொள்கை உடையரா? ஆரியர் குடியேற்றத்தின் முன்னர்த் தமிழர்க்குக்கடவுள் கம்பிக்கை இருந்த துண்டோ?” என்றின்னோரன்ன வினாக்களை எம் மாட்டுவினவலாயினர். அன்னார்க்கு எமது சிற்றறிவைக் கொண்டு இறுக்கத்தக்க விடையாது யின்றேனும், தொல்லை இலக்கியங்களிலும் இலக்கணங்களிலும் கண்ட உண்மைகளை யாம் அறிந்தவாற்றான் அறைய நன்முத் துணிந்தனம்.

உலகம் காடோடும் ஒழுக்கிலும் வழக்கிலும் மாறுபட்டும் வேறுபட்டும் வருவதைக் கூர்ந்துணர்ந்த முதுக்குறையார், பன்னெடுகாட்டு முன்னர்ப் பார்த்தோரும் கண்டி. இவன் வாழ்ந்தவந்த தமிழருடைய ஒழுக்க வழக்க வரலாற்றை அளவிட்டுக் கட்டுரைத்தல் இயலாததொன்று என்பதைச் செவ்வியின் உடல் படுவர். தருவாசர், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் போன்ற முனிவரும் ஈண்டின்மையான், இக்காலத்து முக்கால ஷணர்ச்சி வாயிலாக உணர்ந்த கோடலும் அரிதே யன்றோ? ஆகலான், நம்மனோர்க்கு, ஒருவாற்றான் பண்டைத்தமிழர் கொள்கையை நிறுவுதற்குத் தொன்னூல்களே துணைக் கருவிகளாம் என்பதைத் தென்னத் தெளிந்ததொன்று. தொன்னூற் கடலுட் புக்காடி எழுசுருக்குப் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் எழுதற்கு இடமுதலும் ஒருவர் ஒருவரைப் பல்வகையானும் மாறுகோடலும் இயல்வனவே. அஃது எதுபோலுமெனின், கடலுட் புக்கார் பலருள்ளும் சிலர் முத்த மனலும் கண்டலும், சிலர் மணலே காண்டலும், சிலர் ஆண்டுள்ள உயிரும் கவமணியும் சேறும் காண்டலும், சிலர் அனக்கரின் ஆழமணலிட்டுக் காண்டலும் சிலர் நீரையன்றிப் பிறிதெதுவும் காணாமையும், சிலர் பல காணினும் உலகக் கொள்கையையும் போல வென்க. இங்ஙனமாக அத்தகையார், யாண்கண்டார் இயல்பையே போலக், கடலுள் முத்தே உள்ளது மணலே உள்ளது, சேறே உள்ளது, முத்த முதலியன உள்ளன, பலவுள்ளன அவை துணித்த உணரற் பாலவல்ல என்றிங்ஙனம் கருத்து வேறுபட்டுக் கழறலும் இயல்பேயாம். ஊற் கடற் பெற்றியும் அதுனுட்புக்கார் பெற்றியும் இதுவே எனக் கொள்க.

குற்றமான காரியம் செய்யக் கூசவேண்டியது அவசியமே; ஆனால் பிறர் குறை உறுவரோ என்று அளவு கடந்த ஜாக்கிரதை அமைத்துக் கொள்பவன் அன்புடையவனாக இருக்கலாம். உயர்த்தோனாக மட்டும் இருக்க முடியாது.

தமிழர் ஆவார் தமிழ்நாட்டை உடையார், தமிழ்மொழியை யுடையார் என்னும் இருபொருளையும் ஏற்கும். ஆகவே வடநாட்டுக்கு முரிய ரெனப் படும் ஆரியரும் தமிழரும் தம்முள் வேறுவர் என்பது பெறப்படும். அற்றன்; ஆரியர் என்பார் உயர்த்தார். என்றும் ஆரியர் என்னுமொழி ஐயர் என மரீதியுதென்றும் அதனோடு தமிழ்நாட்டுக் குடியேறிய பார்ப்பார்க்கு ஐயர் என்னும் பெயர் வழங்கிற்று என்றும் தமிழர் ஆவார் கீழ் மக்கள் என்றும் கிளக்குவர் உளரோல்; அற்றன்;—ஆரியராவார் கீழ்மக்கள் (மிலேச்சர்) என்றும் ஆரியம் என்னும் வடமொழி அவர்க்கு உரித்து அன்று பொதுவென்றும் அது வடமொழி எனப் படுமேனும் அப்பெயர் பிற்படத் தோன்றியது. தமிழே நாவலத்திவு முழுவதும் பரவியிருந்தது என்றும், தமிழர் என்னுஞ் சொற்கு இனியர் என்று பொருளென்றும் இசைத்து மறுப்பாரு முன ராகலான், அவ்விருவர் கூற்றும் ஈண்டைக்கு வேண்டா. ஒழுக்க வழக்கங்களில் தமிழரும் ஆரியரும் சிலச் சில வேறுபாட்டை உடையவரென்பதும் அவர்கள் கால அடைவில் தம்முள் ஒருவர் ஒருவரிடத்து நின்று சிற்சில கொள்கைகளையும் ஒழுக்கங்களையும் கற்றுப் பயின்று வந்தனரென்பதும் தொன்னூ லுணர்ந்தார் உன்னி உணரற் பாலவே. அங்ஙனம் பயின்ற வற்றன் தமிழர் ஆரியரிடத்து நின்று கற்றுக்கொண்டனவாய் முக்கடவுள் வழி பாடும் கெருப்பு, வாயு என்றின்னோரன்னவற்றை கடவுளாக் கோடலும், மணலினைச் சடங்கு முதலியவம் சிறந்தன. சிவன், பிரமர், விஷ்ணு என்னும் கடவுட் பெயர்களும், விசுவாசர் சுப்பிரமணியன் இர்திரன் முதலிய கடவுட் பெயர்களும் பார்வதி, இலக்குமி, சாகவதி முதலிய பெண்பார் பெயர்களும் வடமொழியாக இருத்தலானும் அவற்றுக்குத் தமிழ்ப்பெயர்களாக முதல், திருமால், நான்முகன், முன்னேன், முருகன் முதலியவம், முதல்வி, திரு, காமகன் முதலியவம் பின்னர் வந்தனவே எனத் துணிதற்கு இடமுனதாகலானும், அக்கடவுளரை ஆரியரிடத்து நின்று தமிழர் வழிபடக் கற்றுக்கொண்டன ரென்பது சாலும். கெருப்பு, வாயு இன்னோரன்னவற்றை உபசிடதங்களுள் ஆரியர் கடவுளராகக்காட்டிப் போந்தன ராகலானும் தமிழர் மணலினை கிகழ்ச்சிக் கண் திவலஞ் செய்தலானும் திருவிளக்குக்கு மகளிர் வழிபாடு செய்தலானும் வாயுதேவன் மகன் எனப்படும் மாருதியை வணங்கும் கொட்பானும் பிறவாற்றானும் கெருப்பு வாயு முதலியவற்றையும் தமிழர் ஆரியரிடத்து நின்று வழிபடக் கற்கலாயினர் என்பது அமைமும். கிலத்தைப் “பூமிதேவி” என வணங்கலும் உள தென்பதை உணரார் யாவர்? மணலினை கிகழ்ச்சிக்கு இற்றை காளிலும் தமிழ்மக்கள் பார்ப்பாரை அழைத்துச் சடங்கு கிகழ்த்துவித்தலும், மத்திரம் ஒதுவித்தலும், நாமும் அம்மத்திர மொழிகளைக் கூறிக்கொள்ளலும், பார்ப்பார் கூறியவாறே அப்போழ்த்துப் பிழவற்றையும் செய்தலும் பார்ப்பார்க்கு கூறலும் உளவாகலின் மணலினைச் சடங்குகளையும் தமிழர் ஆரியர் மாட்டு கின்றும் பயின்றனர்.

“சாலி யொருமீன் நகையாளைக் கோவலன்—மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத் திவலஞ் செய்து”

என்றின்னோ ரன்ன எடுத்துக்காட்டுக்கள் கடைச் சங்கக் காலத்தும் பார்ப்பார் தமிழ்மக்கட்கு மணலினைச் சடங்கு கிகழ்த்தி வந்தனர் என்பதை

ஆகைனை அடக்க முடியாத ஆன்மகதந்தரம் அழிவு அளிக்கும்.

வினக்குகின்றன. அதற்கு முன்னர் இன்றோசனின், இடைச் சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் ஞானாய ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப்பியத் துள்ளும் மேற்காட்டிய தெய்வவழி பாடும் கண்ணுறையும் சுட்டப்பட்டுள்ளதாகலான், தொல்காப்பியர் காலத்திலும் அவை உளவாயின என்பது உணரப்படும். தொல்காப்பிய முதலாழிக்காலத்தின் கடைக்கண்ணது என்பர் கச்சி ஞார்க்கினியர்.

இனி மேற்கூறிப்போர்தவற்றுக்கு இயன்றவரை சில எடுத்துக் காட்டுக்களைத் தருதும்:—

“மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதமெய்த லெனச்
சொல்லிய முறையாற் செல்லவும் படுமே”

(தொல். பொ. அகத். 5.)

மாயோன், சேயோன், வேந்தன், என்பார் முறையே திருமாலும் முருகனும், இந்திரனு மென்க.

இச் சூத்திரத்தான் தமிழர் நிலத்தை முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், கெய்த லென நான்காகப் பகுத்திருந்தனர் என்பதும் அவற்றுக்கு முறையே திருமாலும், முருகனும், இந்திரனும், வருணனும் கடவுளர் எனச் சுருகினர் என்பதும் பெறப்படுகின்றன. இங்ஙனம் நிலத்-த நான்காகப் பகுத்த பெருமை தமிழர்க்கே உரித்து. என்னை? ஆரியத்துள் பொருளிலக்கண மின்றாகலான். தமிழர் அங்ஙனம் நிலத்தைப் பகுத்த பின்னர் ஆரியர் அந்நிலத்தினும் தம் கடவுளரை நிறுவவேண்டிப் பிற்காலத் தமிழர்க்கு மாயோன் முதலிய கடவுளரை எடுத்து இயம்பினர் என்பதும் துணியப்படும். என்னை? அவை தமிழர்க்குரிய தெய்வமாகக் கோடற்கு எடுத்துக் காட்டு இன்றாகலானும் வடமொழி நூல்கள் தென்னத்தெனிய அவற்றை ஆரியர் கடவுளர்க்குக் கூறுகின்றமையானும் என்க. இதனால் ஆரியர் தொல்காப்பியருக்கு முன்னரே தமிழ்காட்டுக் குடியேறினாரென்பதும், இலக்கணக் கூறவந்த ஆசிரியர் வழக்கினுட் சிலவற்றை ஒழித்துக் கூறுதல் முறைமை யன்றாகலான் தொல்காப்பியரும் அவரது காலத்துத் தமிழ்காட்டு வழக்கை யுணர்ந்து இலக்கணஞ் செய்தார் என்பதும் போதரும். தொல்காப்பியர் ஆரியரென்றும் அவர் ஆரியர் சார்பினின்றும் தமிழர்க்கு இல்லாத புணர்த்தாரென்று சிலரும், பிற்காலத்துத் தொல்காப்பியர் சொல்லாத பல இடைச் செருகப்பட்டன என்று சிலரும் செப்புதல் பேணத் தக்கன வல்ல. என்னை? செடுங்காலம் வழங்குவரும் இலக்கண நூலுட் பிறபுத்தின், பிறரால் அறியப்படும் என்பது ஒருநிலை. சின்னஞ் வழக்கின்றி யிருக்கும் நூலினசுத்தாயின், அது செய்யப்படுமென்று ஒரு போழ்து நினைக்கினும் ஆம். தொல்காப்பியம் இடை கடைச்சங்கக் காலத்தும் அதன் பின்னரும்

செய்ய வேண்டியதை அறிவதுபோல் செய்வதும் எனியதானால், வறிஞர் குடிசைகளும் மன்னர் மாளிகைகளாய் விடாவோ. வேடிக்கையார்.

பெறவுமணிபோற் பேணப்படுதலின் அக்கூற்றுப் பொருத்தா தென்க. இக் காலத்துத் தொல்காப்பியத்துப் பிறவற்றைச் சிலர் இடைச்செருகின் என்பதும் அச் செருகல்? அதுபோல மன்றே அக்காலத்தும்? அன்றி இடைச் செருகின்றேல். அச்சுப்பொறி முதலியன அக்காலத்துள்ள தொல்காப்பியச் சுவடிகளிலெல்லாம் செருகல் செய்தல் இயலாத தொன்றே யன்றோ? அங்ஙனமாகவே, சுவடிகளில் சில சூத்திரங்கள் மிகுத்தும் குறைத்தும், மாறு பட்டும் வேறுபட்டும், தழுவிடும் வழுவியும் இருக்க வேண்டுமே. அன்றியும் உரையாசிரியர் பாடபேதம் கொண்டனரேயன்றி இடைச்செருகல் உண்டென்று உரைத்தாரிலரே! ஆகலானும் அக்கூற்று வற்றிற்று. கிற்க; எனவே, ஆராய்வு, சேயோன் முதலிய கடவுளரைத் தமிழர் தொல்காப்பியர் காலத் தொட்டே வழிபட்டு வந்தன ரென்பது அமையுமென்க. ஆகலான், ஒரு காலத்துத் தமிழர் ஆரியர்க்குச் சிறப்புக் கொடுத்துப் போந்தன ரென்பதும்,—தீதிற்கேனும் நன்மைக்கேனும் அவ்விரண்டற் கேனுமாகு—அவரைத் தமிழர் ஒருவாற்றாற் பின்பற்றி வாழ்ந்தனர் என்பதும் கைக்கனி என்னக் காட்சி தருகின்றன.

நிலப் பகுப்பில் கடவுளரை ஏற்றிவைத்த ஆரிய மக்கள் கருப் பொருளினும் தெய்வத்தை ஏற்றிவைத்தன ரென்பதும்

“தெய்வமுணுவே மாமரம் புட்பறை

செய்தியாழின்புகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கருவெனமொழிப்.” (தொல்-பொ-அகத்-18.)

என்னும் சூத்திரத்தினால் விளங்கும். ஈண்டுத் தெய்வத்தை முன்னிறீதியுந் துஉம் கண்டு கொள்க. இலக்கணம் இலக்கியத்தினின்றும் உலக வழக்கினின்றும் அரும்புதலானும், தொல்காப்பியத்துச் சிறப்புப்பாபிராதன்,

“வடவேங்கடர் தென்குமரி ஆயிடைத்

தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து.”

எனவும் சொல்லப்பட்டதாகலானும் இன்றோன்ன கொள்கைகள் அக்காலத்து வழக்கில் இருந்தன என்பது புலப்படும். தொல்காப்பியர்க்குப் பின்னர் பொருளிலக்கணம் செய்தாரும் அவரையே பின்பற்றினாரன்றிக் காலத்திற்கேற்ப நூல் செய்தாரிலர். “இறந்தது விலக்கல்” என்னும் உத்தியால் அவ்வக்காலத்து நிகழாததனை விலக்காதுவிடின் இலக்கணம் கொண்டு விழுபயன் பெறலாகாது.

“ஆரணம் குயர்த்தோரல்லோர் புன்விலம்

கூர்நீர் பூமா முணுப்பறை யாழ்ப்பன்

டொழிலெனக் கருவீ ரொழுவகைத்தாகும்.”

(அகப்பொருள் விளக்கம். 19.)

என நாத்விராசு நம்பியும் தொல்காப்பியரைத் தழுவிச் சூத்திரஞ் செய்துள்ளதாகலான். யாழும் பண்ணும் இக்காலத்து யாண்டைய? ஆயினும், பொரு

பரிபூரணமே தேவரை அனக்கும் கோல். பரிபூரணத்தில் பற்றே மனிதரை அனக்கும் கோல்.

விவக்கணம் எக்காலத்த மொருபான்மைத்தே, வேறுபடா தென்பார் சில்
லோர் என்பது மீண்டே உணர்சு. ஆணங்கு என்றது தெய்வத்தை. நன்
மும் தெய்வம் முன்னர் காட்டப்பட்டது.

“அங்கண்வானத் தகடூர்த்த திரிதரும்
திங்கட்கடவு டிரித்துநீ பெயர்த்தரின்.”

என்பது உடன்போய தன் மகளைப் பெயர்த்த மீனத் தாய் தெய்வத்தை
கோக்கிக் கூறியது.

இனி, கிமித்தம், வெறியாட்டு, பலி, அரசனைத் தெய்வத் தொடுபடுத்துக்
கூறல், கல் கெடுதல், வாழ்த்துதல் முதலியவற்றின் கண்ணும் தமிழ் மக்
கன் பார்ப்பார் தெய்வங்களையே உணங்கொண்டனர் என்பதும் சீழ்க் குறிப்
பிடுபவற்றான் அறியற்பால.

“தன்னு மவனுமவனஞ் சுட்டி
மன்னு நீமித்தந் மொழிப்பொரு டெய்வம்
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றின்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ.....யவ்வழியுரிய.”
(தொ-பொ-அகத். 36.)

“பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன.”
(பாலைக்கலி.)

“நானன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப.”
(புறம். 24.)

“புள்ளும் பொழுதும் பழித்தலல்லதை
உள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியலர்.”
(புறம். 204.)

“பச்சுள் பெய்த பைந்தினை வல்செ, பொலம்புனை கலத்திற் றருருவன்மாதோ,
வெஞ்சின விறல்வேல் விடையோ டஞ்சி, லோதியை வரக்கரைந்தீமே.”
(ஐங்குறு. 391.)

இவற்றான் பல்லிசொற் பாங்குணர்நல், பொழுததரும் பெற்றி, புந்தரும்
பான்மை, கொடிக்குறி (காக்கை கரைநிலைக் குறியாக உணர்நல்) இவற்றைத்
தமிழர் கம்பி வாழ்த்தனர் என்பது தெரிகின்றது. இன்னும்,

குற்றவாளியைக் கண்டிக்கவேண்டாம். குற்றத்தை மட்டுமே கண்டிக்க
வேண்டும். கண்டிப்பதோடு அமைபது கருணையும் காட்டவேண்டும். ஒரு
கால் எவ்வளவு குற்றவாளி யானாலும் என்றேனும் நீதிசெறி புருதல் நிச்சய
மாகவின்.

“படையிஞ் சாவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செவ்வே புடைகெட
ஞற்றினுகிய வேயே,
(தொல். பொ. புறத். 3.)

என்பதனால் அரசர்பானின்று பிறவரசருடைய நிரை கோடற் கண்ணும் நிரை
மீட்டற் கண்ணும் கிமித்தம் ஆய்தலும் கொங்க பாக்கத்து விரிச்சி என்ப
தற்கு, “நிரை கோடற்கு எழுந்தோர் போந்துவிட்ட பாக்கத்துக் கஞ்ஞவின்
கல்வாய்ப்புட் கேட்டலும் நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் இடைப்புலத்துப் புறம்
போந்தோர் கூறியவற்றை வாய்ப்புன்னாகக் கேட்டலும்” என உரை கூறவர்.
எனவே புண்ணு கிமித்தமாகக் கோடலும் பிறர் வாய்ச் சொற்களை கிமித்தமா
கக் கோடலு முண்டென்பது பட்டது.

“ஓடா உடல் வேந்தடுக்கிய உன்ன நிலை”
(தொல். பொ. அறத். 5.)

என்பதனால் உன்னமரத்தை கீரர் தம் வெற்றிக்கு அறிகுறியாக கிமித்தமாகக்
கொள்வது முனது என்பது போத்தது. உன்ன நிலையாவது:—

“வேந்தன் கருத்தானன்றி அவன் மறவன் வேந்தற்கு நீ வெற்றி கொடுத்
தால் யான் கினக்கு இன்னது செய்வல் எனப் பாவுதலும், எம் வேந்தற்கு
ஆக்க முனதெனின் அக்கோடு பொதுளுக எனவும் பகை வேந்தற்குக் கேடு
உனதெனில் அக்கோடு படுவதாக என கிமித்தம் கோடலும் என இருவகைத்
தெய்வத் தன்மை”
(சச்சினர்க்கினியர்)

“முன்னம் குழையவுக் கோடெல் மொய்தனிரீன்
முன்னம் குழையாவீத் தோங்குவாய்—மன்னரைக்
கொன்றுகொன் கொள்ளும் கொல்யானை வேந்தனை
வென்றுகொன் கொள்ளுமேல் வேந்து”
(சச்சினர்க்கினியர் காட்டிய பாட்டு)

என்பதனால் உன்னநிலை யறிசு.

இவையெல்லாம் தெய்வத்தை நேர்முகமாக வழிபட்டதாகக் காட்டிற்றில்
வேளும் தெய்வஞ் சுட்டி நிறுவுதலின் தெய்வம் கொண்கையை ததலிற்றென்
பது துளித்து உணரப்படும். அன்றியும், “இருவகைத் தெய்வத்தன்மை”
என சச்சினர்க்கினியர் கூறுவது உங்கண்டுக்கொள்சு. இங்கிமித்தங்கன் யாதானு
மொரு கடவுட் பெயர் சுட்டிவாராமையானும் புட்கேட்டல் பாக்கத்து விரிச்சி
என்பன முதலியன தனித் தமிழ்ச் சொற்களாகலானும் பண்டைத் தமிழ்
முருடைய வழக்கு எனக் கோடற்கு இடமுண்டு. தமிழர் ஆசிரியர் வகு
முன்னர்த் தமக்கென ஒரு கடவுட்கு இயற்பெயர் சார்த்தி வழக்கு வழக்க
முடையா கல்வர் என்பது ஒருவாற்றான் மேல்போதது கூறுமாற்றான்
உணர்ந்து கொள்சு.

அயலார்க்கு கண்மை செய்யும் பொழுதுதான் ஆண்டவனை ஸ்துதிப்ப
தாகக் கூறமுடியும்.

காளிதாசன்.

(ச. ஜி. மலையப்பன்.)

வடமொழி யன்னையின் செல்வப் புதல்வனும் மஹாகவி காளிதாச னைப்பற்றி ஓர் கதையுண்டு. அது வருமாறு:—ஓர் மன்னன் மகன் பற்பல சிலைகளையும் பருவத்திலேயே கற்றுக் கன்னிமாட மெய்தியிருந் தான். தனக்குவந்த நாயகனாகக் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவனையே மணப்ப தென்றும் அவனும் தன்னாலேயே பரிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உறுதி கொண்டான். அப்படியே அவன் தனது பிதாவின் சமஸ்தானத்திலுள்ள சகல பண்டிதர்களையும் மந்திரிகள் மூலமாய் வரவழைத்துப் பரிகரித்தான். அவர்கள், அவளிடம் தோல்வியுற்றமையால் மற்றைய மன்னரது புலவர்களை யும் வரவழைத்தான். அவர்களும் அவளிடம் தோல்வியுற, மந்திரிகள் மனம் கொந்தனர். “அம்மையே! இனி உலகில் வேறு பண்டிதரும் உண்டோ? இருந்தாரானவரும் வருந்திச் சென்றனர். ஆதலி னிவருகொருவனே யுண் டால் மணக்கத் தக்கவன்” என வணக்கமாகக் கூறினர். இந்நன்மொழிக் குச் செவியாய்க்காத நங்கை, மற்றுமுள்ள கற்றவரைக் கொணர்வெனக், கட்ட னையிட்டான். தாங்கள் கூறியதைக் கேட்காமல் தங்களுக்குக் கட்டளை யிட்டதைக் கேட்ட மந்திரிகள், சினத்தியிற்பட்டு, இவளது கருவத்திற்கேற்ற கணவன் கயவனே என முடிவு செய்து மருகன் தேடப் புறப்பட்டனர். சிறிது தூரம் சென்றதும், ஓர் இடையன் பல ஆடுகளை மேயவிட்டு, அவைகட் குத் தழை கொய்வான் வேண்டி மாமேறி, துணிமரத்தே தங்கி, அடி மரத்தை வெட்டுவதைக் கண்டனர். கண்டதும் களிப்பெய்தி, இவனே யந்நங் கைக் குரியவன் என முடிவுசெய்து, அவனுக்கு நறுமணச் சார்தொடு நன்னீ ராட்டிப் புத்துடை யணிவித்து, நீ இப்பொழு தாசநங்கையை அடையப் போகிறாய், ஆங்கவளுன்னைப் பலவாறு வினவுவான், ஒன்றுக்கும் விடை யளிக்காதே. ஏதாவது பேசினுன்னைக் கொன்றுவிடுவோம் எனக் கூறி சிலி கையிலேற்றுவித்துத் தாமே யதைத் தாங்கிச் சென்றனர். அரசினங்குமரியை யடைந்ததும், “அம்மையே! இவர், சாதாரண மனிதர்களுக்குப் பதில் உறு வதே கிடையாது” என்றனர். மந்திரிமார் சிலிகை தூக்கிவந்ததையும், அவ ரது வாய்பேசாமையையும் திடகாத்திரத்தையும், உற்று நோக்கிப் பெரிய புலவ ரென மதித்து மாலையிட்டான். இடையனோ, தன்னைப் பலிகொடுக்கவே மாலு ருட்டுகிறானென மதித்துள்ளம் புழுங்கினான். அன்று பகல் சிலிகையில் வந்த களைப்பால் ஓர் புறமடைந்து நன்றாக ஐறங்கினான். இரவு மன்னவன் மகன் படுக்கையுள்ளடைந்து அவனுக்குத் தாம்பூலம் தூங்கும்பொழுதே யருத் தினான். அதுவரை தூங்கிய மணமகன், அதுபோது விழிப்புற்று, “அட, ஆடே! புழுக்கையிடுதற்குப் புற்றரை யிருக்க வாயிலா இவ்வது! செல்லெனக்

அறிஞர்க்கு அநேகமாக அனைத்தும் நகையாடற்கு உரியதே; ஆனால் சான்றோர் நகையாடுதல் அரிது.

கடிந்தான். அதகேட்டு நங்கை பெரிதும் சந்தேகித்து நீயாருண்மை கூறு: அன்றேல் மீளப்பெறாய்” என உறைவானாயுருவி மருட்டிக்கேட்டனன். இடை யனும் தனது வரலாற்றை யொன்றுவிடாமற் புக்ஞன். அதகேட்டு வெட் கமும் பரிதாபமுமுற்ற நங்கை, ஐய! நீ இப்பொழுதே இவ்விடம் விட் டகன்று, இவ்விடம் புறத்தேயுள்ள காளிகோயிலடையவேண்டும். இது நோ மவன் வெளியே சென்றிருப்பான். நீ உள்ளே சென்று கதவை மூடித் தழித் திக்கொள்ள வேண்டும். அவன் திரும்பிவந்து கதவைத்திறவென்று பயமுறுத் துவான், கொல்வேனென்பான், தின்பேனென்பான் என்ன கூறியபோதி லும் சிறிதுகூட மனம் தளரக்கூடாது. இச்சிறு கதவின் கண்வழியே உன் ருலத் தால் என்னுக்கில் பீஜாகூரத்தை யெழுதித் கொல்வதில்லையென யறுதி மொழி கூறு என்று கேள். பிறகு உன்னுடில் பீஜாகூரத்தை யெழுதிக்கொண்டு இங்குவா, உனக்கு மங்கன முண்டாகட்டுமெனக் கூறி யவனை யனுப்பினான். இடையனும் அவன் சொற்படியே செய்து, பீஜமந்திரம் எழுதிக்கொண்டு கதவைத் திறந்ததும், “மாணிக்ய வீணம்” என வாரம்பித்து, “சயாமலா தண்டகம்” என்னும் துதியை யியற்றினான். அதுமுதலே யவன் “காளிதாச” னெனக் காண்பு பெயர் பூண்டான். பிறகவ னாண்மனை யடைந்து தனது மனையானைக் குருவாக மதித்து நமஸ்கரித்தான். அது கண்டவனவனை வாரி யெடுத்து, “நாவன்மை யேதாவதுண்டா” என்னும் பொருளுள் “அஸ்தி” “கச்சித்” “வாகர்த்த” என்பதை வினவினான். அதைக் கேட்டதும் வேத வாக்காக மதித்து அம்மூன்று மொழிகளுள் “அஸ்தி” யென்பதை முதலில் வைத்து குமார சம்பவமும், “கச்சித்” என்பதை முதலாக்கி மேகசந்தேசமும், “வாகர்த்த” என்பதை முதலாக்கி ரகுவம்சமுமாகிய இம்மூன்று காப்பியங்க ளையு மியற்றினான். பிறகு, அவன் என்னுடன் கூடி இவ்வுறம் நடாத்தென்று கூறியபோது நீ எனக்குக் குருவானாய். இனியுன்னைச் சேரமாட்டேன். அதோ டன்றி இனி யான் மணம்புரிவதே யில்லை யென வாணியிட்டிப், ரோஜ ராஜனை யடைந்து அவனது சபையை யலங்கரித்தனன் என்பதாம்.

இனி இக்கதை யுண்மையா வென்பதை யுற்றநோக்குவாம். வடமொழி யுலகில் காளிதாசன் என்பார் இருவருளர். ஒருவன், கி. பி. 5-ம் நூற்றாண் டில் உள்ளவன். மற்றவனோ கி. பி. 12-வது நூற்றாண்டோன். முற்கூறிய காளிதாசனே ரகுவம்சம், குமார சம்பவம், மேக சந்தேசம், என்னும் காப்பி யங்களையும், மாணவிகாக்கியம், வித்ரமோர்வசீயம், சாகுந்தலம் என்னும் நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளான். மற்ற காளிதாசன் தான் சுருதபோதம், ருதசம்ஹாரம் முதலியவைகளை யியற்றியவன்.

முக்காப்பிய மியற்றியமைபின், முற்கூறிய காளிதாசனை இக்கதை சாருமோவெனில், அவன் காப்பிய மியற்றினானே யொழிய போஜனைச் சா வில்லை. அன்றியும் இக்கதையின் மூலமாக நோக்கின், முதலில் குமார சம்பவ மும், பிறகு மேக சந்தேச ரகுவம்சங்களும், இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். காளிதாசனே முதலில் ரகுவம்சத்தையும், பின்பு குமார சம்பவ மேகசந்தேசங் களையு மியற்றியுள்ளான். இதற்குச் சான்றோ, ஒருவன் கடவுள் வணக்கம், அவை யடக்கம், முன்னுரை, கூறுவதெல்லாம் காரியத்தினரம்பத்திலேயே

ஒருவன் ஒன்றை உண்மை என்று ஆராய்ந்து உறுதி செய்து விட்டால் அதைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் அவனுக்கு உண்டு.

மாகும். நமஸ்கார ரூபமான மங்களமும், அவையடக்க முன்னுரைகளும், சரணம்சத்திலேயே காணப்படுகின்றன. குமார சம்பவ, மேகசந்தேசங்களோ, வந்து சிந்தேசத்தையே உடையன, ஆதலினிக்கதை முற்கூறிய காளிதாசனியற்றியதல்ல வென்பது முக்கால முன்மையே.

பிற்கூறியவனை “ச்யாமலாதண்டகம்” இயற்றினமையின் சாருமோவெனின், அவன் அப்புத்தகம் இயற்றினபோதிலும் “அஸ்திகச்சித்வாகர்த்த” என்பது குமார சம்பவம் முதலியவைகளைப்பற்றியது. குமார சம்பவமும், முற்கூறிய காளிதாசனும், இயற்றப்பட்டதாகையால், பிற்கூறியவனையு மிகக் கதை சார்பது.

அன்றி “குமாரசம்பவம்” முதலிய நூல்களை பிற்பட்ட காளிதாசனியற்றியதாகக் கூறியவனைச் சாருமோவெனின், ஆதிசங்கரர் தமது பாஷ்யத்தில், காளிதாசனது குமாரசம்பவ வார்த்தையை யெடுத்துக் காட்டாகத் தத் தன்னார். அவரது காலமும் கி. பி. 7-வது நூற்றாண்டாம். 7-ம் நூற்றாண்டு மனிதர் வார்த்தையை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறமுடியாததலின் 5-ம் நூற்றாண்டு காளிதாசனே இவைகளை வியற்றியுள்ளான். இதனாலும் பிற்பட்டவனைச் சாராதென்பது வெள்ளிடை மலையாம்.

இப்படி வடமொழியில் அலங்கார நூலார், “கவிசுளம் இரண்டு மூன்றே” “காப்பியங்களும் இரண்டு மூன்றே,” என்று கூறும், சிறிய சித்தார்த்தத்தில் சேர்க்கப்படும் காளிதாசனை இடையனாக் கி, 5-ம் நூற்றாண்டு காளிதாசனையும் 12-ம் நூற்றாண்டு காளிதாசனையும் ஒன்றாகப் பண்ணியதற்கேற்பக் கதை கட்டல் நமக்கே இழிவன்றோ?

இரு காளிதாசரும் உயர்குலத்தவரே.

சந்தா நேயர்களுக்கு

நமது “ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை ஒவ்வொரு தமிழ் மாத முதல் தேதியிலும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நிறுத்தப்படாமல் தபாலில் சேர்க்கப்பட்டு வந்தும் சிலர் சஞ்சிகை கிடைக்கவில்லை என்று எமக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த நண்பர்கள் அந்த அந்த ஊர் போஸ்டி மாஸ்டருக்கு விஷயம் தெரிவித்தால் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

அயலார்க்கு அன்பு செய்வதில் ஆரத்தம் காண்பவனே உண்மையில் இன்பம் தரப்பவன் ஆவான்.

ஓர் அரிய செய்யுளின் பொருள்

(அம்மாபட்டி ஜி. கப்பையா)

“ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை தொகுதி 17 பகுதி 6-ல் மாதர் உலகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ‘வியாஸ பாரதமும், வில்லி பாரதமும்’ என்று குறிப்பிட்டு அதை யாராயப் புகுந்து, ஸ்ரீமதி பண்டிதை அசலாம்பிகை யம்மையார் அவர்கள் வில்லி பாரதம் பழம்பொருத்து சருக்கம் “ஐம்புலன்களும் போல்.....வசிட்டன் நல்லமனை வியே யனையான்” என்ற செய்யுளை எடுத்துக் கொண்டு, பெண் தன்மையை உண்மைக்கும், இயற்கைக்கும் மாறாக நடுக்காது கூறப்பட்டிருக்கும் பாக்களில் ஒன்று என்று மிக இலேசாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நீதிசெறி வினக்கம், காசிகாண்டம் இவற்றைப்பற்றி வரைய முன்வரவில்லை. மேற்கண்ட செய்யுளைப்பற்றித் தாம் “அநேக பண்டிதர்களைப் பொருள் கேட்டதாகவும், ஆனால் அப்புலவர்கள் அனைவரும் டிடி செய்யுளுக்குப் பொருள் வேறுவிதமாகச் செய்யலாமோ? என அமையாத யுத்திகளெல்லாம் புருத்திப் பார்க்க முந்தினர்” என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஸ்ரீ அம்மையாரவர்கள் பல புலவர்கள் சொன்ன பொருள்களை குறிப்பிக்க வில்லை. அவரும் தாம் கொண்ட பொருளைத் தமக்கு அப்பொருளில் வெறுப்புன்னது என்றும், இத்தகைய அடாப் பழியைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் கண்டிக்க முன்வாத காரணம் யாதோ என்றும் குறிப்பித்துள்ளார்கள். ஆகலின் இக்கட்டுரை வரையும் முக்கிய கோக்கம் அச் செய்யுளுக்கு வேறு உண்மைப் பொருளுண்டென்பது காட்டுதலேயாம்.

“ஐம்புலன் களும்போல் ஐவரும் பதிக னாகவும் இன்னம்வே ரெருவன் எம்பெருக் கொழுநன் ஆவதற் குருகும் இறைவனே எனது பேரிதயம் அம்புலி தனிற் பெண் பிறத்தவ ரெவர்க்கும் ஆடவர் இலாமைபி னல்லால் நம்புதற் குளதோ என்றனன் வசிட்டன் நல்லற மனைவியே யனையான்.”

இதானான் அச்செய்யுள்.

இச் செய்யுள் பவிலும் சந்தர்ப்பமாவது:

பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் காட்டில் வசிக்கின்றார்கள். இனி கட்கப்போகும் அரிய பெரிய செயல் அஞ்ஞாதவாசம் ஓராண்டு. இவ்விடயமாக இந்த ஆறு பேருடைய மனதிலும் தொலையாத எண்ணங்கள். எல்லா வாயும்கிட மிக சிரோஷ்டமாக திரௌபதியின் எண்ணம் பல. என்னெனின்

தாய்காட்டிற்காகச் சமர் செய்வதே தலைசிறந்த தனிப்பெருந் நற்செயல் மாகும்.

626

ஆனந்தபோதினி

தான் கூந்தலை வாரி முடியவேண்டும், அதற்குத் தான் சொன்ன சபதம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதே. அதிலும் திரௌபதியே பாரத யுத்தத்திற்குக் காரணம் ஆனதாலும், வாரணுவதச் சருக்கத்து,

“மண்மே லொருத்தி யார்க்குல மானப் பிறந்தான் வாமனுதற்
கண்மே லின்றுமிவன் பிறந்தான் கழற்காவலர்தம் குலமுடிப்பான்”

என்று கூறியுள்ளார். ஆகலின் திரௌபதியின் எண்ணம் எல்லாம் பின் நடக்கப் போகும், அக்ரூதவாசம், போர் செய்தல், சபதத்தை நிறைவேற்றி வைத்தல் முதலியவைகளிலேயே என்பது வெள்ளிடைமலை. இந்நிலையில், ஒரு கணியின் காரணமாக ஐந்துபேரும், திரௌபதியும் தங்கள் தங்கள் மனக்கருத்தை உன்னத உன்னப்படியே தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்துவிட்டது. தருமன் முதல் ஐந்துபேரும் தத்தம் மனக்கருத்தை அறிவித்தபின், திரௌபதியும் தன் மனக்கருத்தை அறிவித்ததாக வில்லிபுத்தூராவார் திரௌபதி வாயிலாக இச்செய்யுளை உரைக்கின்றார். இச்செய்யுட்குப் பலர் பல வாறு உரை கூறுவர். அவற்றுள் இவண் இரண்டொன்று குறிக்கின்றேன்.

ஒரு சாரார் கூறும் பொருள் வருமாறு:

வசிட்டனுடைய நல்லற மனைவி அருந்ததி யனையனாய் திரௌபதி இறைவனே எனது பெரிய மனமானது ஐந்து புலன்களைப்போல் ஐந்துபேர்களும் நாயகர்களாகவும் இன்னமும் வேறொரு மனிதன் எமக்குப் பெரிய புருடன் ஆகவேண்டும் என்பதற் குறும். இங்ஙனமிருக்க அழகிய பூமியினிடத்துப் பெண்ணாகப் பிறந்த எல்லாருக்கும் ஆடவர்கள் உண்மையினால் கற்பின் நிறத்தைப்பற்றி நம்புதற்குளதோ? இல்லை என்றனன். (என்றவாறு)

மற்றொரு சாரார் கூறும் பொருளாவது:

வசிட்டனுடைய நல்லற மனைவியாகிய அருந்ததி யனையனாம் திரௌபதி, இறைவனே! எனது பெரிய மனமானது ஐந்து புலன்களைப்போல் ஐந்துபேர்களும் நாயகர்களாகவும் இன்னும் கர்னன் என்பவனும் எமக்குப் பெரிய புருடனாக வேண்டும் என்பதற் குறும் என்பது. பின்னடிக்குப் பொருள் மேற்கண்டபடியே.

நிற்க, திருவாவடுதறை யாதின் வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் சைவனார் பரிசோதகருமாகிய சேற்றார் ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயாவர்கள் பல பிரதி ரூபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்துத் தாம் எழுதிய, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாபாரத அரும்பதவுரையில் “ஆடவரில்லாமையினல்லால்—புருடருண்மையினால், நம்புதற்குளதோ—அப்பெண்களைப் பதிவிரதைகள் என்று நம்புவதற்கில்லை. ஒ—எதிர்மறை. ஆடவருண்மையினாகண்டவுடன் பெண்களின் மனம் விரும்பும் என்றபடி. இது வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. நினைத்தார் ரோஷமில்லை யென்பது, துவாபராயுத தருமமாக ஸ்மிருதியிற் கூறப்படலால், வேறொருவன் எம்பெருங் கொழுநனுவதற்குறும் என்றான். ஆதலால் வசிட்டனல்லற மனைவியே யனையான் என்றான்” என்று காட்டியுள்ளார்.

ஒருவன் அடிமையான வுடன் அவனுடைய நற்குணங்களில் செம்பாதி நிறைக்கப்பட்டு விடுகிறது.

இச்செய்யுளுக்கு மேற்சொன்ன ஒரு சாராரது பொருளைக் கொண்டால் “ஐம்புலன்களும்போல்.....உருகும்” என்று சொல்லும் திரௌபதியைக் கற்புடையவன் என் லாமா? அத்திரௌபதிக்கு உலமையாக வசிட்டன் நல்லற மனைவியைக் கொள்ளலாமா? திரௌபதி தன் எண்ணம் மட்டும் சொல்லுதலோ உலமையாது உலகத்துப் பெண்களின் தலையில் கை வைப்பானேன்? என்ற வினாக்கள் எழுதலோடு அமையாது பின்னும்,

“என்னைத் தோற்று மனுநெறி கூ ரிசையோன் நன்னைத் தோற்றனளே
தன்னைத் தோற்றுத் தன் துமனத் தளர்வால் என்னைத் தோற்றனளே
முன்னைத் தோற்றுத் தோற்ற பொருண் முற்றுக் கவரு முறையன்றிப்
பின்னைத் தோற்றப்பொருள் கவரப் பெறுமோ”

என்றும்,

சபையினிடத்துத் திரௌபதி அவைக்களத்தோரைக்கண்டு கேட்குங்கால் துரியோதனனுக்குப் பயந்து திரௌபதிக்காகப் பேசாதும், நீதிதவறும் என்று அஞ்சி துரியோதனனுக்காகப் பேசாதும், அரசர் வானா விருத்தனர். அந்நிலையினை.

“பொய்யோ வன்று மெய்யாகப் புனையோ வியம்போ விருத்தாரை

யையோ அந்தக் கொடுமையை யா முறைக்கும் பொழுதைக் கதிபாவம்”

என்றும்,

திரௌபதிக்கேட்ட நீதி துட்பத்திற்கு விடை பகர முடியாமல் அரசர் கூட்டம் தத்தளிக்க, அப்போது அறிவுடைய விகர்ணன் வாயிலாக,

“தன்னேரில்லா நெறித்தருமன் நனவென்றுரைக்கத் தக்கவெலா
முன்னே தோற்றுத் தங்களை யு முறையே தோற்று முடிவுற்றான்
சொன்னே ருரைக்குத் தான் பிறர்க்குத் தொண்டாய்விட்டுச் சரிசூழலைப்
பின்னே தோற்க விரிமையினாற் பெறுமோ வென்று பேசுரோ?”

என்றும்,

நன் முறையில் நீதிகளைக் கூறிய வில்லி புத்தூராவார் பெண் தன்மையை அருவருக்கத்தக்கமுறையில் நீதிபுட்டலாமா? தூலாசிரியரும் கடவுள் அருள் வழிப்பட்டவருமாகிய ஆழ்வாரவர்களே பிறழ்ந்தனரோ? என்ற வினாக்களு மெழுமாலோ வெனின்? எழும் என்க. திரௌபதி அங்ஙனம் வெறுக்கத்தக்க பொருளை நினைத்தவளுமல்லன், சொன்னவளு மல்லன் என்பதும், ஆழ்வாரவர்கள் வெறுக்கத்தகும் முறையில் நீதியைச் சொன்னவரல்லர் என்பதும் நன்முறையில் ஆங்காங்கு கதைப்பாத்திர வாயிலாக நீதிகளைப் புகட்டினார் என்பதும் எனது துணிபு,

மற்றொரு சாரார் கொண்கைப்படி வேறொருவன் என்பதற்குக் கர்னன் எனக் கொண்டால், திரௌபதி கன்னைக் காணுதற்குச் சமயம், சுயம்வர மண்டபம் அன்றி வேறு சந்தர்ப்பமேயில்லை. அச்சுயம்வர மண்டபத்தில்,

உண்மை நெறிசென்று சுதந்தரம் பெறுபவனே சுதந்தான். ஏனையோர் எல்லோரும் அடிமைகளே.

எல்லா வாசர்களும் விண்ணுள் ஏற்றும்போது திரௌபதிக்குப் பல எண்ணங் கள் நிகழ்ந்தன என்றும், நினைத்தான் என்றும், ஆழ்வாவர்கள் சொன்னா ரில்லை. அச்சமயத்து, வேறொருவரை நினைத்திருந்தான் என்பதற்கும், வேற் றெண்ணம் திரௌபதிக்கு நினைத்திருந்தது என்பதற்கும் சிறிதேனும் இட மின்றி

“மங்குலின் மங்குள் மூடி வயங்கொளி மறைந்து தோன்றச்
செங்கதிர் செல்வன்போலச் சீர்கெழு வடிவமாறி
யங்கவர் இருந்த தன்மை யறிந்ததோ செறிந்த பொய்கைப்
பங்கயம் போன்றதா லப்பரிவுறு பாவை பார்வை”

என ஆழ்வாவர்கள் தெற்றென விளக்கி யுள்ளார். ஆகலின், வேறொருவன் என்பதற்கு கண்ணன் என்று கொண்டவதற்கே எட்டுணையும் இடமேயில்லை. கர் ணையேதான் நினைத்த “இன்னும் வேறொருவன் எம்பெருங் கொழுநன் ஆவதற் குருகும் என்றான் எனில், எம், ஆவதறிந்து, என்னும் இவ்விரு சொற் களும் முறையே என், ஆவதறிந்து என்றிருத்தல் வேண்டும். அங்கனமின்மை பற்றி, அவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதல் பொருத்தா தென்பதே யொருதலை.

இனி இச் செய்யுளுக்கு உண்மைப்பொருள் யாதென கோக்குவாம். இச் செய்யுள் பவிலும் சந்தர்ப்பத்தில் திரௌபதியின் எண்ணம் இருந்த நிலையை முன்பே விளக்கி யுள்ளோம், ஊன்றிப் பார்ப்பீர்களாக. உண்மைப் பொருள் வருமாறு:

(பதவரை) வசிட்டன்—வசிட்டனுடைய, கல்—கல்ல, அற மனைவி(யே)— அறத்தன்மை பொருந்திய அருந்ததியை, அனையான்—ஒத்த திரௌபதியாவன், இறைவனே—எம்பெருமானே, (கண்ணனே) எனது—என்னுடைய, பேர் இத் தயம்—மாண்புமிக்க மனதானது, ஐம்புலன்களும்போல்—ஐந்து புலன்களைப்போல், ஐவரும்—(இடைவிடாது நெருங்கி எனக்கு உரியவர்களாக) ஐந்து பேரும், பதிகளாகவும்—காயகர்களாய் இருக்கவும், இன்னும்—மறுபடியும், வேறு ஒருவன்—வேறு ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய இறைவனொருவனை, எம்—(ஐவ ரும் அடியேனுமாகிய) எமது (எங்கள் இப்போது நினைத்துள்ள காரியங்கள் இடைபூறு நிகழாமல் நிறைவேற்றி வைக்க), பெரும் கொழு நன்—பெருமை பொருந்திய தலைவன், ஆவதற்கு—(இதற்குமுன் எங் கள் காரியங்கட்கு உதவியதுபோல்) இனிமேலாகும் காரியங்கட்கும் உதவி யாகும்படி, உருகும்—நினைந்து நினைந்து உருகும், அம்புவிதனில்—அழகிய பூமியில், பெண்—பெண் ஜென்மமாக, பிறந்தவ ரொவர்க்கும்—பிறந்த எல் லார்க்கும், ஆடவரில்லாமையினால்—புருடர் உண்மையினால் (மட்டும்), கம்புதற்குளதோ—(இறைவன் துணையின்றி) நினைத்திருக்கும் காரியங்கள் நிறைவேறும் என்று கம்புதற்குளதோ, இறைவன் துணையிருப்பின் நிறைவே றும் என்பதற்கு ஐயமில்லை என்றவாறு.

(குறிப்பு). ஐம்புலன்களும்போல் ஐவரும் என்றது என்னெனின், திரௌபதி ஐம்புலன்களும்போல் என்றான். உலகத்து மக்கள் பொறியா லனுபவிக்கப்படும் புலன்கள் ஒன்றை யொன்றே (ஒரு பொறி ஒரு புலனையே) பற்றி நிர்க்க காண்கிறோம். திரௌபதியாகிய பெண்பாலிடத்த ஐம்புலன் களும், ஒருங்கு நிகழ்ந்தன்மையையே உலகையாக்கி அப் புலன்கள்போல்

ஐவர் என்றார் ஆழ்வார். பெண்ணிடத்து ஐம்புலனும் ஒருங்கு நிகழ்ந்தன்மை யுண்டோ வெனின் உண்டு. “கண்டுசேட்டுண்டுயிர் துற்றறியு மைம்புல னும், ஒன்டொடிக் கண்ணையுள்” என்றதே சான்று பகரும். இவ்வுலகை மிக நயமுடைத் தென்பதும், புலினைந்தும் ஒவ்வொன்றன் தொடர்புடையது, அங்கனமே, இவ்வைந்து பேரும் யாரொருவர் பிரிய நேரினும் மற்றை கால்வ ரும், உடல் பிரிந்திருக்க உடன்பட்டாலும், மனம் பிரிந்திருக்கமாட்டார் என் பது உண்மை. ஒருவரை யொருவர் மன வெற்றாறமையில் எட்டுணையும் பிரி பவர்கள் அல்லர் என்பதும் காட்டுதற்கே என்க. இன்னும் வேறொருவன் என்றது: அணுவிலும் அணுவாய், அண்ட சராசரங்கட்கு அப்பாலாயும் இப் பாலாயும் விளங்கும் ஒப்பற்ற முதல்வன் என்பதற்கேயாகும். எம் என்றது என்னெனின்? திரௌபதி தனக்கு முன்னிலை யிடத்தாராகிய பாண்டவர்களை யும் தன்னையும் உண்பபடுத்திச் சொன்னா னென்க.

பெருங் கொழுநன் என்றது எற்றாலோ வெனின் காட்டுதும். தலைவன் என்னும் பொருள் படுத்தற்குக் கொழுநன் என்பதும்ட்டும் சொல்லினமையுமே பெருங் கொழுநன் எனப் பல்கியதனாற் பெறப்படுவது யாதோவெனின்? தலை வன் (இறைவன்) மலையிடிந்து வீழினும், சூரிய சந்திரர் திசைமாறி உதிப்பி னும், தாரகைக் கூட்டங்கள் பூமியில் உதிரினும், இறைவன்மட்டும் தன் (தலை மைத் தொழிலின்றும் நீங்காது, ஒழியாதிருப்பன் எனக் காட்டுதற்கென்க.

ஆவதறிந்துதும் என்றது: மக்களாவார் ஒவ்வொருவரும் இறந்த காலத் தில் எவ்வெவ்வரிய காரியங்கள் நிகழ்ந்திருப்பினும் எதிர்காலத்தில் வரும் காரியங்களையே பெரிதும் மலைபோல நினைத்திருப்பராதலின், திரௌபதியும் தான் நினைத்துள்ள காரியங்களை முற்றுப்பெறக் கருதிச் சொன்னா னென்க. இறைவனே யென்றது, இறைவனுக்கு வேறொரு தலைமைத் தன்மை யின்மை யென்பதும், தனக்குத்தானே தலைமை என்பதும் காட்டுதற்கென்க.

பேரிதயம் என்றது என்ன? திரௌபதி இதயம் சிறிய இதயம் அன்று, அற்ப காரியங்களை எண்ணுபவன் அல்லன். உலகிற்குப்பகாரமாம் காரியங்களை யே நினைப்பவன். அக்கற்புடை யாசியும், அதற்கெனவே பிறந்தான். ஆகலின், உலகோர்க்கும் ஒப்பத் தகுந்தவைகளையே நினைப்பவன் என்று காட்டுதற்கே யென்க.

இங்கனம் திரௌபதி “ஐம்புலன்களும்போல் ஐவரும்.....உருகும்” என்று கூறியவன், அதனோடு விட்டிருக்கலாம், அங்கனமின்றி, “அம்புவிதனிற் பெண்...கம்புதற்குளதோ” என்று சொல்லாவிட்டால் வருமியுக் கொன்றுமில் லையே யாகலின், இரண்டாம் வாக்கியப் பொருள், முன் வாக்கியப் பொருளை ஐயப்படச் செய்கின்றதுவோ எனின், ஐயப்பாட்டினைத் தருவதன்று. பின் என்ன? உலகத்தில் ஒரு காரியத்தைப்பற்றி யொருவர் தன் எண்ணம் சொல் லப் புகுந்தால் முதலில் எண்ணத்தை உன்னது உன்னவாது சொல்லிவிடுவர், பின் அவ்வெண்ணத்தையே உறுதிப்படுத்த அதையே சொல்லின் கூறியது கூறலாம் என்று நினைத்து வேறு பொருளைச் சொல்லி, அப்பொருளின் துட் பங்கொண்டு முதலிலுள்ள தன் எண்ணத்தையே சிலநாட்டுவர் அதைப் போலும் என்க.

ஐம்புலன்களும்போல்.....உருகும் என்பது வரைக்கும், பாண்டவர்கள் ஐவரை, ஐந்து புலன்களாகவும், திரௌபதியை மனதாகவும், இறைவனை அம்

மனதை ஈடாத்தும் அறிவாகவும் பொருத்தச் சொன்னார் வில்லிபுத்தூரார் என்றும் ஒன்று.

இப்பொருளைக்கொண்டால், ஒரு சாரார் கொள்கைப்படி எழுந்த வினாக்களுக்கும், மற்றொரு சாரார் கொள்கைப்படி எழுந்த வினாக்களுக்கும் இடமில்லாமற் போய்விடும் என்பதில் யாதேனும் ஐயமுண்டோ?

இதிலிருந்து திரௌபதியானவன் தன் காரியங்கள் முற்றுப் பெறுதற்கு, ஐந்து நாயகர்களைத் தவிர்த்து தன்னன் தனியனாய் விளங்கு மொப்பற்ற முதல் வினை நாடி கினைந்து கினைந்து இருந்தான் எனப் பெறப்படுகிறது.

“தெய்வத் தொழாஅன் கொழுநற் றெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்ற அருமைத் திருவாக்கை நோக்கின், திரௌபதியின் கற்புத் தன்மையே மாறுபடுமன்றோ வெனின் மாறுபடாது. என்னை? “கினைத்தால் தோஷமில்லை யென்பது துவாபர யுக தருமமாக ஸ்மிருதியிற் கூறப்படலால்” என்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து பாரத அரும்பதவுரையில் கண்டது. ஆகையால், நாம், “தெய்வத்தொழாஅன்...மழை” என்ற குறளின்படியே கற்புடைய பெண்கள், கணவனையே கினைத்தல் முறை, அதனோடு, இறைவனையும் வேண்டல் செய்தல் ‘துவாபர யுக தருமம்’ என்று உறுதியாய்ச் சொல்லிவிடலாம்.

பெண்கள் படித்தால்

மாமியார்களின் கதி இதுவா?
உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

“அறிவு” —ஆம், அது நாம் வானுலகு ஏறதற்குரிய வன் சிறகு.

“இளம் கூகுவரம்”

ஒருவன் ஒரு பையனைக் கூடவே அழைத்துக்கொண்டு கூகுவரக் கடைக்குள் துழைந்தான். கூகுவரம் செய்து கொண்டான். பிறகு பையனுக்கும் கிராப்புச் செய்யச் சொன்னான். மயிர் விளைஞன் பையனுக்கு கிராப்புச் செய்துகொண்டிருந்தபோது வந்த மனிதன் இங்கே சுருட்டு உண்டா என்று கேட்டான்.

மயிர் விளைஞன்:—“சுருட்டா? என்னிடம் டீடிதான் இருக்கிறது. சுருட்டு வேணுமானால் அதோ அந்த மூலைக் கடையில் கிடைக்கும்.”

வந்தவன்:—“சரி! நானே போய் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். நீ கிராப்பை கண்ணாகச் செய்துகொண்டிரு.”

என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே போனான். மயிர் விளைஞன் கிராப்பைப் பூர்த்தி செய்தான். பதினைந்து நிமிஷங்களாகியும் போன மனிதன் வரவில்லை.

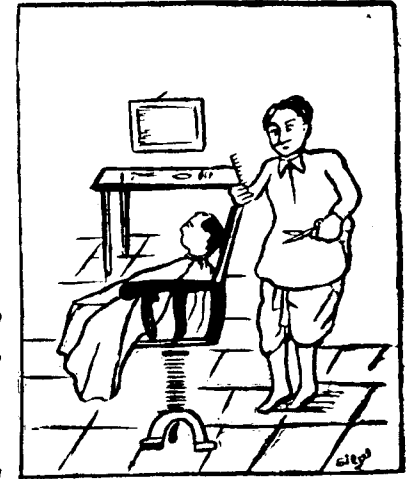
மயிர் விளைஞன்:—(பையனை நோக்கி) “இதென்ன! உன் அப்பா வெளியேபோய் கால்மணி நேரம் ஆகிறது, இன்னும் வரவில்லையே!”

பையன்:—“அவர் என் அப்பா அல்ல.”

மயிர் விளைஞன்:—“பின் யார்?”

பையன்:—“நான் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் வந்து, ‘அடே பையா! என்னுடன் வா உனக்கு ஷோக்காகக் கிராப்புச் செய்து விடுகிறேன். என்னுடன் வா’ என்றார். சரி என்று வந்தேன். அவர் யார் என்று எனக்குத் தெரியாது.”

பழுத்த இலை பச்சை இலையை வெறுக்கின்றது. என்? பச்சை இலை இன்னும் ஒரு நிமிஷநேரம் அதிகமாக மாத்தில் தொங்கு மன்றோ?

“நெஞ்சிற் பதிதல்”

சுப்பையாபிள்ளை:—“நான் எழுதி
யிருந்தது அவனது நெஞ்சில் என்
றாய்ப் பதிந்ததா?”

முத்தையா பிள்ளை:—“ஆஹா!
சந்தேகம் என்ன? நீ எழுதியது
அவனது நெஞ்சில் பதிந்த வேகத்
தில் இருதய ஒட்டம் நின்றுபோன
தால் அவன் நேற்றே மரண
மடைந்துவிட்டான்.”

வரத்தியார்:—“நீ பரிக்ஷையில் என்ருய் எழுதவில்லை. பரிக்ஷையில்
தேரிலில் உன் அப்பா உனக்கு சைக்கிள் வாங்கித் தருவதாகக் கூறினார்
வவா! படிக்காமல் நீ என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாய்?”

மாணவன்:—“சைக்கிள் சவாரி பழகிக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

வேலைக்காரன்:—“யாரோ ஒருவன் உங்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று
வந்துவிட்டுப் போனான்.”

எஜமான்:—“சிறியவனா? பெரியவனா?”

வேலைக்காரன்:—“இரண்டும் சேர்ந்தவன்.”

எஜமான்:—“அதெப்படி?”

வேலைக்காரன்:—“மனிதன் ஆறடி உயரம் இருக்கிறான். ஆனால் ஐந்து
ரூபாய் கடனுக்காகவே உங்களிடம் வந்தான். இது சிறுமை அல்லவா?”

“மருந்தின் சிறப்பு”

மருத்து விற்பவன்:—இந்த மருத்
தை ஒருதரம் வீட்டில் உபயோகிப்
பீர்கனாயின் மூட்டை, கொசு முத
லியவை பஞ்சாய்ப் பறந்துவிடும்”

வாங்குபவர்:—“உண்மையில் இந்த
மருத்து என்ருய் வேலை செய்யுமா?”

மருத்து விற்பவன்:—“அதை யெல்
லாம் ஏன் கேட்டிக் கொண்டிருக்கி
றீர்கள்? இதை வாங்கிக்கொண்டு
போங்கள். திரும்பத் திரும்ப என்
னைத் தேடிக்கொண்டு நீங்கள் வரப்
போகிறீர்கள்.”

ப்பன்:—“உன் மகன் பேசப் பழகிக்கொண்டானா?”

குப்பன்:—“பழகிக் கொண்டான். ஆனால் பேசாமல் இருப்பது எப்படி
என்று நான் இப்பொழுது அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டு வரு
கிறேன்.”

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—“உன் மோட்டார்கார் போய்க்கொண்டிருந்தபொழுது
சப்தம் செய்தாயா?”

ட்ரைவர்:—“செய்தேன் எஜமான்! வாதி ரோட்டைவிட்டு விலகிப்
போய்க்கொண்டிருந்தபொழுது சிறிது வையவும் செய்தேன்.”

“காதல்”

நண்பர்:—“என்ன ஓய்! எப்
போது பார்த்தாலும் உன் வீட்டுக்
காரியின் போட்டோவை விட
மாட்டேன் என்கிறாய்! அதே
தியானம் போவிருக்கிறதே!”

மற்றவர்:—“போடா பைத்
தியமே! எனக்கு என்றேனும் ஒரு
நாள் வீட்டுக்குப் போகவேண்டும்
என்ற நினைவு வந்தால் அப்போது
என் வீட்டுக்காரியின் போட்
டோவைப் பார்ப்பேன். பிறகு
வீட்டு நினைவு இந்த ஜன்மத்தில்
தோன்றவதில்லை.”

ஒருவன்:—எனக்கு நீ பத்து ரூபாய் பாக்கி கொடுக்கவேண்டும் என்பது
ரூபகம் இல்லையா?”

மற்றவன்:—“இல்லாமல் என்ன? நீ வரும்போதெல்லாம் நான் ஒளிந்து
கொண்டிருந்ததை நீ பார்க்கவில்லையா?”

நியாயாதிபதி:—“நீ குற்றம் செய்தாயா இல்லையா?”

கைதி:—“இல்லை.”

நியாயாதிபதி:—“எப்போதாவது நீ தண்டனை அடைந்திருக்கிறாயா?”

கைதி:—“இதுவரை நான் திருட்டுத் தொழில் செய்தது இல்லை.”

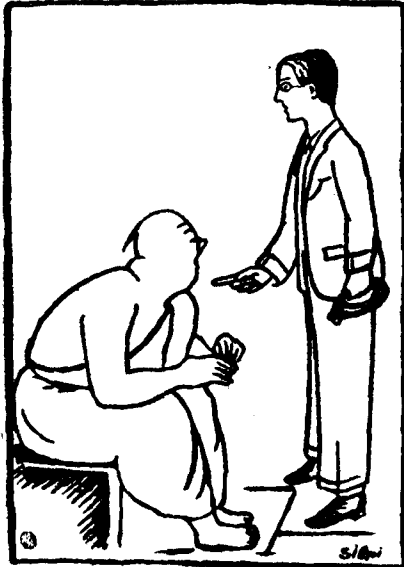
ஒருமகன் பெற்று அவன் தவறிழைக்கக்கூடும் ஒருத்தியைவிட உலகில்
அதிக துக்கம் படைத்தவர் யாருமில்லை.

மனைவி:—“இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன்பு உலகமெல்லாம் என்னதான் என்றிருக்கனே! இப்பொழுது அரை நாழிகையேனும் வீட்டில் தங்கமாட்டேன் என்கிறீர்களே ஏன்?”

புருஷன்:—“இப்பொழுது உலக ஞானம் அதிகரித்து விட்டது.”

ரோகை சாஸ்திரி:—“உங்கள் கையைப் பார்த்துக் குறி சொல்லுகிறேன். நீங்கள் கவியாணம் செய்யப்போகும் பெண் எங்கே இருக்கிறாள் என்று சொல்லட்டுமா?”

வாலிபன்:—“அந்தச் சங்கதி இப்பொழுது எதற்காக? இப்பொழுதிருக்கும் மனைவி எங்கேபோனாள் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.”

“நோய்”

டாக்டர்:—“சாஸ்திரிகளே! தங்கள் தேகத்தில் எவ்விதமான ரோகமும் இல்லை. உண்மையில் உன்னது ஒரு நோய்தான்—அது சோம்பேறித் தனம்!”

ஸ்தலதேவி:—“வாஸ்தவமே—சோம்பேறித்தனந்தான் என்பதை என்னும் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனால் என் வீட்டுக்காரி ஏதேனும் வேலைக்குப் போகும்படி என்னைப் பிடுங்கித் தின்றுகொண்டிருக்கிறாள். சோம்பேறித்தனம் என்பதற்குச் சாதாரணமாக அர்த்தமாகாத ஏதேனும் வைத்திய சம்பந்தமான பேர் இருந்தால் சொல்லுங்கள். இதற்காகவே நான் தங்களிடம் இரம்பப்பட்டு வந்திருக்கிறேன்.”

ஒருவர்:—“உங்கள் புதிய வேலைக்காரன் எப்படி யிருக்கிறான்?”

மற்றவர்:—“ரயில் இன்ஜின் மாதிரி யிருக்கிறான்.”

“அவ்வளவு நன்றாய் வேலை செய்கிறானா?”

“அவ்வளவு நன்றாய்க் கத்துகிறான்.”

எந்தக்காலமும் எனக்குத் துணையாய் நிற்க இறைவனிடம் ஏற்பதா யிருந்தால் முதலில் வேண்டுவது சமயசாந்தி. இரண்டாவது கல்வியிற் சுவை.

பையன்:—“நல்லவனா யிருந்தால் மோகும் கிடைக்கும் என்று வாத்தியார் சொன்னார்.”

தந்தை:—“வாஸ்தவம்.”

பையன்:—“ஆனால் இதுவரை நல்லவனா யிருந்தால் நாடகத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன் என்றாயே, எது வாஸ்தவம்?”

ஒருவர்:—“உனக்கு வேண்டிய ஆஸ்தி வந்துவிட்டதே—எனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியைக் கொடுத்துவிடு.”

மற்றவர்:—“ஆஸ்தி வந்துவிட்ட தென்றால் எனது வழக்கத்தையும் விட்டுவிடச் சொல்லுகிறாயா?”

“எவ்வளவு நஷ்டம்?”

பெரிய மனிதர்:—“என்னக்காணும் ஐயர்வான்! இந்தக் காபியில் வண்டு விழுந்து கிடப்பதைப் பாரும.”

வேலைக்காரர்:—“சரிதான் ஐயா! அது எவ்வளவு குடித்திருக்கப் போகிறது? வேணுமானால் இன்னும் கொஞ்சம் காப்பி கொண்டுவந்து ஊற்றிவிடுகிறேன்—குடியுங்கள்.”

ஒருவன்:—“இந்தக் கடிதத்தைப் படி.”

மற்றவன்:—“நான் பகலில் படிக்கமாட்டேன். இரவுப் பாடசாலையில் படித்து வருகிறேன்.”

திருடன்:—“எங்கேயாவது போலீஸாரைக் கண்டாயா?”

பெரியவர்:—“இல்லை, ஐயா.”

திருடன்:—“ஆனால் உங்கள் கடியாரத்தையும் பண்ப்பையையும் தயவு செய்து வைத்துங்கள்.”

கண்பர் குறைகளை மறந்துவிடு. பகைவர் குணங்களை நாடு, அப்படிச் செய்வதில் உனக்கு நன்மை உண்டு.

நீல அறையின் மர்மம்.

(எஸ். எஸ். வாஸன்)

(1950-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மோட்டார் வீட்டுக்குப்போய் நின்றவுடனே, என்னை ஜகந்நாதன் மருத்து வூப்பிலிருந்து அழைத்துக்கொண்டு சென்ற ஸ்திரீயானவன் என் மனைவி மெதுவாகத் தன்பேரில் தாங்கிக்கொண்டு மெத்தைப்படி வழியாக மாடியறைக்குப் போய்விட்டான். நானும் என் மனைவியின் தந்தையும் வீட்டுக்குள் துழைந்தோம். இரண்டொரு நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் எனது கவி பாணத்திற்குச் சாட்சிகளாக வந்த இரண்டு பேரும் வீட்டுக்குள் துழைந்தார்கள். கோவிலில் என் மனைவியை யழைத்துக்கொண்டு மோட்டாரிலிருந்து உள்ளே சென்ற மனிதரை மட்டும் காணோம்.....இந்த நிலைமையை மனிதர்களுக்கு ஐந்திரம் ஒரு சிறிய விருந்து நடத்தப்பட்டது. என்ன ஆச்சரியம்! என்ன அதிசயம்! இப்பேர்ப்பட்ட கவியாணத்தை நீங்கள் பார்த்து மீறக்க முடியாது! கேட்டுமிருக்க முடியாது!

வீறுந்து முடிந்த சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் நானும் என் மனைவியின் தந்தையும் தனிமையாக முன் உட்காந்து பேசிக்கொண்டிருந்த அறையிலேயே இப்பொழுதும் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தோம். அவ்வறையின் கதவு கவெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றனவா வென்று கவனிப்பதைப்போல் அம் மனிதர் தன்னைச் சுற்றி ஒரு முறை பார்த்து விட்டுப் பிறகு என்னை கோக்கி “சல்லது; இதுவரையில் சகல காரியங்களும் திருப்திகரமாகவே நடந்திருக்கின்றன. டாக்டர்வர்களை! நான் உங்களை கையில் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன் இன்னும் ஒரு நிபந்தனை முடிந்ததாக வேண்டியதாயிருக்கிறது” என்றார். உடனே நான் “அந்த நிபந்தனை யென்ன” வென்று தாங்கமுடியாமல் கேட்டேன்.

மறுமுறை அம்மனிதர் தன்னைச் சுற்றிப் பார்த்து மெதுவான குரலில் “உங்கன் மனைவி பொழுது விடியமுன் மரண மடைதல் வேண்டும்! இது கிச்சயம்—தெரிகிறதா? இப்பொழுது மணி பன்னிரண்டடித்து இருபது நிமிஷங்களாகி விட்டன!” என்றார்.

“என்ன? என்ன? பணத்தைக்காட்டி உங்கன் மனைவியை கொலை செய்யும் படியா சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று நான் மிக்க கோபத்துடனும் ஒருவித ஆவேசத்துடனும் எழுந்து கத்தினேன்.

இதற்கு அம்மனிதர் என்னைப் பார்த்து நிதானமாக “நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லும் பணம் உம்மைச் சேருவதற்கு முன் அவன் இறக்கவேண்டியது கிச்சயம்!—இவ்வளவுதான்!” என்றார்.

அம்மனிதர்:—உமது மனைவி பொழுது விடியமுன் இறத்தல்வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். இன்னும் சில நாழிகளுக்குத் தான் அவன் உயிருடனிருக்க முடியும். இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் கிடையாது. அவளுடைய வேதனையைக் குறைத்துவிட உங்களால் முடியுமே என்று சொன்னேன்—என்றார்.

நான்:—(தாங்கமுடியாத சேறத்துடன் அவரை கோக்கி) அப்படியானால் நான் அவனைக் கொலை செய்யவேண்டுமென்பதுதான் உமது அபிப்பிராயமோ? நீர் கவியாணத்தை யுத்தேசித்து இருபதினாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க முன்வரவில்லை. மகா பாதகமாகிய கொலையைச் செய்வதற்கே பணம் தருகிறீர் போலும்!—என்றேன்.

அம்மனிதர்:—அடடா! நீர் பிசகாக எண்ணிக் கொண்டுவிட்டீர்! கொலை செய்வதிலும் பலவிதங்களிருக்கின்றன! இப்பொழுது உமது மனைவியை நீர் கொலை செய்வதனால் அவளுடைய வேதனை யொழிந்துவிடுகிறது. அவளிறத்தல் ஒரு துன்பமான காரியம். ஆகவே வேதனைப்பட்டுக் கொண்டு அவன் உயிருடனிருப்பானேன்! அவன் வேதனையுடன் வருந்துவதை நாம் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திற்காயினும் கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது பாவமே யல்லாது அவளுடைய உயிரை முன்னமேயே போக்கிவிடுவது ஒரு நாளும் பாவமாகாது! புண்ணியமாகும்!!—என்றார்.

எனக்கு அடக்கமுடியாத கோபம் பிறத்தது. பேயே மனித ஸ்வரூபமாக வந்திருக்கிற தென்று நான் முன் சந்தேகப்பட்டது ஒருவேளை உண்மையாகவே யிருக்கலாமோ வென்று தற்சமயம் அச்சந்தேகம் என்னிடம் அதிகரித்தது.

உடனே நான் அவரைப் பார்த்து மிக்க வெறுப்புடன் “ஒரு உயிர் கஷ்டப்பட்டாலும் சுதப்பட்டாலும் சரி, அதைப் போக்கடிப்பது யாவராலும் மன்னிக்கக்கூடாத மகாப் பாதகமாகும். மேலும் ஐயா! கொலை செய்வதற்காக நீர் எனக்குப் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். இவ்விஷயத்தை நான் போலீஸுக்குத் தெரிவித்தால் உம்முடைய கதியென்னவாகும் தெரியுமா?” என்றேன்.

இதைக் கேட்டு நகைத்த வண்ணம் அவர் “ஓஹோ! எங்கெங்கோ போகிறீர்களே! டாக்டர்வர்களை! நமக்குள் ஏன் மனஸ்தாபம்? மேலும் இவ்விதம் வீண் பேச்சைப் பேசிக்கொண்டு நாம் காலத்தைப் போக்குவதை விடக் காரியம் ஆகும் வழியைப் பார்க்கலாமோ? இன்னொரு விஷயம் தங்களுக்குத் தெரியவேண்டும். நான் எந்தக் காரியம் செய்தாலும் அதனால் பிற காலத்தில் எனக்கு ஒரு கெடுதியும் வராதென்பதை நீங்கள் கிச்சயமாய் நம்பலாம். நான் செய்யும் காரியங்களைக் கண்ணால் பார்க்கும் சாക്ഷிகள் கிடையாது. என் காரியங்களனைத்தும் உமக்குமட்டுந்தான் தெரியும். நீர் கோர்ட்டுக்குப்போனால் உம்மை முதலில் யார் நம்புவார்கள்?” என்றார்.

இவர் கூறுவது உண்மையே! இவ்விஷயத்திற்கு சாஷிகளோ கிடையாது. என்னை யார்தான் நம்புவார்கள்?.....இந்தக் கிழவினை யேமாற்றுவது பெரும் கஷ்டமென்றும், இவன் சொல்லுவதைச் செய்யாமல் தந்திரமாய்த் தப்பி ஒடிப்போய்விடவேண்டுமென்றும் எண்ணிக் கொண்டேன். ஆனால் என் மனைவி! இம்மனிதனின் கொடூர எண்ணத்தினின்றும் காப்பாற்றிவிட வேண்டுமென்றோ? நான் மாத்திரம் தப்பியோடிவிட்டால் வேறு

ஒரு டாக்டரைவிட்டு அவளைக் கொலை செய்யச் சொல்ல, அந்த டாக்டரும் பணத்திற் காண்ப்பட்டு அந்த அறியாப் பாலகியைக் கொலை செய்துவிட்டா லென்செய்வது? இதுவே எனக்குப் பெருந்த விசாரமாயிருந்தது. நடந்து போன விஷயங்களும் நடந்தகொண்டிருக்கும் விஷயங்களும் கனவிலோ அல்லது நினைவிலோ என்ற சந்தேகம் என்னைவிட்டு நீங்கவேயில்லை! இவ் விஷயங்களை நினைக்க நினைக்க என் தேசம் உச்சி முதல் உன்னங்கால் வரை யில் நடுங்கிற்று. எனக்கு ஒருவிதமான யோசனையும் தோன்றவில்லை. இரண் டொரு நிமிஷம் மயங்கி மெனமாயிருந்தேன்.

பிறகு அம்மனிதரைப் பார்த்து “உங்கன் பெண்ணை யெனக்குக் கலியா ணம் செய்து கொடுத்ததிலும், இப்பொழுது அவளையே நான் கொலைசெய்து விடவேண்டுமென்று நீங்கள் என்னுடையதிலும் மிகக் கொடுமான காரணம் ஒன்று இருந்தே திரவேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு அவர் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறாரென்று சுவனித்தேன்.

அம்மனிதர்:—இந்த விஷயங்களைப் பற்றியும் இவைகளின் காரணத் தைப் பற்றியும் நீங்கள் அதிகமாகச் சிரத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லையே?

நான்:—ஏன்? இவ்விஷயங்களில் என்னுடைய உதவி யுங்களுக்குத் தேவையாயிருக்கிறபடியால் எனக்கு எந்தக் கேள்வி கேட்பதற்கும் பாத்திய முண்டு. நல்லது; நான் இவ்விஷயங்களில் சிரத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமில்லை யென்றல்லவா சொன்னீர்கள்? நானும் கண்டிப்பாய் சொல்லிவிடுகிறேன்: நீங்கள் என்ன பணம் கொடுத்தாலும் மகாப் பாதகமா கிய கொலை யென்னும் இக்கொடிய செயலை நான் ஒருநாளும் செய்யமாட் டேன்!—என்று திடமாயும் அழுத்தத் திருத்தமாயும் கூறினேன்.

இதைக் கேட்டதும் அம்மனிதர் என்னை லிரைத்துப் பார்த்து “அப்படி யானால் நான் சொல்லுகிறபடி நீங்கள் கேட்கமாட்டீர்களோ?” என்று கத்தி னார். மிகுசினல் கெஞ்சுவதும் கெஞ்சினல் மிகுசுவதும் மானிட இயல்பு ஆனது பற்றி, நான் அவர் கத்தினதற்குப் பயந்துபோவதாகக் காண்பித்துக் கொள்ளக் கூடாதென்ற எண்ணமுடையவனாய் “ஏன்? நீங்கள் சொல்லுகிற படி நான் ஏன் கேட்கவேண்டும்? என் மனம்போலவேதான் செய்வேன். மேலும் மாடியறைக்குப்போய் உமது புத்திரியைப் பார்த்துவிட்டு, முடியு மானால் அவளைக் காப்பாற்றுவதற்கும் வழி தேடப்போகிறேன்!” என்று சொல்ல அம்மனிதர் சிரித்துக் கொண்டே “ஆகா! அவளைக் காப்பாற்றவா இது உங்கனால் முடியாத காரியம்!” என்றார்.

நான்:—மருந்து கொடுத்துக் காப்பாற்ற முடியாதபோனாலும் இப் பொழுது அவன் கொலை செய்யப்படுவதினின்றும் காப்பாற்றலாமல்லவா?

அம்மனிதர்:—அப்படியானால் நான் செய்வதற்கு எதிர்த்து நீங்கள் செய் யப்போகிறீர்களோ?

நான்:—உம்முடைய புத்திரியை நீர் கொலை செய்வதினின்றும் நான் தடுக்கப்போகிறேன். மேலும், இனியவ்வுது அறைக்கு நீங்கள் போகவுங் கூடாது! நான் டாக்டர்; அவளுக்கு சிகிச்சை செய்யவேண்டு மென்பதாக நான் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையினால் நீங்கள் உமது புத்திரியின் அறைக்குள் என் அனுமதியின்றிச் செல்வீராகில் நான் உடனே இச்சங்கதி

யைப் போலீஸுக்குத் தெரிவித்துவிடுவேன்!—என்று கூறிவிட்டு, அவர் நான் சொல்லுவதைக் கேட்டு அஞ்சுகிறாரா அல்லது ஏனெனமாகவே யிருக்கி ருரா வென்று கவனித்தேன்.

அம்மனிதருக்கு என்ன தைரியமோ, அல்லது அவர் யார்தானோ நானறி யேன்! நான் பேசின வார்த்தைகளை ஒரு பொருட்டாகவே அவர் மதிக்காமல் புன்னகைபுரிந்த வண்ணம் “ஓஹோ! போலீஸ் புலிகளைக் கூப்பிட்டுப்போகி நீர்களோ? கூப்பிடுங்கள்!.....மேலும் என்னுடைய புத்திரி படுத்த படுக் கையா யிருக்கும்போது அவளருகில் நான் போகக்கூடா தென்று தடுப்ப தற்கு நீர் யார்?” என்றார். நானும் அஞ்சாமலே அவருடன் பேச ஆரம்பித் தேன்.

நான்:—நீர் அவளது அறைக்குள் துழையக்கூடாது! துழையாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது என்னுடைய கடமையேயாகும்....பொழுது விடிந்துபோவதற்குள் வதோ சில ரகசியக் காரணங்களினாலே உமது புத்திரி இறந்தல் வேண்டும் என்னும் உமது கொடிய எண்ணத்தை யெனக்குத் தெரிவித்துவிட்டீர். என்னுடைய உதவியில்லாமல் நீரே அவளைக் கொலை செய்துவிட்டிருப்பீர்! ஆனால் டாக்டர்கள் பரிசோதனை செய்து பார்த்து அவன் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரிவித்துவிட்டால் உமக்கு அதி கத் துன்பம் நேரிடும். இதற்காகவே டாக்டர் வேலையிலிருக்கும் என்னையே கொலை செய்யச் சொல்லுகிறீர்! நான் கொலை செய்துவிட்டு, இயற்கையா கவே இறந்திருக்கிறான் என்பதாக மரண ரசீது கொடுத்துவிட வேண்டுமென் பதுதானே உமது கருத்து?—என்றேன்.

அம்மனிதர்:—ஆம். இதற்காகவேதான் நான் உமக்கு இருபதின்மூன்று ரூபாய் கொடுக்கிறேனென்பது!

நான்:—நான் மரண ட்ரீபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமோ?

அம்மனிதர்:—ஆம்!

நான்:—ஐயா! உம்மைப்போல் கொடூர ஹிருதயமுள்ள மனிதரை இதுவரையில் நான் பார்த்ததே கிடையாது.

அம்மனிதர்:—பேஷ்! நீங்கள் கூறுவதற்காக மிகவும் மெச்சுகிறேன். ஆனால் நீர் மாத்திரம் கிரம்பவும் நல்ல மனுவியார்தானோ? பணத்தை முன் னிட்டு முன்பின் பார்த்தறியாத பெண்ணை நீர் கலியாணம் செய்துகொள்ள வில்லையா?

நான்:—(கோபத்துடன்) என்ன? நீர் பேசுவது உமக்குத்தான் ஒழுங் காகவிருக்கிறது! பணத்தை யென்முன் காட்டி என் மனதை யுமது பக்க மாகச் சரிப்படுத்திக்கொண்டு விட்டீர்! ஆ! கடவுளே! நல்ல வேளையாக இம் மனிதர் கொலை செய்யும்படி யென்னிடம் சொன்னார். ஐயா! இந்தக் கொடிய செயலைப் புரியும்படி நீர் சொன்னதிலிருந்துதான் உமது குணம் இப்பேர்ப் பட்டதென்று அறிந்துகொண்டேன். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி நீர் பேசியிரா விடில், பணத்தை முன்னிட்டும், உம்மை மிக்க நல்லவரென்று நம்பிக் கொண்டும், இன்னும் நீர் என்னென்ன செய்யச் சொன்னாலும் செய்திருப் பேன்!.....இனி யுமக்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை! தகாத வார்த்தைகளை யென்னிடம் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்—என்றேன்.

(தொடரும்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்

சுரஜோற்பத்திஸ் பஞ்சுனிம்—கலியுகாதி 5038, சாலிவாகணம் 1854,
பசவி 1341, கொல்லமாண்டு 1107, ஷீஜி 1850,
இங்கிலிஷ் 1932ஸ்ரீ மாரீச்சும—ஏப்ரல்மூ.

பஞ்சுனிம்	மாரீச்சு	வாரம்.	திதி.	நகரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	13	சூ	சுஷ்53-33	இஷ்41-38	சித்60	கிருத்திகை
2	14	தி	சுப்57-58	ரோ47-38	அமி60	யாத்திரை செய்ய
3	15	செ	அஷ்60	மிரு52-3	சி52-3மா	வியாதியஸ்தர் குளிக்க
4	16	பு	அஷ்0-45	திரு54-45	சித்60	நதிராசுக்க, தானியம் வை
5	17	வி	நவ1-15	புன55-18	அமி60	சுப முகூர்த்தம் செய்ய
6	18	வெ	தச0-25	புசு54-8	மா60	ஸமார்த்த ஏகாதசி, அவமா
			ஏகா57-23			கம்
7	19	சனி	து52-20	ஆய்50-53	மா50-53	சுரிகாண், வைஷ்ணவ ஏகா
8	20	சூ	தி45-50	மக46-15	ம46-15சித்	மேஷபாணம் கா-48-3.
9	21	தி	சுது38-5	பூர40-30	சித்60	சித்திரம் எழுத,
10	22	செ	029-38	உத்33-50	அ33-50சி	பௌர்ணமி, பங்குனி உத்
11	23	பு	பிர20-43	அன்26-53	மா26-53சி	வசந்தோற்சவம்
12	24	வி	துதி11-43	சித்19-53	சி19-53அ	வியாதியஸ்தர் குளிக்க
13	25	வெ	திநி3-0	சவா13-18	சித்60	
			சுது55-0			
14	26	சனி	பஞ்43-23	விசா7-33	சித்60	
15	27	சூ	சுஷ்42-55	அனு2-53	மா60	
			கே59-35			
16	28	தி	சுப்39-3	மூல57-58	சி57-58மா	
17	29	செ	அஷ்36-55	பூரா58-10	சி58-10அ	
18	30	பு	நவ36-30	உத்60-	அமி60	
19	31	வி	தச37-50	உத்0-5	சித்60	
20	1	வெ	ஏகா40-38	திரு3-33	மா3-33சி	
21	2	சனி	து44-45	அவி3-23	சி8-23அ	
22	3	சூ	தி49-48	சுத14-20	சித்60	பிரதோஷம்
23	4	தி	சுது55-33	பூரட்21-3	ம21-3சி	மகாவிவராத்நிரி
24	5	செ	●அ60-	உத்28-23	அ28-23சி	சர்வத்திர அமாவாசை
25	6	பு	அமா1-53	ரே36-0	மா60	சித்திக்கணபதி விரதம்
26	7	வி	பிர8-25	அக்43-48	அ43-48சி	யுகாதி பண்டிகை
27	8	வெ	துதி14-53	பா51-25	சித்60	மூலிகை உபயோகிக்க
28	9	சனி	திநி21-0	இஷ்58-35	அமி60	கிருத்திகை
29	10	சூ	சுது26-33	ரோ60	சித்60	மாசசுதர்த்தி விரதம்
30	11	தி	பஞ்31-10	ரோ5-0	அமி60	சர்வ முகூர்த்தம் செய்ய
31	12	செ	சுஷ்34-30	மிரு10-15	சி10-15மா	மேஷரவி கா-52-33,சுஷ்
1	13	பு	சுப்36-25	திரு14-10	சித்60	வருஷப்பிறப்பு

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI ST., MADRAS.

கடந்த வருடங்களைக்காட்டிலும் இவ்வருடப் பஞ்சாங்கத்
தில் அனேக விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

92 பக்கங்கள் ஆங்கிரேஸு வருஷத்திய
கோண்ட

(நேத்திர ஜீவநகூத்திராதி சாந்திர ஸௌரமான)

சர்வமுகூர்த்த

“ஆனந்தபோதினி சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்”

மது வானசாத்திரக் கணிதத்திலும், ஆங்கில வானசாத்திரக்
கணிதத்திலும் நிறமை வாய்ந்த, ஸ்ரீமான் C. G. இராஜன் பி. ஏ.
(B. A. Mathematics) அவர்களால் இப் பஞ்சாங்கம் சுத்தமாகக்
கணிதப்பட்டுள்ளது.

சிறுவர்களும், ஸ்திரீகளும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ளும்படி
இது நகூத்திரங்களின் நூழிகையோடு, மணி நிமிஷமும் பக்கத்தில்
குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பஞ்சாங்கத்தில் இருக்க வேண்
டிய, நேத்திரம், ஜீவன், அமிர்தாதி யோகங்கள், விவாசுக்கிரம்,
அகஸ் இராசியிருப்பு, விரதாதி விசேஷங்கள், தசாபுத்தி, கிரக சாரங்
கள், தசவிதப்பொருத்தங்கள், சகுனங்கள் முதலியவைகளோடு, நவ
நாயகர்கள் பலன் முதலிய வேறு விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டு
சோதிடர்களும் மற்றவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி
சோதிட பொது விஷயங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்
வருஷம் விசேஷமாக ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாயுள்ள
நட்சத்திர ஓரை, சந்திர உதயம், கிரக உச்சம், நவகிரக நா
யன் சுத்த ஸ்புடமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது ஜோதிடர்களுக்கு கிரக ஸ்புடம் செய்ய உபயோகமாகும்.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு விலை அணு 2.

6-பஞ்சாங்கங்கள் 0—8—0. 12-பஞ்சாங்கங்கள் 0—14—0.

தனி பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோர் விலையோடு தபால்கவி துணை

சேர்த்து தபால் பில்லுகளாக அனுப்பவும்.

25 பஞ்சாங்கங்கள் வேண்டுமோர் ரூ. 1—10—0 முத்தி
அனுப்பிவிட்டு தங்களுக்கு சமீபமான ரயில்வே ஸ்டேஷன் தெரி
வித்தால் பார்சலாக அனுப்பிவிடுவோம். ரயில் சார்ஜ் சீக்கன்
கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எமது பஞ்சாங்கமும் புத்தகங்களும் எல்லா ஊர்
புத்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும்.

6-ம் நெ. 28-ம் நெ. பஞ்சாங்கங்கள்.

தனலகூபி கம்பெனியார் வெளியிடும் 6-ம் நெ.

28-ம் நெ. பஞ்சாங்கங்களும் எமது அச்சுக்கூடத்திலேயே

நல்ல விதத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு அணு 3.

6-பஞ்சாங்கம் அணு 2½. 12-பஞ்சாங்கம் அணு 4.

ஷெ வருஷத்திய தேவங்கு நிம்மகேட்ட பஞ்சாங்கம்.

1-க்கு அணு 3. 6-க்கு அணு 2½. 12-க்கு அணு 4.

ஆனந்தபோதினி சூயில், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்

தத்வசங்கரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான தூல். இதன் ஒருமுறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்ருரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப்பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட்ருரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துவட்டநிக்ரஹ சிஷ்ட நரிபாலன் நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தகை விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணதீசயங்களைப்பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீராமாவதாரத் தின் உண்மை இதனை படிப்பவர்க்கு உன்னக் கை நெல்விக்கனி போல் விளங்கும். இதனைப்படித்தால் அநேக குண தூத்களைப் படித்த பயனை ஒருவதே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம் பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. இது க்ரையல் வெளியான ராமாயணங்களை விட மும்மடங்கு மேலான நூல் பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலீஷ் கிலேஸ் காகிதத்தில் டபுள்க்ரோன் 4 பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழுதாவிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 4-0-0.

தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம். உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராமசரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்கு மென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார்

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்
(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கீளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

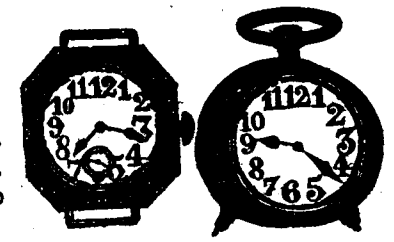
சொற்பக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டு நுக்கின்றன. இதனில் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகநிலை விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்திரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களென்றும் கைக்கூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; சீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாசு முண்டாகும்.

சூனத்தபோதினி சூயில், தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

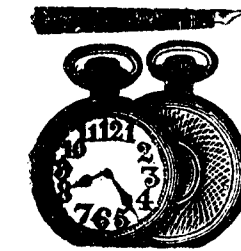
டேபில் டைம்பீல் இனம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு கிறவர்களுக்கு மேஜையின் பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம்ப்ஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம். முத்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

இனம்!

இனம்!!

முனையில் இரிடியம் உள்ள 14 Kt. தங்க நிப்பு போட்ட Self-filling பேளண்டன் பேனா இனம்.

எங்கள் 18 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் பின்புறம் விசித்திர வேலை செய்யப்பட்ட லீவர் பாக்கெட் கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேலே சொல்லிய படி பேளண்டன் பேனா இனமாய் அனுப்பப்படும். கடியாரம் விலை ரூ. 4-4-0. 5 வருஷம் உத்திரவாதம். உடனே எழுதுங்கள்.

கருணாகிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

	RS. AS.		RS. AS.
Mysteries of the Court of London	17 vols. 17 0	Pope Joan ...	3 vols. 1 12
Joseph Wilmot	8 " 5 0	Necromancer	3 " 2 4
Ellen Percy	8 " 5 0	Wagner, the Wehr Wolf	3 " 1 12
Mary Price	8 " 5 0	Soldier's Wife	2 " 1 8
Rye House Plot	4 " 3 0	May Middleton	2 " 1 8
Young Duchess	4 " 3 0	Faust ...	2 " 1 8
Omar	4 " 3 0	Leila ...	2 " 1 8
Rosa Lambert	4 " 3 0	Robert Macaire	2 " 1 4
Margaret ...	4 " 3 0	Mary Stuart	2 " 1 4
Loves of the Harem	4 " 3 0	Seamstress	1 0
Massacre of Glencoe	4 " 3 0	Alfred ...	1 0
Virgin's Kiss	4 " 3 0	Grace Darling	0 12
Canonbury House	3 " 2 4	Young Fisherman	0 10
Mysteries of Old London	3 " 2 4	Stories Told by a Gendarme	0 12
		Mysteries of Paris by Eugene Sue	1 0

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

மாதர் நீதி மஞ்சரி.

(சித்தூர்-தமிழ்ப் பண்டிதர் பூ. ஸ்ரீநிவாசலு நாயுடு அவர்கள் எழுதியது.)

இந்த அரிய துல் எனிய கடையில் இனிய தமிழில் பல நற் போதகங்கடங்கி தற்பொழுது வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் பெண்டிற் கிழல்பாக பிருக்கவேண்டிய நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நால் வகைக் குணங்களையும் கற்பிலக்கணத்தையும், பெண் கல்வி, மண முறையையும், இல்லற வியலையும், குடித்தனம் நடாத்தும் கிரமத்தையும், கற்பாசிகளின் சரிதைகளும், எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சோற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருப்பதால் உடனே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

விலை அனா 6. ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-3-32 வரை அனா 4.

பதினெண் சித்தர்கள் பெரிய

ஞானக்கோவை

முன்று பாகமாக அச்சிட்டு ஒன்றாய்ச் சேர்த்து உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது விலை ரூபா 1-8-0. ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-3-32 வரை விலை ரூபா. 1.

இதில் அடங்கியுள்ள பாட்டுகள்.

ஆத்திச்சூடி ஞானம்
சந்தாமூர்த்தி ஞானம்
அகஸ்தியர் ஞானம்
சுருஜாரர் பூஜாவிதி
பாம்பாட்டி சித்தர் பாடல்
இடைக்காட்டு சித்தர் பாடல்
அகப்பை சித்தர் பாடல்
குதம்பை சித்தர் பாடல்
அழகணி சித்தர் பாடல்
கடுவெளி சித்தர் பாடல்
கத்திவார் பூஜாவிதி
இராமதேவர் பூஜாவிதி
வேறு அகஸ்தியர் ஞானம்
ஞானக் கும்மி
சிவவாக்யம்
பட்டினத்தார் பாடல்
மட்டினத்தார் புலம்பல்
அகஸ்தியர் ஞானம்
டெ தனி ஞானம்

ஞானோபதேசம்
அகஸ்தியர் சுத்தஞானம்
வால்மீகர் சுத்தஞானம்
திருமூல நாயனார் ஞானம்
சட்டமூனி ஞானம்
சுப்பிரமணியர் ஞானம்
சாயக் கப்பல்
பட்டினத்தார் ஞானம்
வாலிக் கும்மி
பத்திரகிரியார் புலம்பல்
ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி
உடலறி வினக்கம்
கெஞ்சறி வினக்கம்
ஞானயேற்றம்
சிவானந்தபோதம்
பரமானந்த போதம்
உயர்ஞான சாறுல் சாஸ்திரம்
சிவகாமாவளித் திரட்டு

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

முந்துங்கள் !

முந்துங்கள் !!

ஆர்டருக்கு முந்துங்கள் !!!

பின்பு கிடைக்கவில்லையே என்று வருந்தாதீர்கள்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

விராடபர்வ வசனம்

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ மகாபாரதம் விராடபரு வம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரணமான செந்தமிழ் கடை, முத்துப்பேன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்பன்ன ஆடவர் பெண்டிர் எல் லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளை வைவசம் உன் னன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1-1-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-3-32 வரையில் அனா 12.

விக்கிரமாதித்தன் கதை

ஆண், பெண், பால பாலிகைகள் யாவரும் எளிதில் வாசிக்கும்பொருட்டு இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் 628-பக்கங்கள் 48-ஐதிகப் படங்க ளுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரங்கியாதிப்பெற்று, நவரத்தின கசிதமான முப் பத்திரண்டு பதுமைகள் சூழ்ந்த சிம்மாதனத்தில் வேதனத்தையே வாகன மாகக்கொண்டு 2000-வருடங்கள் அரசியற்றி அற்புத லீலைகள் புரிந்த விக்கிர மாதித்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாவங்களை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீர, ரூ, தீர பராக்கிரமசாலியாய போஜமகாராஜ னுக்கு, விநோதாஞ்சிதம், மதனாபிஷேகம், கோமனவல்லி, மங்களகல்யாணி, மந்திர மனோமணி, சிங்காரமோகனவல்லி, பரிமனமோகினி, கிருபாபரி பூணி முதலிய 32-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான கதை. இடை யிடையே பல விசித்திர ஆனந்தக் கதைகள் இதிலடங்கி யிருக்கின்றன.

இதன்விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-3-32 வரை விலை ரூ. 1-4.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, கே. 167, மதராஸ்.

ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்க்கைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாள்களுக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். வாங்கிக்கொண்ட ஒரு வாரம் வரை சரியாக ஓடவில்லை யென்றால் வாபஸ் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம்.

இனம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ. 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

கபீரியர் வாட்சு கம்பேனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

கணித ஜோதிடம்.

பாதித கணிதப்படி கணிதஞ் செய்து பலன்கள் கூறப்படும். ஒரு வருஷத்திற்கு மாதவாரி பலன்கள் துட்பமாயும் விவரமாயும் எழுதி அனுப்ப ரூபாய் இரண்டு, ஆறும் 5 கேள்விகளுக்கு விவரமான பதில் எழுதி அனுப்ப ரூபாய் ஒன்று. விவாக விஷயத்தைப் பற்றி நாங்கள் எழுதி அனுப்புவதைக் கொண்டு பெண்ணுக்குப் புருஷனும் புருஷனுக்குப் பெண்ணும் இன்னொன்று வெகு சலபமாக நிச்சயிக்கலாம். எங்களிடம் அருமையான பூர்வீக ஜோதிட னூற்கள் பலவுள்ளதால் நாங்கள் எழுதி அனுப்பும் பலன்கள் பொதுப் பலன்களாயினாமல் விவரமாகவும் சாஸ்திரீகமாகவுயிருக்கும். உங்கள் ஜாதக கவாவது கடிதம் எழுதும் கோத்தையாவது தெரிவியுங்கள்.

தே. ஆறுமுக செட்டி, முதலியார் பேட்டை, புதுச்சேரி.

அரசாங்க இஞ்சினியர்களில் 14-பேர்களாவும், மற்ற பிரபலங்களாவும் மதிக்கப் பெற்ற

மோட்டார்கார்

இயந்திர சால்டிரமும், அதன் அனுபோகப் பயிற்சி முறையும். 50 படங்களுடன் 200 பக்கமுள்ள தமிழ்ப் புத்தகத்தின் விலை ரூ. 2. வெளிராட்டு ஆர்டர்களுக்கு முன்பணம் அனுப்பவேண்டும். ஏஜெண்டுகள் தேவை. தபால் செலவு வேறு. மோட்டார் எக்ஸ்-1916-ம் வருஷம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 3 மாதத்தில் மோட்டார் டிரைவிற்கும், மெக்கானிக்கும் கற்றுக் கொடுத்து கவர்ன் மெண்ட் லைசென்சும் பாடசாலை சர்ட்டிபிகேட்டும் கொடுக்கப்படும்.

தேன் இந்தியா மோட்டார் இஞ்ஜினீயர்ஸ் ஓர் க்ஸ் டி பூட்டசாலை, விபரத்துக்கு முந்தங்கள். மலிவாய்ப்பு, சென்னை.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அடைவும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள் களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல தூல்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வம்

ஒரு தமிழ் நாவல் (இரண்டாம் பதிப்பு)

‘நானகாத்தி’ ‘காதலி’ ‘தூவதி’ ‘சந்திரகேசரி’ ‘நாகரிகம்’ முதலிய நூல்களியற்றிய செ. இராஜா செட்டியார் அவர்கள், எம். பி. பி. ஐ. இயற்றியது

இந்நூலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்நூற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்த அதனோடு ஒன்றாகி விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்நூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டதெனினதோ, எந்தப் பாஷை மகக்குத் தாய்ப் பாஷையாகவுள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இப்படிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை மூலதம் கிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக்களின் முதலெழுத்தாகிய ‘அ’ என்பதும், இறுதி யெழுத்தாகிய ‘ன்’ என்பதும் இந்நூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

நூல்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-3-32 வரை விலை அனு 14.

காதலி ? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல். (2-ம் பதிப்பு)

இதில் கவின நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, ‘அவனன்றி ஓரணுவும் அசைத’, ‘விதியின் வலி’ இன்னும் பல உயரிய கீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம் வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் நயப்புத விஷயங்கள் அடக்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனு 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-3-32 வரை விலை அனு 8

நூல்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி, நே. 167, மதராஸ்.

சந்திராபாய்

அல்லது

சங்கரதாவின் வெற்றி.

ரஸாயன ஆராய்ச்சி, மினசாரம், டெலிபோன், ஆகாயக்கப்பல், வெடி குண்டு, டார்படோப்பட்டு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் கவீனராக ரீகப்போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடைமையோல் ஆம் காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் கண்ணில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரச மொன்றேயன்றி ஏனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்தமாயிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அபிசயமாயிருக்கும். இதில் இலெனகேத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசா வொழுக்கங்களும் நமது காட்டுமர்தருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

மதனும்பாள் 2-பாகம்.

இதில், காளிக்கனைய லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன், சகோ தரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெடுதலும், பட்டாபிராமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பாள் என்னும் உத்தமியைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் மோசச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்சனைகளைச் செய்து, மதனும்பாளை ஆதரித்துவந்த பாங்கிக்காரர் மனையியாகிய விமலபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பாளைத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதும், பாங்கி வில் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன் மேல் சுமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 3.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை ரூபா 8

இராஜாமணி

அல்லது
ஓர் அபூர்வ மர்மம்.

கற்புக்கரசியாகிய ஓர் உத்தமியின் சரித்திரத்தை மெத்தத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது. இராஜாமணி யென்னும் பெண்மணி பெருங் திருட்டும் மிகுந்த கொலைத்தொழிலுமுடைய ஒருவனுக்கு மகனாயிருந்தும், அவனைப்போலவே பெரும் பாதகச் செயல்களையுடைய ஒரு முரடனுக்குச் சகோதரியாயிருந்தும் அவர்களிடம் அகப்பட்டுப் பெரிய ஆபத்திற் சிக்கிய பூபாவம் பிள்ளை யென்பவரைக் காப்பாற்றி அவருடன் தானும் வேளியேறி அவரை மணந்துகொள்வது, அபிசயம் பொருத்திய செயல்களையு படிப் போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாயும் இருக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

குனத்தப்போளின் ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத
சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்தூரத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்தூரத்
தைக் காட்டிலும்
தேகபலத்தைத் தரும்
ஒளடதம் வேறென்று
மில்லை.

விளம்பரம்.

நதக் கண்ணுறும்
னவான்களே!

இந்த லேகிய செத்
தூரங்கள் சாமான்ய
மானவையல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தாக்
கூடிய சக்தி அமைந்
துள்ளவை. உறுதியாய்
இவற்றை நம்பி வாங்
கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே
தடவையிலேயே இவ
ற்றின் விசேட குணம்
நன் கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குண்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவின்னம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடியவை. பித்தமாய் நீங்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சந்த நரம்புகளுக்கும் முறுச்சேற்றி அபரிமிதமான இரத்தவிரிந்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இத்தரு மிஞ்சின இலேகிய பல்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கக்கல்லை வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு கல் பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாள்களுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாய்ஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்தியவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதாபத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாபிருக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேநாம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூப்பியாசத்தினாலாவது, அநிக்ஷணக் கலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் ரோயினாலாவது, மற்ற்ந்தக் காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கையைத்து ஒரே ஒருநாம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பண்டங்களையும் நீட்டலின்றி சாப்பிடலாம். மருத்து சாப்பிடும்போது பசி அதிக

மாய் எடுக்கும். இதனால் பச்சைப்பயற்றாக் குழம்பு, கறி, மார்க்கண்ட குப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செவ்வாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பல காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவை வளையிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது கலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றமை யாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால் அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனுகூலம். இந்நியா பர்மா, விலேன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனு ரூ. 4. ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பிஞ்சுக்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்குலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிஞ்சு, மலாக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(நிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அழதவன் சரிப்பாக்கி!!

இதில் துணியில்லையென்று நினைப்பவர்களுக்கு 100-தபாய் இனம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அலாமை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளஷதமாகும். இது ஆங்கில ஆனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும்குறைபாது. அதன், கட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவீத மருத்துகளுடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டுவீத மருத்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அனு 8. தபாற்குலி அனு 4. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்குலி இனம். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 8, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்.

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோகூட்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைப்பாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரோகங்கன், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமயிச் சுருத்துவீடும். மூளையைக் குளிர்ப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத் தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்நியவாசனைகளை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப் புப்பட்டடைபோல் பண்பண்பாகக் கருத்து ஆலம்வீழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசிகரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னங்கை உன்னங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி.

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் வீழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன்சேரது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும் புட்டி 1-க்கு விலை அனா 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்டோய் மருந்து.

இது கண்டோய், சுண்குத்தல், கூசல்; நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை போல கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அனா 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

சரீரமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாதிருக்க விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூலத்துடன் வது தணியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும், ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாய் ஓன் அசுத்த நாற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்பண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப எந்திரிகள் இதனை உபயோகித்தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களி னின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்றுமுதல் 4. மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும் இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஓஷதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனா 12.

காங்கியூர் என்னும் சுஷய அரி.

சுபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், காயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருந்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடிமான ஜலதோஷம், அபாயமான சுஷய இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தாக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ் வியாதிகொண்டிருந்தவரை துங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மாலே இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஷலிய மேகரோகங்கள், மேகவாய்வு, தனுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சொக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத் திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி களைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இதன் விலை ரூபா 1-8-0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரோக திடமறிந்து மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் சலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாகப் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்துக் கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 6.

யுகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக்காயங்கள், நரம்புச் சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், செக் நீர் பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரையோன இரண்டுகள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்வுடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விடை உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய ரோகங்களுக்குக் கைகண்ட ஓளவுதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசியபிறகு முக லட்சணமும் வசீதரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாஸிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பாரச் லோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதினால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதை யடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியக் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ண பிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேள்வி துருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தடுத்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்தல் மாதிரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பணிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளை நேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புடன், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், ரூல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளைமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது. ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனதிற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷினுடன் உட்பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி.

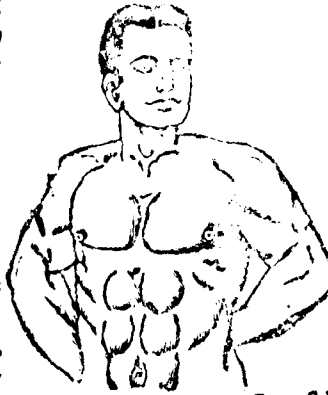
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதரப் பல்பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும் பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, கறு வளர்க்கிறதில், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கமகம் வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணா 2. 6-டப்பிகள் அணா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை.

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்.

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக்கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவீருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை யான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இரும்பு நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் காந்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுக்கும். ஆயிரோ சத்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்துமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்வேலையை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40 நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் படித்தில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

புத்திர சந்தான எண்ணை.

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல லாகும் அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை வன்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வன்மலருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரல் கெட்டால் தங்கார பிரணவத்தில் வாயுசேர்த்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

உதிரர்களின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதினாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சந்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்குக் கரு தரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திடமென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுனான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா அபிள் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், வரம்பற்ற போக துகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான கறு கறுப்பையும் கொடுக்கும்.

கண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேகபலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்வேலிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப் பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பவ்வீஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிறு வலி, ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விரும்பியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர் இரும்புலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

படுக்கை அறைப் படங்கள்

பிரான்சு தேசத்தில் உன்ன அழகிய பெண்களை போட்டோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும், படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கு வேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் போட்டோ முகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1 ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

போட்டோ ஹாண்டு காமிரா

கண்பாடுகளே! மேலே சொல்லிய காமிரா வண்டனில் புதிதாகச் செய்யப்பட்டது. எங்காலத்திலும் தெளிவான போட்டோ பிடிக்கலாம். போட்டோவின் அளவு 3 1/2 x 2 1/2 ஆகும். காமிராவைச் சேர்ந்த எல்லா சாமான்களுடன் அனுப்பப்படும். சிறிது நாளைக்கு மட்டும் எங்களுடைய அசல் விலை ரூ. 2-15-0-க்குக் கொடுக்கப்படும்.

சூனாதிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம் (உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாக கட்டையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரம்பிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1-0-0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் ரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம்	...	1	4	0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	...	1	0	0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனரதி ரஹஸ்யம்	...	2	0	0
மாதர் ரீதி	...	1	0	ரதிமதனசிறுக்காரரகசியம்	1	0	0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	...	0	8	மாயாஜால விநோதம்	...	1	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம்	...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம்	...	1	8
முத்தத்தின் மர்மம்	...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	...	1	8

விலாசம்:— ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்விய ஓஷதம், விஷு சுரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பல மற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாதுவிருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம் மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி தீர்மானத்தையக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிலப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலி என்ன மக்களைப் பெறுவார்கள். சுகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண் பெண் இருபாலரும் எங்காலத்திலும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் ஆவலது பசும்பாலில் 10, 12-தவிரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-தவிரைகள் வரையிலும் காலை மாலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா கஷ்டங்களும் வாங்கி உபயோகிக்கும் பொருட்டே மிகக் குறைந்த விலைக்கு விநியோகிக்கும். ஒரு மாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0. தயார் செவ்வேறு.

சூனாதிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான—A Quality பெருங்காயம்.

அநேகா உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா இருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தயாரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமாயும் எம்மிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரலழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராதல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.

1-இராதல் ரூபா 1-1-0.

தபாற்கலி

வேறு.

மோகினி பரிமாள்

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து
தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்று மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக் கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை அனா 18.

இனம் சாமான்:—1 செண்டுபட்டி, 1 பெட்டும் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 கவர் சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி.

தேன் விலை
ரூபா 2-12-0
தான்.

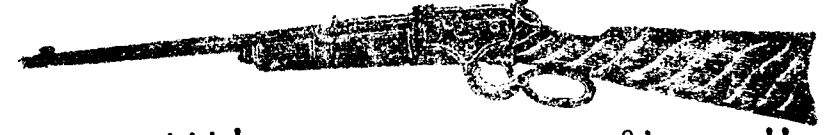
இதன் விலை
ரூபா 2-12-0
தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 கராட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய நிற்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 கராட் ரோல்டு கோல்டு இமீடேஷன் வைரா மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; ஷே கல்லிழைத்த புருசு; 1; ஜப்பான் தாது பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காமயினேஷன் தாது சாவி வளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த நிற்புகள் 12; மணி பரஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலக சேப்பி பின்கள் 25; ஆக 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2-12-0.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

அமெரிக்கன் ஆகாயத் துப்பாக்கிகள். இனம்! 100 குண்டுகள் இனம்!!

அபாரசப்தம்!

அபாயமில்லாதது!!

இந்த ஆகாயத் துப்பாக்கியைப் புதிதாக அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைத்திருக்கிறோம். இது 250 ரூபா விலையுள்ள துப்பாக்கிக்கு நிகரானது. இந்தத் துப்பாக்கியால் பட்சிகளை வெகு சுலபமாகச் சுட்டு வேட்டையாடலாம். இசற்குச் சர்க்கார் லைசென்ஸ் தேவை இல்லை. எவ்விடத்திலும், யாருடைய கையிலும் இருக்கலாம். இராக்காலங்களில் பிரயாணஞ் செய்கின்றவர்கள் திருடர்கள் அஞ்சும்படி செய்வதற்கு இந்தத் துப்பாக்கி மிகவும் உபயோகமானது. இது பெரிப சப்தம் செய்யக்கூடியது.

100 குண்டுகளுடன் துப்பாக்கி 1-க்கு விலை ரூபா 4.

தபால் சிலவு, பாக்கிங் சார்ஜ் ரூபா 1. வேறு.

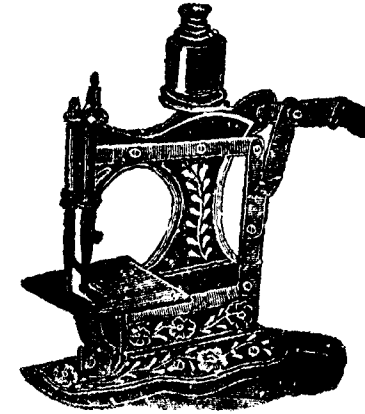
தனியாக 100 குண்டுகளின் விலை அனா 8.

வேண்டியவர்கள் ரூபா 1. முன்பணமாக அனுப்பவேண்டியது.

இது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அவசியம் இருக்கத்தக்கது.

மாதம் 100-ரூபா முதல் 500-ரூபா வரை சம்பாதிக்கக்கூடிய

சிறிய சைவல் தையல் இயந்திரம்

தையாக பாக்கிங் செய்தனுப்பப்படும். 5 வருட காண்டியுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 3-0-0.

இது சாதாரண பெரிய தையல் மெஷின்களைப்போலவே சிறிய சைசில் உள்ளது. இதை மேஜையின்பேரிலோ, நாற்காலியின்பேரிலோ வைத்து முடிக்கி எந்த விதமான தையல் வேலையும் செய்யலாம். தையல்காரர்களிடம் நீங்கள் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. வீட்டிலுள்ள பெண்களை எல்லா தையல் வேலையும் செய்துவிடலாம். சட்டைகள், கோட்டுகள், துணிகள் முதலியன எதுவும் இலகுவில் தைக்கலாம். இந்த மெஷினில் ஒரு குழந்தையும் வேலை செய்யலாம். இதைச் சேர்ந்த சாமான்களுடன் இதற்குரிய பெட்டியில் போட்டு ஜாக்கிரதையாக பாக்கிங் செய்தனுப்பப்படும். 5 வருட காண்டியுள்ளது.

விலாசம்:—கருணாநிதி டிபோ,
நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி-தப்புகுமீ முதலியார்

இயற்றியவை.	ரூ.	அ.	துயரானன் கதை	ரூ.	அ.
ஞானசெல்வாம்பாள் 5 பாகம்	9	10	பூலோக லக்ஷ்மி கதை	...	0 12
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	...	1 4	கனகரத்தினம்	...	0 8
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4	கண்டிராஜா நாடகம்	...	0 12
மதனாம்பாள் 2-பாகம்	...	3 0	நளின சுந்தரி	...	0 10
லோகநாயகி	...	1 0	கம்பராமாயண சங்கிரக வசனம்	2	0
வினாயாட்டுச் சாமான்	...	1 6	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1	0
பவளத்தீவு 2-பாகங்கள்	...	3 0	ஸ்ரீபாலன்	...	0 8
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	...	0 14	உதயணன்	...	0 7
இந்திராபாய்	...	2 8	தசக்கிரீவன்	...	0 14
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	4 0	போஜ சரித்திரம்	...	0 5
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	...	1 8	சதானந்தர்	...	1 4
கற்கோட்டை	...	2 0	ஜீவகன் வசனம்	...	1 0
பூங்கோதை	...	0 10	கர்ணன் சரிதை	...	0 12
வீரநாதன்	...	0 12	பீஷ்மவிஜயம்	...	0 10
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	...	3 8	கீர்த்திசங்கன்	...	0 8
கமலசேகரன்	...	1 12	முப்பெருந்தாசர்	...	0 10
கினகர சுந்தரி	...	1 0	அரிச்சந்திரன் சரிதை	...	0 8
ரத்தினபுரி ரகசியம் 4-பாகமும்	8	4	நீலக்கொடி	...	0 5
சந்திராபாய்	...	2 0	மணவானன்	...	0 3
இராஜாமணி	...	2 0	பரசுராமன்	...	0 8
இரத்தினபாய்	...	1 12	சிசுபாலன்	...	0 8
மதனபூஷணம்	...	1 0	அங்கதன்	...	0 4
சுவர்ணாம்பாள்	...	0 12	தசாவதாரம்	...	0 6
தேவசுந்தரி	...	1 4	கிருஷ்ணன் தூது வசனம்	...	0 8
குணசுந்தரன்	...	0 12	சண்டோபாக்கியானம்	...	0 6
பத்மாஸனி	...	0 14	கருணாகாரும் சத்தியசீலரும்	...	0 8
ஆனந்தவரீஸ்	...	2 0	சத்தியவசணி	...	0 4
மின்சார மாயவன்	...	1 8	விமலன்	...	0 4
ஆனந்தவரீஸ்கின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12	கண்ணபிரான்	...	0 4
அர்ஜுனவரீஸ், சுந்தர்	...	0 2	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	...	0 4
கைவல்லிய நவரீத வசனம்	...	1 8	நாலுமந்திரி கதை	...	0 4
சகோதரவாஞ்சை	...	0 7	மங்கனேசுவரன்	...	0 6
			தக்கன்	...	0 6
			சீமந்தனி	...	0 8
			நான்குகோடி	...	0 4
			மதிமோச வினக்கம்	...	1 0
			மெய்க்காதலி	...	0 8
			மேனாமினுக்கி கதை	...	0 8
			வினாகரன் ஞானேந்திரி	...	0 8
			மனோன்மணி கதை	...	0 8
			கோமளவல்லி கதை	...	0 8
			விகடவல்லி கதை	...	0 6
			தாலிகட்டி மறந்த கதை	...	0 5

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ யோகிஸ்வரர் எழுது.

அனேக தேவா, அனேக படங்களுடனும் ஒன்பதாம் பதிப்பு பிரம்மைக்கய வேதார்த்தம் யம் உயர்ந்த காவிகே பயிண்டு ...
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜாத சம்வாதரூப மாய் எழுதிய ஸ்ரீ பகவத்கதை நான்காம் பதிப்பு உயர்ந்த காவிகே பயிண்டு ... 2 4
ஸ்ரீ கபிர்தாஸ் சரித்திரம் முன்றும் பதிப்பு ... 2 4
தத்துவ பரிசோதனை அன்ன தானபலன் என்னும் நூல்

முன்றும் பதிப்பு ... 0 8
சரீர தேவாலய சஹஸ்யார்த்த பாரிஜாதகம். இது மிகவும் சிரேஷ்டமான நூல் ... 0 6
ஸ்ரீபரமஹம்ஸ ஸச்சிதானந்த யோகிஸ்வரர் பூர்வ ஜன்ம இச்ஜன்ம சரித்திரம் முன்றும் பதிப்பு ... 0 6

மாதம் 100-ரூபா முதல் 500-ரூபா வரை கம்பாதிக்கக்கூடிய சிறிய சைவல் தையல் இயந்திரம்

இது சாதாரண பெரிய தையல் மெஷின் கிளப்போலவே சிறிய சைவல் உண்டா. இதை மெஷையின்பேரிலோ, நாற்காலியின்பேரிலோ வைத்து முடிக்கி எந்த விதமான தையல் வேண்டும் செய்யலாம். தையல்காரர்களிடம் நீங்கள் போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை. வீட்டிலுள்ள பெண்களே எல்லா தையல் வேண்டும் செய்துவிடலாம். சட்டைகள், கோட்டுகள், துணிகள் முதலியவை எதுவும் இவருவில் தைக்கலாம். இந்த மெஷினில் ஒரு குழந்தையும் வேலை செய்யலாம். இதைச் சேர்ந்த சாமான்களுடன் இதற்குரிய பெட்டியில் போட்டு ஜாக்கிரதையாக பாக்கிச் செய்தனுப்பப்படும். 5 வருட காண்டியுள்ளது.

ஒதக் விலை ரூப 3-0-0.

கருணாநிதி டி.பொ., செ. 1/6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.